

εργατική αλληλεγγυη

Βδομαδιακή Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

12 Ιούλη 2017

www.sekonline.gr

No 1282

**Πάνω από 100.000 διαδηλωτές
στο Αμβούργο έστειλαν
ξεκάθαρο μήνυμα**

ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΟΥΝ ΟΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΕΣ

Από τις διαδηλώσεις στο Αμβούργο ενάντια στους G20. Γυρίστε στη σελίδα 20.

**ΑΠΕΡΓΟΥΜΕ
12 ΙΟΥΛΙΟΥ 2017**

**ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΜΕ ΕΛΑΣΤΙΚΕΣ
ΜΟΡΦΕΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ**
ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟ, ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ,
ΕΡΓΟΛΑΒΙΚΟΙ Η ΠΡΩΗΝ

**24ΗΡΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ
10π.μ. - 3μ.μ. ΑΤΤΙΚΗ**

**ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ Η ΟΜΗΡΙΑ
ΜΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ**
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ 10π.μ. έξω από το ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ

Π.Ο.Ε.ΔΗ.Ν.

Απεργιακός Ιούλης
σελ. 5, 6, 7

Ακόμη ένας νεκρός
εργάτης στην
Καθαριότητα των ΟΤΑ
σελ. 4

Γυναίκες και
ασφαλιστικό
σελ. 10, 11

Να κλείσουν τα
γραφεία της Χ.Α.
σελ. 13

Όχι στα επικίνδυνα
παιχνίδια για τις ΑΟΖ
σελ. 8

Ανοικτή εκδήλωση
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
Τετάρτη 19 Ιούλη
Πλατεία Δημαρχείου 7.30μμ
Ορχηστρής: Πάνος Γκαργγκάνας
εργατική αλληλεγγυη

Εκδηλώσεις του ΣΕΚ
σελ. 3

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΜΠΑΡΑΤΑΞΗ Η κρίση της «κεντροαριστεράς» συνεχίζεται

«**Ε**ναι λοιπόν, επιστρέψαμε!» δήλωσε με στόμφο η Φώφη Γεννηματά στο κλείσιμο του συνεδρίου της Δημοκρατικής Συμπαράταξης που έγινε 30/6 με 1/7. Η προσπάθεια να «βγει προς τα έξω» το προφίλ μιας «ανανεωμένης παράταξης της όλης κεντροαριστεράς» που θα διεκδικήσει να γίνει ο «προοδευτικός πόλος», είχε -και έχει- κάποια πολύ σοβαρά εμπόδια να ξεπεράσει για να πείσει.

Καταρχάς, το ποιοι επιστρέφουν. Ο ΓΑΠ έκανε την εμφάνισή του για να πει ότι «αν υπήρχε συναίνεση» το 2010 και 2011 στο πρώτο μνημόνιο που υπέγραψε η κυβέρνησή του «θα είχαμε περάσει προ πολλού τον κάβο». Οι κενολογίες για τη «μεγάλη παράταξη της σύγχρονης αριστεράς» με τις οποίες διάνθισε την ομιλία του δεν αρκούν για να καλύψουν την υπεράσπιση των μνημονίων.

Πολύ περισσότερο ο **Παπανδρέου** δεν ήταν ο μόνος ή πιο γελοίος που έκανε τέτοιες ασκήσεις. Ο **Καστανίδης** (ποιος τον θυμάται;) δήλωσε με το αμίμητο ύφος του ότι «Έχουμε υποχρέωση να αποκαταστήσουμε μια ιστορική αδικία σε βάρος της παράταξής μας, η οποία παρά το ότι έσωσε τη χώρα από τη χρεοκοπία το 2009-2010 και μετά, έγινε αποδιοπομπαίος τράγος». Ο «πολύς» **Χρυσοχοϊδης** είπε πολλά και διάφορα, αλλά ο κόσμος θυμάται ότι τον Γενάρη του 2012 είχε δηλώσει ότι ψήφισε μεν αλλά «δεν διάβασα το μνημόνιο, είχα άλλες υποχρεώσεις». Και βέβαια, μην ξεχάσουμε τον **Σημίτη** που -για μια ακόμα φορά- «έσπασε την σιωπή του» για να ξεσπαθώσει ενάν-

τια στο «λαϊκισμό...»

Το άλλο εμπόδιο που αντιμετωπίζει η Δημοκρατική Συμπαράταξη -δηλαδή τα κομμάτια του ΠΑΣΟΚ και η ΔΗΜΑΡ- είναι στρατηγικό. Τα στελέχη του αντιλαμβάνονται ότι η δυσaréσκεια απέναντι στη κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ φουντώνει, ιδιαίτερα μετά τη «δεύτερη αξιολόγηση» και τη συνθηκολόγηση του Τσίπρα και του ΣΥΡΙΖΑ. Βλέπουν ευκαιρία να κερδίσουν από αυτή την αγανάκτηση. Όμως, ταυτόχρονα κουβαλάνε στις πλάτες και τις καρδιές τους τα μνημόνια, την πολιτική των ιδωτικοποιήσεων, της λιτότητας, της ταύτισης με την ΕΕ.

Αυτό σημαίνει ότι καυγαδίζουν για το αν η «ευκαιρία» θα αξιοποιηθεί με προσκόλληση στη ΝΔ ή στον ΣΥΡΙΖΑ. Στο συνέδριο πήγε και χαιρέτισε και ο **Μητσοτάκης** και ο **Τζανακόπουλος** ο κυβερνητικός εκπρόσωπος. Είχε προηγηθεί η συνέντευξη του Τσίπρα και οι αναφορές του σε «προοδευτική διακυβέρνηση μετά τα μνημόνια». Οπότε η πορεία προς το συνέδριο και οι ίδιες οι διαδικασίες του σηματοδεύτηκαν από το υπαρξιακό δίλημμα: με τη ΝΔ ή τον ΣΥΡΙΖΑ;

Αμφίβολο είναι αν η απάντηση θα δοθεί μέχρι τον Οκτώβρη όταν υποτίθεται θα ιδρυθεί το νέο ενιαίο κόμμα της «κεντροαριστεράς». Η πολιτική κρίση δεν αφορά μόνο το πάλαι ποτέ ΠΑΣΟΚ, αλλά την ίδια την κυβέρνηση και τη δεξιά. Να τη βαθύνουμε ακόμα περισσότερο, δυναμώνοντας τους αγώνες ενάντια στα μνημόνια και τον ρατσισμό.

Λ.Μ.

Η δύναμη του αντιφασιστικού κινήματος φτάνει μέσα στη Βουλή

Τα φώτα της δημοσιότητας τράβηξε την περασμένη βδομάδα η αντιπαράθεση Τσίπρα – Μητσοτάκη στη Βουλή σχετικά με το πώς ορίζει ο καθένας τη Χρυσή Αυγή.

«Εμείς λέμε ότι (σ.σ η Χρυσή Αυγή) πέρα από πολιτικό κόμμα, είναι η ίδια ή οι παραφυάδες της εγκληματικής οργάνωσης και το λέμε ανοικτά στον λαό. Εσείς θα συμφωνήσετε με αυτό;» ρώτησε ο Τσίπρας. «Η Χρυσή Αυγή είναι μια αποκρουστική, νεοναζιστική οργάνωση της οποίας η συμπεριφορά όντως έχει στοιχεία εγκληματικής οργάνωσης. Καλύπτεστε;» απάντησε ο Μητσοτάκης. Είναι αλήθεια ότι δεν έχουμε συνηθίσει τέτοιο διαγκωνισμό και μάλιστα σε επίπεδο κορυφής μέσα στη Βουλή για την παραδοχή του αυτονόητου, ότι η Χρυσή Αυγή είναι μια ναζιστική εγκληματική συμμορία.

Μόλις πριν λίγες μέρες ο Μητσοτάκης είχε δώσει συνέντευξη στην οποία έδινε άφεση αμαρτιών για όλα τα εγκλήματα της Χρυσής Αυγής και της ακροδεξιότητας στην Ελλάδα με την τοποθέτηση ότι «Η βία προέρχεται σχεδόν αποκλειστικά από την Αριστερά τα τελευταία χρόνια». Μια παρέμβαση σαφώς επικίνδυνη ειδικά σε μια περίοδο που εξελίσσεται η δική της ναζιστικής οργάνωσης για δεκάδες υποθέσεις εγκληματικής βίας. Βέβαια, οι σχέσεις ΝΔ-Χρυσής Αυγής ήταν από την δεκαετία του '90 σχέσεις συγκοινωνούντων δοχείων. Αλλά και πρόσφατα έπρεπε να φτάσουμε στη δολοφονία του Παύλου Φύσσα για να βγουν από το συρτάρι του Δένδια οι μέχρι τότε καλά καταχωνιασμένες υποθέσεις επιθέσεων που αποδεικνύουν τον εγκληματικό χαρακτήρα της ναζιστικής οργάνωσης.

Αλλά δυστυχώς και η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ ουκ ολίγες φορές την εγκληματική οργάνωση την έχει αντιμετωπίσει σαν νόμιμο πολιτικό κόμμα. Όπως πέρσι τον Ιούνιο όταν ο πρόεδρος της Βουλής **Βούτσης** καλούσε τους βουλευτές της να τοποθετηθούν και να ψηφίσουν αναγνωρίζοντάς τους σαν ένα οποιοδήποτε πολιτικό κόμμα της βουλής. Ή πιο πρόσφατα με την κοινή παρουσία –και φωτογράφιση– κορυφαιών στελεχών της κυβέρνησης μαζί με φασίστες βουλευτές στο Καστελόριζο.

Ο λόγος που οι πολιτικοί αρχηγοί έφτασαν να αναδείξουν τον εγκληματικό και νεοναζιστικό χαρακτήρα της Χρυσής Αυγής, είναι γιατί είναι αναγκασμένοι να προσαρμόζονται στα αισθήματα της αντιφασιστικής πλειοψηφίας.

Είναι αποτέλεσμα της αδιάκοπης πάλης του αντιφασιστικού κινήματος που δίνει καθημερινά τη μάχη στη δική της Χ.Α εδώ και δύο χρόνια. Είναι αποτέλεσμα του συνεχούς αγώνα σε κάθε γειτονιά από το Μενίδι και τον Ασπρόπυργο μέχρι τους Αμπελόκηπους και τον Πειραιά να κλείσουν τα γραφεία της Χ.Α και να σταματήσει η δολοφονική δράση των ταγμάτων εφόδου στις γειτονιές. Αυτή είναι η μόνη συνεπής δύναμη που μπορεί να ξεμπερδεύει μια και καλή με τους φασίστες. Και θα πάει μέχρι το τέλος.

Σ.Μ.

Ο ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ **Αισιοδοξία και αγωνιστική διάθεση**

ΧΜε επιτυχία τέλειωσε την περασμένη Κυριακή ο «Μαρξισμός 2017» που οργανώθηκε και φέτος στο Λονδίνο από το Socialist Workers Party, αδελφό κόμμα του ΣΕΚ στη Βρετανία. Πάνω από 1.000 άτομα συμμετείχαν μόνο στην τελική εκδήλωση που έκλεισε την Κυριακή 9 Ιούλη ένα τετραήμερο με 130 συζητήσεις, μεγάλη συμμετοχή και πολλή συζήτηση.

Ο φετινός Μαρξισμός έγινε μέσα σε μια περίοδο πολιτικής κρίσης μετά την αποτυχία των Συντηρητικών στις πρόσφατες εκλογές και τον ξεσηκωμό που ακολούθησε την φονική καταστροφή του Γκρένφελ Τάουερ στο Λονδίνο αλλά και μέσα στο κλίμα αισιοδοξίας που έχει γεννήσει η άνοδος της Αριστεράς και εκφράζεται μαζί με τις εκλογές: από τους δρόμους με εργατικές και αντιρατσιστικές κινητοποιήσεις μέχρι τα μεγάλα καλοκαιρινά μουσικά φεστιβάλ.

Στη συζήτηση που άνοιξε το Μαρξισμό την Πέμπτη 6 Ιούλη ανάμεσα στους βασικούς ομιλητές ήταν ο **Joe Delaney** ένας από τους επιζώντες του Γκρένφελ Τάουερ και ακτιβιστές από το κίνημα ενάντια στις περικοπές και τη λιτότητα που έφεραν οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές όλων των τελευταίων κυβερνήσεων. Πάνω από 800 άτομα συμμετείχαν σε αυτήν την πρώτη εκδήλωση που ξεσήκωσαν οι μετανάστριες καθαρίστριες των νοσοκομείων που απεργούσαν στο Ανατολικό Λονδίνο.

Επαναστατική παράδοση

Ανάμεσα στους εκατοντάδες ομιλητές του Μαρξισμού 2017 ήταν συνδικαλιστές-τριες από πάρα πολλούς εργατικούς χώρους, ακτιβιστές από το αντιρατσιστικό-αντιφασιστικό κίνημα και από την αριστερά των Εργατικών, πανεπιστημιακοί. Οι συζητήσεις και οι αντιπαράθεσεις κάλυπταν μια σειρά από κύκλους που αφορούσαν την παγκόσμια οικονομική κρίση, την πολι-

τική κρίση που έχει αρχίσει να ξεδιπλώνεται στην Ευρώπη, την ισλαμοφοβία, την επαναστατική παράδοση του μαρξισμού.

Στη συζήτηση με θέμα «Η πολιτική κρίση στην Ευρώπη» ομιλητές ήταν η **Μαρία Στύλου** από το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, ο **Ρίτσαρντ Μπόιντ Μπάρετ**, βουλευτής του People Before Profit από την Ιρλανδία, ο **Ντενί Γκοντάρ**, μέλος του NPA από τη Γαλλία και η

Κριστίνε Μπούκχολτζ, βουλευτίνα με το Die Linke - που ήρθε στο Λονδίνο κατευθείαν από το Αμβούργο μεταφέροντας τις εικόνες της μεγάλης αυτής διαδήλωσης λίγο πριν τις γερμανικές εκλογές.

Την πάλη ενάντια στην ακροδεξιά και τους φασίστες σε όλη την Ευρώπη είχε σαν θέμα η συζήτηση με ομιλητές τον **Γουέιμαν Μπένετ** από το United Against Fascism Βρετανίας, τον **Πέτρο Κωνσταντίνου**, συντονιστής της KEEP-FA και τη **Βανίνα Τζουντπσελί** από το NPA στη Γαλλία.

Για την καπιταλιστική κρίση μίλησαν ο **Μάικλ Ρόμπερτς** και ο **Άλεξ Καλίνικος**, με τον τελευταίο να εισηγείται και στη συζήτηση για τη Ρώσικη Επανάσταση της οποίας τόνισε την «παγκόσμια σημασία». Ο Άλεξ Καλίνικος επιχειρηματολόγησε ενάντια σε όσους μέσα στην Αριστερά υποστηρίζουν ότι οι επαναστάσεις δεν αφορούν το σήμερα, τονίζοντας ότι όσο και να θαυμάζει κανείς τον **Τζέρεμι Κόρμπιν** παραμένει ένας αριστερός ρεφορμιστής. Υποστήριξε ότι ο αριστερός ρεφορμισμός «δεν δουλεύει» και χρειαζόμαστε μια επανάσταση για να φτάσουμε στο σοσιαλισμό.

Η Ελλάδα και η αποτυχία του αριστερού ρεφορμισμού του ΣΥΡΙΖΑ να κάνει πράξη το ΟΧΙ στα μνημόνια και το νεοφιλελευθερισμό άνοιξε σε πολλές τοποθετήσεις και βέβαια στη συζήτηση με θέμα «Τραγωδία του ΣΥΡΙΖΑ» με ομιλητή τον **Πάνο Γκαργκάνα** από το ΣΕΚ.

“Τσακίστε τον καπιταλισμό” γράφει το πανό της αδελφής οργάνωσης του ΣΕΚ στην Αυστρία που συμμετείχε στις διαδηλώσεις ενάντια στους G20 στο Αμβούργο

Να κάνουμε τη δική τους ζωή κόλλαση

«Όταν κανείς διαπραγματεύεται με σχέδιο, με σοβαρότητα και αποφασιστικότητα και δεν δέχεται ό,τι η άλλη πλευρά του παρουσιάζει ως δεδομένο και επιμένει, καταφέρνει να πετυχαίνει νίκες».

Η δήλωση του πρωθυπουργού Αλέξη Τσίπρα έγινε ακριβώς πάνω στο κλείσιμο των δύο χρόνων από την άνευ όρων συνθηκολόγηση με τους δανειστές τον Ιούλιο του 2015. Δεν αφορά βέβαια το χρέος άλλα την... κατοχύρωση της ελληνικής ονομασίας προέλευσης της φέτας στην Ιαπωνία!

Ακόμη και στα σοβαρά να έπαιρνε κανείς μια τέτοια δήλωση, η «τεράστια» αυτή επιτυχία της κυβέρνησης δεν έχει να κάνει σε τίποτε με τον απλό κόσμο. Πέρσι η συνεχιζόμενη πτώση της κατανάλωσης φέτας στην Ελλάδα άγγιξε το 6% λόγω της οικονομικής κρίσης. Ακριβώς το αντίθετο από τις εξαγωγές των ελληνικών γαλακτοβιομηχανιών που συνεχίζουν την ανοδική τους πορεία – παρόλο που αγοράζουν το γάλα από τους κτηνοτρόφους σε ολοένα και χαμηλότερες τιμές.

Τα δώρα της κυβέρνησης είναι για τους βιομηχάνους. Είναι για τον ΣΕΒ που στις 10 Ιούλη πανηγύρισε ότι «οι προοπτικές για την εδραίωση της ανάκαμψης ισχυροποιούνται». Είναι για τους τραπεζίτες, για τους «δανειστές», που από την εκταμίευση της δόσης των 7.7 δις ευρώ που εγκρίθηκε τη Δευτέρα

θα πάρουν μέσα στον Ιούλη τα 7,4 δις.

«Πέρασε η δεύτερη αξιολόγηση, λίγο ακόμη» λέει ο Τσίπρας, όπως πριν ο Σαμαράς «και βγαίνουμε στις αγορές». Και ποιον, ακόμη και αν συμβεί κάτι τέτοιο, θα ωφεληθεί αυτό; Απαντάει μετά το τελευταίο eurogroup, ο επικεφαλής του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (ESM) Ρέκλινγκ: «η επιστροφή στις αγορές θα χρησιμεύσει μόνο για την εξυπηρέτηση του χρέους».

Απλήρωτοι

Στο μεταξύ άλλος ένας εργαζόμενος στους δήμους, μετά την Ντανιέλα Πρελορέντζου, ο 44χρονος Άγγελος Παντέλογλου, συμβασιούχος του Δήμου Θεσσαλονίκης έχασε τη ζωή του μετά από σοβαρό τραυματισμό την ώρα που εργαζόταν. Για τους «τυχερούς» που εργάζονται, η μόνη προοπτική είναι να πεθάνουν για ένα ψωρομεροκάματο «απασχολήσιμοι» μαζεύοντας σκουπίδια, απλήρωτοι σε κάποιο μέσο ενημέρωσης ή δουλεύοντας 32 Κυριακές το χρόνο αν είναι εμποροϋπάλληλοι.

Και σαν να μην έφταναν αυτά, δίπλα στην άγρια συνέχιση των μνημονιακών πολιτικών, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ έρχεται να μας χώσει πιο βαθιά στους επικίνδυνους ανταγωνισμούς και τους σχεδιασμούς του Τραμπ στην Ανατολική Μεσόγειο και στη Μέση Ανατολή. Ο αντιπρόεδρος των ΗΠΑ Μάικ Πενς «απήμυθε προσκληση στον κ. Τσίπρα να επι-

σκεφθεί την Ουάσινγκτον, συνεχάρη τον πρωθυπουργό για την πρόοδο της Ελλάδας προς την ανάκαμψη» και τον «ευχαρίστησε για τη συνεισφορά της στο ΝΑΤΟ, και τη στρατιωτική συνεργασία της με τις ΗΠΑ».

«Σας καλωσορίζουμε στην κόλαση» έγραφε το σύνθημα στο πανό των εκατό χιλιάδων διαδηλωτών του Αμβούργου το περασμένο Σαββατοκύριακο ενάντια στη Σύνοδο των G20 αποτυπώνοντας ζοφερά σε τι μεταφράζονται οι πολιτικές των ισχυρών του πλανήτη. Αλλά ξεκαθαρίζοντας και ότι οι άνθρωποι από τα κάτω έχουμε τη δύναμη να ανατρέψουμε τα σχέδιά τους, να κάνουμε τη δική τους ζωή κόλλαση.

Αυτό είναι το μήνυμα που έρχεται, μετά τη Βρετανία και τη Γαλλία, και από τη Γερμανία τρεις μήνες πριν από τις επικείμενες εκλογές, αυτό είναι το μήνυμα που έρχεται και από την Τουρκία, όπου ένα εκατομμύριο άνθρωποι διαδήλωσαν για δικαιοσύνη την περασμένη Κυριακή. Και φυσικά αυτό είναι το μήνυμα που έρχεται και από τους εργαζόμενους στην Ελλάδα μέσα στο κατακαλόκαιρο.

Από τους εργαζόμενους στα ΜΜΕ που αποφάσισαν απεργία διαρκείας ενάντια στη διάλυση του ασφαλιστικού τους ταμείου. Από τους απεργούς στο Βοήθεια στο Σπίτι που διαδήλωσαν πριν λίγες μέρες στην Αθήνα. Από τους εργαζόμενους του Βρεφοκομείου Αθήνας που παλεύουν να μην χάσουν τις δουλειές τους και όλους τους συμβασιούχους των δήμων που είναι στις μύτες των ποδιών τους. Αλλά και στα νοσοκομεία, στις 12 Ιούλη η ΠΟΕΔΗΝ έχει αποφασίσει απεργία για τους συμβασιούχους στα νοσοκομεία με αίτημα προσλήψεις και γίνεται η προσπάθεια αυτή να απλωθεί με αποφάσεις σωματείων σε όλους τους εργαζόμενους. Την Κυριακή 16 Ιούλη απεργούν οι εμποροϋπάλληλοι. Και στις 20 Ιούλη απεργεί ο επισιτισμός.

Εδώ βρίσκεται η μόνη ελπίδα, να στηρίξουμε, να απλώσουμε, να συντονίσουμε αυτούς τους αγώνες. Και να τους δώσουμε αντικαπιταλιστική προοπτική, κάνοντας πράξη το σύνθημα Anticapitalista των διαδηλωτών του Αμβούργου σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε γειτονιά.

Ανοιχτές εκδηλώσεις του ΣΕΚ Η δύναμη που μπορεί να σταματήσει τα μνημόνια και τον ρατσισμό

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/7 Πλατεία δημαρχείου 7.30μμ
Ομιλητής: Πάνος Γκαργκάνας

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/7 καφέ 1968, στοά Βενιζέλου και Αγ.Πάντων 7.30μμ
Ομιλητές: Πέτρος Κωνσταντίνου, Εύη Λουκίδου, εργαζόμενη στο Δήμο Καλλιθέας

ΧΑΛΑΝΑΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/7 πλατεία Χαλανδρίου 7.30μμ
Ομιλητές: Μαρία Στύλλου, Γαβρίλος Κασιμάης, ΠΟΣΠΕΡΤ, Σπύρος Παπαπέτρος, εργαζόμενος στον Πήγασο, χαιρετισμοί από συμβασιούχο στο Δήμο Χαλανδρίου και από το δημοτικό σχήμα “Αντίσταση με τους Πολίτες Χαλανδρίου”

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/7 Πλατεία, 7.30μμ
Ομιλητής: Τάσος Αναστασιάδης

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/7 πλατεία Κυψέλης 7.30μμ
Ομιλητές: Γιάννης Σηφακάκης, Ναπολέων Γκόντος, συμβασιούχος στο Βρεφοκομείο Δήμου Αθήνας

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ - ΝΙΚΑΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/7 πλατεία Νίκης (Ζαρντέν) Αμφιάλη-Κερατσίνι 7.30μμ
Ομιλητές: Γιάννης Αγγελόπουλος, Ισίδωρος Τρίβελας, εργαζόμενος Καθαριότητας στο Δήμο Κερατσινίου

ΑΠΟΙ ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 20/7 Πευκώνας 7.30μμ
Ομιλητής: Κώστας Πίττας

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

ΠΕΜΠΤΗ 20/7 Θεατράκι (ΗΣΑΠ Ηρακλείου) 7.30μμ
Ομιλητές: Λεάνδρος Μπόλαρης, Μανώλης Μαστοράκης, ΣΕΚΕΣ-ΕΥΔΑΠ, Iftikhar Ahmed, 5μελής επιτροπή εργαζομένων στην Κ. Γεωργίου στον Αυλώνα, χαιρετισμός από συμβασιούχο στο Δήμο Ν.Ιωνίας

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 20/7 πλατεία Γαρδένιας 7.30μμ
Ομιλητής: Πάνος Γκαργκάνας

ΠΕΡΙΔΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 20/7 Σκακiera (πλ. Καραϊσκάκη) 7.30μμ

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 20/7 γήπεδο μπάσκετ, λόφος του Στρέφη 7.30μμ
Ομιλητής: Ναπολέων Γκόντος, συμβασιούχος στο Βρεφοκομείο Δήμου Αθήνας

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 20/7 πλατεία Μερκούρη 7.30μμ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΡΙΤΗ 18/7 πάρκο Πολίχνης 7μμ
Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/7 Εργατικό Κέντρο, 8μμ
Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης

ΗΡΑΚΛΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/7 πάρκο Γεωργιάδη 7.30μμ
Ομιλητής: Μύρωνας Μαρκάκης

ΒΟΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/7 Θόλος (πανεπιστήμιο) 7.30μμ
Ομιλητής: Δημήτρης Στεφανάκης

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/7 πάρκο ΕΚΘ 7.30μμ
Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη

ΤΟΥΜΠΑ – ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 20/7 πάρκο Χαριλάου 7.30μμ
Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 20/7 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 27/7 στοά Σαρκά, Α' κτίριο, Β' ορ., 7.30μμ
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Στα 34.630 ευρώ ανέβηκε ο δείκτης της οικονομικής εξόρμησης του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω, μια ανάσα από τον στόχο των 50.000 μέχρι το τέλος Ιούλη. Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που συγκέντρωσαν 150 ευρώ στον Άγιο Σάββα, 38 στο Ραδιομέγαρο της ΕΡΤ, 22 στη ΔΕΗ Ρουφ, 15 σε εργατικές εξορμήσεις στον Βόλο, 10 στο Τζάνειο στον Πειραιά, 25 ευρώ στην Πάτρα.

Ευχαριστούμε επιπλέον τους Διονύση Π., Μαρίνο Ψ., Προκόπη Π., Στάθη Μ., Φέρη Τ., Ιωάννα Π. και Γιώργο Π. που γράφτηκαν συνδρομητές καθώς και για τις προσωπικές σας ενισχύσεις: Γιώργος Τ. 100 ευρώ, από 50 ευρώ Κατερίνα Κ., Ανθή, Δάνος Π., Άρης Ζ., Κατερίνα Σ. 30 ευρώ, από 20 ευρώ Αντώνης Σ., Αλέξανδρος Π., Νίκος Τ. και Κώστας Κ., Νίκος Χ. 15 ευρώ, από 10 ευρώ Εύα Ζ., Βάσω Θ. και Ελένη Τ., από 5 ευρώ Λευτέρης Β., Αντώνης Φ., Αγγελική Β., Αργύρης Χ., Μανώλης Σ., Ιλιρίντα Μ.

Συνεχίζουμε με την ίδια ορμή οργανώνοντας εξορμήσεις σε όλους τους χώρους και τις γειτονιές. Ενισχύστε οικονομικά, γραφτείτε συνδρομητές!

ΔΗΜΟΙ Κλιμάκωση, όχι αναμονή

Η 11ήμερη κινητοποίηση των εργατών στους δήμους, οι καταλήψεις στα αμαξοστάσια που απλώθηκαν σαν φωτιά και οι τεράστιες απεργιακές διαδηλώσεις στις 22 και 29 Ιούνη στρίμωξαν την κυβέρνηση που αναγκάστηκε από τον “ξαφνικό” θάνατο 10.000 συμβασιούχων-παρατασιούχων να βρει λύσεις εκτόνωσης της κατάστασης.

Έτσι φτάσαμε στην τροπολογία Σκουρλέτη για την ανανέωση των συμβάσεων και την υπόσχεση για 2.500 μόνιμες προσλήψεις. Αυτά τα βήματα υποχώρησης από την μεριά της κυβέρνησης είναι αποτέλεσμα της δύναμης του αγώνα των εργαζόμενων στους δήμους.

Όμως δεν χρειάστηκε παρά μόλις μια εβδομάδα από τη λήξη των κινητοποιήσεων στους Δήμους για να αποδειχτεί στην πράξη πως η τροπολογία Σκουρλέτη ανοίγει «παραθυράκια» για απολύσεις -και όχι για προσλήψεις- συμβασιούχων.

Ήδη πάνω από 630 άτομα έχουν χάσει τη δουλειά τους μέσα σε μια εβδομάδα αφού η τροπολογία ρυθμίζει την παράταση των συμβάσεων μόνο για όσους εργαζόμενους δουλεύουν στις ανταποδοτικές υπηρεσίες καθαριότητας. Με αυτή την ντρίπλα ο Σκουρλέτης ανάβει το πράσινο φως στους Δημάρχους να ξεκινήσουν απολύσεις σε όσους δεν ανήκουν απευθείας στις υπηρεσίες καθαριότητας και πράσινου.

Οι 84 συμβασιούχοι εργαζόμενοι στο Βρεφοκομείο της **Αθήνας** είναι το ενδεικτικότερο από τα παραδείγματα που αποδεικνύουν την παγίδα της τροπολογίας του Σκουρλέτη, αλλά δεν είναι οι μόνοι. Στο Δήμο **Μάνδρας** 37 εργαζόμενοι απολύθηκαν την επόμενη κιόλας μέρα. Αμέσως οι εργαζόμενοι κατέλαβαν το Δημαρχείο μετατρέποντάς το σε κέντρο αγώνα για 5 μέρες. Τεράστιο είναι το πρόβλημα και στο Δήμο **Ρόδου** που πάνω από 120 εργαζόμε-

νοι βρίσκονται στα πρόθυρα της απόλυσης.

“Στα **Χανιά** από τις 43 συμβάσεις εργαζόμενων στο Δήμο οι 42 περικλείονται στην τροπολογία Σκουρλέτη. Στο δημοτικό συμβούλιο την Τετάρτη 5/7 η δημοτική αρχή αναγκάστηκε να αποφασίσει την ανανέωση των 42 συμβάσεων μέχρι το Μάρτη του 2018. Είναι μια μικρή νίκη των εργαζόμενων αλλά η μάχη δεν έχει τελειώσει”, δήλωσε στην ΕΑ ο δημοτικός σύμβουλος με την Ανταρσία στα Χανιά, **Σεραφείμ Ρίζος**. “Πρώτον γιατί σε λίγους μόλις μήνες θα ξαναβρεθούμε στην ίδια ακριβώς κατάσταση. Δεύτερον γιατί έχουμε να σώσουμε και την θέση εργασίας της μοναδικής εργαζόμενης στους παιδικούς σταθμούς του Δήμου που σύντομα απολύεται”.

Κονδύλια

Οι απολύσεις είναι το βασικό σημείο τριβής, ωστόσο πολύ μεγάλο ζήτημα έχει ανοίξει και για το πού θα βρεθούν τα κονδύλια για την μισθοδοσία των παρατασιούχων. Ήδη υπολογίζεται πως πάνω από 2.100 συμβασιούχοι εργαζόμενοι θα μείνουν απλήρωτοι τον Μάη και τον Ιούνη, ενώ πολλοί δήμαρχοι για να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν την οικονομική δυσπραγία εξοφλούν τους εργαζόμενους με εντολές πλη-

ρωμής, αφού δεν προβλέπεται κονδύλι μισθοδοσίας, αντιμετωπίζοντάς τους σαν ανάλωσιμους.

“Η μόνη καθαρή λύση που πρέπει να μπαίνει στο τραπέζι είναι η άμεση μετατροπή όλων των συμβάσεων σε αορίστου χρόνου με νομοθετική ρύθμιση εδώ και τώρα. Γι’ αυτό οι κινητοποιήσεις θα έπρεπε να συνεχιστούν και να κλιμακωθούν”, τονίζει το δίκτυο εργαζόμενων ΟΤΑ η “Σκουπιδιέρα”. “Την σκυτάλη χρειάζεται να την πάρει η βάση των εργαζομένων σε κάθε πρωτοβάθμιο σωματείο στους δήμους, να υλοποιήσουν την πρόταση για γύρο γενικών συνελεύσεων, διεκδικώντας αποφάσεις που να δίνουν συνέχεια στον αγώνα μας με απεργίες και καταλήψεις και την συγκρότηση απεργιακών επιτροπών από μόνιμους και συμβασιούχους συναδέλφους”.

Την Τετάρτη 19 Ιούνη στα γραφεία της ΠΟΕ-ΟΤΑ συνεδριάζει το Γενικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας. Μετά και τις τελευταίες εξελίξεις, δεν υπάρχουν περιθώρια για αναμονή. Η συνέχιση των κινητοποιήσεων και η ακόμα μεγαλύτερη οργάνωση με γύρο συνελεύσεων παντού είναι ο μόνος τρόπος για την εξασφάλιση της μόνιμης και σταθερής εργασίας.

Κυριάκος Μπάνος

ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ Τέρμα η κοροϊδία

Μαζική ήταν η πανελλαδική απεργιακή συγκέντρωση των εργαζόμενων από το «Βοήθεια στο Σπίτι», τα Κέντρα Ημερήσιας Φροντίδας Ηλικιωμένων (ΚΗΦΗ) και τα Κέντρα Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών (ΚΔΑΠ) που έγινε την Πέμπτη 6/7 στο Σύνταγμα. Ακολούθησε πορεία με πολλά συνθήματα και παλμό μέχρι το υπουργείο Εσωτερικών στη Σταδίου.

Παρά την μεγάλη ζέστη, πολυμελείς αντιπροσωπείες εργαζόμενων συμμετείχαν στην κινητοποίηση από διάφορα σημεία της χώρας. Με πανό βρέθηκαν στο Σύνταγμα εργαζόμενοι στο «Βοήθεια στο Σπίτι» από το σωματείο του νομού **Αττικής**, από τον σύλλογο **Δυτικής Ελλάδας** και **Πελοποννήσου**, από το σωματείο εργαζόμενων **Φθιώτιδας** και **Ευρυτανίας**, από το νομό **Ηλείας**, εργαζόμενες στο Δήμο **Χίου**, από τις **Σέρρες**, από την **Ξάνθη**, ο Πανελλήνιος Σύλλογος εργαζόμενων στα ΚΔΑΠ κ.α. Στην κεφαλή της πορείας ήταν το πανό του Πανελλαδικού Συντονιστικού των σωματείων «Βοήθεια στο Σπίτι».

Τη συμπαράστασή τους πριν ξεκινήσει η πορεία εξέφρασαν η ΠΟΕ-ΟΤΑ, η Ομοσπονδία Συνταξιούχων του ΙΚΑ, το Συνδικάτο ΟΤΑ Αττικής κ.ά.

«Φτάνει πια η κοροϊδία, θέλουμε δουλειά κι όχι ανεργία», «Βρε που πήγαν του Βοήθεια τα λεφτά (δισ), πήγανε στους τραπεζίτες, για να κλείσουν μαύρες τρύπες» ήταν κάποια από τα συνθήματα των εργαζόμενων που καταγγέλλουν ότι ενώ καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες εδώ και 15(!) ολόκληρα χρόνια δεν έχουν μόνιμη και σταθερή δουλειά.

Αντιπροσωπεία των εργαζόμενων συναντήθηκε με τον Π. Σκουρλέτη, ο οποίος δεν έδωσε καμιά ξεκάθαρη απάντηση στα αιτήματά τους.

Όχι άλλοι νεκροί εργάτες

Υπέκυψε στα βαριά, πολλαπλά τραύματά του στο νοσοκομείο Παπαγεωργίου, ο 44χρονος Άγγελος Παντέλογλου, συμβασιούχος στην καθαριότητα του Δήμου Θεσσαλονίκης και πατέρας δυο ανήλικων παιδιών που τραυματίστηκε σοβαρά την Κυριακή 2/7 στον ΧΥΤΑ Μαυροράχης. Ο συμβασιούχος εργαζόμενος που είχε ενεργό ρόλο στις κινητοποιήσεις των προηγούμενων ημερών, κλήθηκε την Κυριακή να εργαστεί εκτάκτως. Ο θάνατός του είναι αποτέλεσμα της εντατικοποίησης στην καθαριότητα που επέβαλε ο δήμαρχος Μπουτάρης και δεκάδες δήμαρχοι πανελλαδικά μετά την μεγάλη 11ήμερη απεργία.

«Ο εργαζόμενος δεν ακολούθησε τη διαδικασία που έπρεπε γι’ αυτό έγινε το ατύχημα» τόλμησε να ψελλίσει ο ΓΓ του δήμου Θεσσαλονίκης, **Θ. Ψαράς** αποδεικνύοντας πως η γραμμή της δημοτικής αρχής Μπουτάρη δεν είναι άλλη από την αποποίηση των ευθυνών της. Ωστόσο όπως καταγγέλλουν οδηγοί συνάδελφοι του Άγγελου Παντέλογλου που γνωρίζουν το σημείο που έγινε το εργατικό ατύχημα, δεν ήταν η πρώτη φορά που δημιουργήθηκαν προβλήματα και τέθηκε σε κίνδυνο η ζωή εργαζομένων.

Η διοίκηση Μπουτάρη είναι υπεύθυνη για τον θάνατο του εργάτη Άγγελου Παντέλογλου. Η μνημονιακή πολιτική της απαξίωσης των δημοτικών υπηρεσιών με σκοπό την ιδιωτικοποίηση, έχει οδηγήσει στην απόλυτη

διάλυση. Έχουν οδηγήσει τις υπηρεσίες καθαριότητας να δουλεύουν σε άθλιες εργασιακές συνθήκες χωρίς μέσα ατομικής προστασίας και διασφάλιση της υγείας των εργαζόμενων. Χρειάζεται να ερευνηθούν, και όχι να κουκουλωθούν, όλες τις αιτίες του θανάτου του Άγγελου Παντέλογλου και να αποδοθούν ευθύνες στους πραγματικούς υπαίτιους.

Ζωγράφου

Ο θάνατος του 45χρονου συμβασιούχου στην καθαριότητα της Θεσσαλονίκης είναι ο δεύτερος μέσα στις λίγες μόλις μέρες που ακολούθησαν την απεργία. Λίγες μέρες πριν η είδηση του θανάτου της 62χρονης Ντανιέλας Πρελορέντζου από ανακοπή καρδιάς την ώρα που εργαζόταν για 3η συνεχόμενη βάρδια στην καθαριότητα του Δήμου Ζωγράφου σκόρπισε την θλίψη και την οργή.

Διαδήλωση διαμαρτυρίας για το θάνατο της 62χρονης εργάτριας πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 6/7 στου Ζωγράφου με τη συμμετοχή τουλάχιστον 100 ατόμων. Στη διαδήλωση συμμετείχαν το **Κίνημα στην Πόλη του Ζωγράφου**, η τοπική **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, το **ΣΕΚ**, η **Λαϊκή Ενότητα** και η **ΟΡΜΑ**. Η πορεία ξεκίνησε από το μνημείο Ηρώων στη Λ. Παπάγου, κατευθύνθηκε μέχρι το δημαρχείο και επέστρεψε στο μνημείο.

ΒΡΕΦΟΚΟΜΕΙΟ ΑΘΗΝΑΣ

Με πλήρη αδιαλλαξία αντιμετώπισαν ο Δήμαρχος Καμίνης, η πλειοψηφία της παράταξής του και η πρόεδρος του Βρεφοκομείου Γιαννοπούλου, τους εκπροσώπους των 84 συμβασιούχων του Δημοτικού Βρεφοκομείου κατά την διάρκεια του Δημοτικού Συμβουλίου της Αθήνας την Πέμπτη 6/7. Οι συμβασιούχοι έμαθαν ότι απολύονται χωρίς καμιά προειδοποίηση μέσα σε μια νύχτα, πριν λήξει η σύμβασή τους.

Οι 84 συμβασιούχοι, οι οποίοι εργάζονται ως επί το πλείστον στην καθαριότητα των παιδικών σταθμών, κάλεσαν συγκέντρωση το πρωί της Τετάρτης 5/7 έξω από τα κεντρικά γραφεία της διοίκησης του Βρεφοκομείου στα Σεπόλια. Παρά την άρνηση της διοίκησης να τους δεχτεί, όλοι μαζί ανέβηκαν στον 4ο όροφο και ανάγκασαν την πρόεδρο να τους συναντήσει. Αμέσως μετά αποφάσισαν να κάνουν παρέμβαση και στην συνεδρίαση της ΚΕΔΕ, ενώ την Πέμπτη 6/7 βρέθηκαν στο Δημοτικό Συμβούλιο της Αθήνας.

Μέσα στο Δ.Σ. η Γιαννοπούλου με απαξιωτικές εκφράσεις ανέφερε πως οι εργαζόμενοι περισσεύουν και επέμεινε στην απόλυσή τους. Σημαντική ήταν η πρόταση ψηφίσματος για άρση των απολύσεων που κατέθεσε ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, δημοτικός σύμβουλος με την Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας που στηρίχθηκε από όλες τις παρατάξεις της αριστεράς (Λαϊκή Συνσπίρωση, Ανοιχτή Πόλη), αναγκάζοντας δυο δημοτικούς συμβούλους του Καμίνη να διαφωνήσουν με τη γραμμή του Δημάρχου. Παρόλα αυτά το ψήφισμα δεν πέρασε.

“Κανείς εργαζόμενος δεν περισσεύει... Να ζητήσουμε την μετατροπή των συμβάσεων σε αορίστου χρόνου για να σώσουμε και τις θέσεις εργασίας και τις κοινωνικές υπηρεσίες”, τόνισε μεταξύ άλλων ο Π. Κωνσταντίνου στην τοποθέτησή του στο Δ.Σ.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ, 12 ΙΟΥΛΗ

Απεργία για μόνιμη και σταθερή δουλειά

Απεργιακή κινητοποίηση για μόνιμη και σταθερή δουλειά οργανώνει η ΠΟΕ-ΔΗΝ την Τετάρτη 12 Ιούλη. Η Ομοσπονδία των υγειονομικών έχει κηρύξει 24ωρη απεργία για τους συμβασιούχους και τους ελαστικά εργαζόμενους σε όλα τα νοσοκομεία της Περιφέρειας και 5ωρη στάση εργασίας (10πμ-3μμ) για την Αττική. Πανελλαδική συγκέντρωση θα γίνει στις 10 το πρωί έξω από το υπουργείο Υγείας.

Την απεργιακή κινητοποίηση στηρίζει το **Συντονιστικό Νοσοκομείων**, ενώ οι δυνάμεις του επιδιώκουν να επεκτείνουν την απεργιακή απόφαση σε όσα σημεία μπορούν έτσι ώστε να αφορά όλους τους εργαζόμενους, μόνιμους και συμβασιούχους. Τέτοιες αποφάσεις έχουν πάρει ήδη τα σωματεία εργαζόμενων στον Άγιο Σάββα και το Γεννηματά.

Στην ανακοίνωσή του το Συντονιστικό επισημαίνει: «Στις 12 Ιούλη την σκυτάλη των κινητοποιήσεων από τους δήμους, για μόνιμη και σταθερή δουλειά παίρνουν οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία... Τα νοσοκομεία είναι γεμάτα από πολλές ταχύτητες εργαζομένων στις υπηρεσίες στήριξης (συμβάσεις εργασίας, επικουρικοί, συμβάσεις έργου, εργολαβικοί εργαζόμενοι). Πολλοί από αυτούς τους εργαζόμενους παραμένουν επί πολλούς μήνες απλήρωτοι.

Χωρίς αυτούς τους συναδέλφους και τις συναδελφισσες δεν βγαίνει η δουλειά στα νοσοκομεία. Δεν υπάρχει λειτουργία του ΕΣΥ. Ο αγώνας είναι κοινός και είναι κομμάτι της πάλης για μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσω-

πικού στα νοσοκομεία. Πολύ σωστή η απόφαση της ΠΟΕΔΗΝ για την κινητοποίηση, με αίτημα για μονιμοποίηση όλων, είναι λάθος όμως που δεν αποφάσισε απεργία για όλους και το αφήνει στην καλή διάθεση των πρωτοβάθμιων σωματείων... Μπορούμε να πιάσουμε την σκυτάλη του αγώνα και να ξεσηκώσουμε όλους σε ένα κοινό αγώνα σε όλο το δημόσιο. Η απεργία των εργαζόμενων στους δήμους το έδειξε ξεκάθαρα... Δήμοι, Νοσο-

κομεία, Σχολεία αν συντονιστούμε είμαστε μια δύναμη, που μπορεί να αναγκάσει κυβέρνηση και δανειστές σε άτακτη υποχώρηση, να σπάσουμε το μνημονιακό εμπάργκο στις προσλήψεις και να κερδίσουμε μόνιμη και σταθερή εργασία για όλους και για όλες».

Η **Ζαννέτα Λυσικάτου**, μέλος του Γενικού Συμβουλίου της ΟΕΝΓΕ και ειδικευόμενη γιατρός στον Άγιο Σάββα μας μίλησε για την απόφαση του σωματείου στο νοσοκομείο: «Η απόφαση της ΠΟΕΔΗΝ είναι μια καλή απόφαση καθώς το ζήτημα των εργολαβικών και των ελαστικά εργαζόμενων είναι κρίσιμο. Όμως, θα έπρεπε η απόφαση για την απεργία να καλύπτει όλο το προσωπικό. Για αυτό εμείς πήραμε πρωτοβουλία στο σωματείο να επεκτείνουμε την απόφαση και έτσι να τους καλύπτει όλους.

Το έχουμε ξανακάνει και σε προηγούμενες κινητοποιήσεις. Θα οργανώσουμε όλοι μαζί τη συμμετοχή. Χρειαζόμαστε μόνιμο προσωπικό στα νοσοκομεία. Όχι ανθρώπους που θα εκπαιδεύονται και μετά θα χάνουν τη δουλειά τους και πάλι από την αρχή. Χρειαζόμαστε μόνιμους εργαζόμενους με πλήρη δικαιώματα. Αυτή η απεργιακή κινητοποίηση είναι η συνέχεια της μάχης που έδωσαν οι εργαζόμενοι στους Δήμους παρά το καλοκαίρι. Δίνει δυνατό μήνυμα για το τι μπορεί να καταφέρουμε οι εργαζόμενοι συντονισμένοι σε Νοσοκομεία, Δήμους και Σχολεία από το Σεπτέμβριο, να κερδίσουμε μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους».

Νεκτάριος Δαργάκης

ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΠΑΓΝΗ Φιέστες-κοροϊδία

Κινητοποίηση ενάντια στη «φιέστα» που οργάνωναν το υπουργείο Υγείας και η 7η ΥΠΕ στις 7 και 8 Ιούλη, με παρόντα τον υφυπουργό Υγείας **Πάυλο Πολάκη**, έκανε το σωματείο εργαζόμενων του **ΠαΓΝΗ** στο Ηράκλειο.

Στην ανακοίνωσή του το σωματείο επισημαίνει ότι «Τις 2 αυτές μέρες χόρτασαν οι λαϊκές οικογένειες από παρουσίαση νέου σύγχρονου εξοπλισμού, για σχεδιασμό για αγορά νέων μηχανημάτων, για υποσχέσεις για την έναρξη λειτουργίας των μονάδων υγείας.

Αυτό που όμως κρύφτηκε από τα κυβερνητικά στελέχη, κεντρικά και τοπικά, είναι ότι ο σύγχρονος εξοπλισμός που θα μπει στο νοσοκομείο για να «βγάλει» τα λεφτά του θα πρέπει να λειτουργεί μέσα στο πλαίσιο του νοσοκομείου με επιχειρηματικά κριτήρια.

Θα λειτουργεί με την έννοια της επένδυσης που θα πρέπει να αποσβεστεί το κόστος, να βγάζουν αρκετά χρήματα από τους ασθενείς-πελάτες.

Αποκρύφτηκε ότι τα κέντρα υγείας είναι διαχρονικά υποστελεχωμένα με ανεπαρκέστατο σε αριθμό και ειδικότητες υγειονομικό προσωπικό, με τη σχεδόν πλήρη έλλειψη εργαστηρίων και με τη θεσμοθέτηση του "κόφτη" των Τοπικών Μονάδων Υγείας (ΤΟΜΥ) προς τα Κέντρα Υγείας και τα νοσοκομεία, οι εργαζόμενοι και οι λαϊκές οικογένειες θα έχουν ελάχιστες υπηρεσίες Υγείας σε ακόμα μεγαλύτερη απόκλιση από τις σύγχρονες ανάγκες τους».

ΠΑΤΡΑ Νοσοκομείο Ρίου

Να καταβληθούν όλα τα χρωστούμενα δεδουλευμένα ζητά με ανακοίνωσή της η Ενωτική Αριστερή Πρωτοβουλία-Νυστέρι, παράταξη της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στο Νοσοκομείο του Ρίου στην Πάτρα.

Η ΕΑΠ-Νυστέρι καταγγέλλει ότι η Διοίκηση του Νοσοκομείου λειτουργεί ακριβώς με τον ίδιο τρόπο που κινιόντουσαν οι Διοικήσεις επί των κυβερνήσεων ΝΔ και ΠΑΣΟΚ.

Όπως αναφέρεται στην καταγγελία: «Από τον πρώτο μήνα του 2017 έως και σήμερα μας οφείλονται όλες οι αυξήσεις που δικαιούμαστε με βάση την τροπολογία για την υπερωριακή εργασία που ψηφίστηκε από το υπουργείο, ενώ η πρόθεση της Διοίκησης του Νοσοκομείου για τους μήνες που έρχονται είναι να καταβληθούν οι υπερωρίες μας με περικοπές από 6% για τον μήνα Απρίλιο, έως 10% για τους μήνες Μάιο και Ιούνιο, με την αιτιολογία ότι δεν επαρκούν τα κονδύλια από το Υπουργείο».

Υπερωρίες

Επίσης, στους εργαζόμενους στην Καθαριότητα και τους τραπεζοκόμους οφείλονται οι υπερωρίες από το Φλεβάρη. «Τα χρήματα αυτά τα έχουμε δουλέψει σε συνθήκες έντονης εντατικοποίησης. Δεν δεχόμαστε να μπορούμε στην διαδικασία της καταβολής τους ως αναδρομικά (ποιος ξέρει πότε). Δεν μας αφορά η λογική τους.

Το δίλημμά τους ή λίγα για όλους ή τίποτα για κάποιους είναι επίπλαστο. Η κυβέρνηση κάτω από τις συμφωνίες που έχει υπογράψει με Ε.Ε και Δ.Ν.Τ. μειώνει συνειδητά και συνεχώς την κρατική επιχορήγηση για την λειτουργία των νοσοκομείων αυξάνοντας αντιστρόφως ανάλογα τον πακτωλό χρημάτων που δίνει με την μορφή επιδοτήσεων και φοροαπαλλαγών στους επιχειρηματίες.

Δουλεύουμε με δεκάδες χιλιάδες ημέρες σε Ρεπό και Κ.Α (σ.σ. μέρες κανονικής άδειας) χρέος στις πλάτες μας χρόνια τώρα, ακούγοντας να επαναλαμβάνονται οι ίδιες κούφιες υποσχέσεις για προσλήψεις προσωπικού από τους υπουργούς των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, όπως αυτές των υπουργών των Σαμαροβενιζέλων παλαιότερα» τονίζεται στην ανακοίνωση.

Άγιος Ανδρέας

Προβολή πήραν τα εγκαίνια του νέου κτιρίου που έγιναν στο νοσοκομείο του Άγιου Ανδρέα τις προηγούμενες μέρες.

Η Ένωση Νοσοκομειακών Ιατρών Αχαΐας (ΕΙ-ΝΑ) έκανε παρέμβαση με την οποία επισήμανε ότι "τα κτίρια χωρίς προσωπικό δεν φτάνουν και ότι οι ελλείψεις σε προσωπικό, νοσηλευτικό και ιατρικό, ειδικά στο συγκεκριμένο Νοσοκομείο, είναι τεράστιες". Η κυβέρνηση και ο φιλικός προς αυτήν Τύπος λοιδορούσε αυτή την τοποθέτηση, χαρακτηρίζοντας την ως «γκρίνια». Πριν όμως...αλέκτωρ λαλήσει τρεις, η Νεφρολογική κλινική έκλεισε την επόμενη μέρα των εγκαινίων εξαιτίας της έλλειψης ειδικευόμενων και ειδικευμένων γιατρών.

Οι ασθενείς της Νεφρολογικής μεταφερθήκαν στην Παθολογική όπου θα πρέπει να παρακολουθούνται από τους γιατρούς εκεί σε συνεργασία με τους γιατρούς της Νεφρολογικής.

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΥΓΕΙΑ

Όχι στις απολύσεις

Καταγγελία ενάντια στην εκδικητική απόλυση συνδικαλιστή στο Κέντρο Αποκατάστασης Φιλοκλήτης του ομίλου ΙΑΣΩ έβγαλε το Σωματείο Προσωπικού Ιδιωτικών Κλινικών, Γηροκομείων, Εργαστηρίων, Διαγνωστικών Κέντρων και συναφών χώρων. Επίσης, το επιχειρηματικό σωματείο έχει καλέσει Γενική Συνέλευση των εργαζόμενων του Φιλοκλήτη το Σάββατο 15 Ιούλη.

Στην καταγγελία του το Σωματείο αναφέρει: «Την Παρασκευή 30/6/2017 ανακοινώθηκε, από την εργοδοσία της Κέντρου Αποκατάστασης Φιλοκλήτης (όμιλος ΙΑΣΩ), σε συνάδελφο, μέλος της Διοίκησης του επιχειρησιακού Σωματείου, ότι η σύμβαση εργασίας του, δεν θα ανανεωθεί, ανακοινώθηκε δηλαδή η απόλυσή του. Η απόλυση αυτή επιχειρείται, σε μια περίοδο, που η εντατικοποίηση της εργασίας έχει φτάσει στο απροχώρητο...

Η εργοδοσία της εταιρείας, για να μπορέσει να παγιώσει τις άθλιες συνθήκες εργασίας, καταφεύγει στην καταστολή, στην τρομοκρατία των εργαζομένων... Τους ενόχλησε η οργάνωση στο επιχειρησιακό σωματείο, η μεγάλη συμμετοχή των εργαζομένων στην απεργία της 17η Μάη, η διεκδίκηση δικαιωμάτων. Δίνουμε τη μάχη, μαζί με τους συναδέλφους, μαζί με τα μέλη της Διοίκησης του επιχειρησιακού σωματείου, να ακυρώσουμε την απόλυση, να σταματήσει η ομηρία των συμβάσεων ορισμένου χρόνου».

ΕΔΟΕΑΠ Απεργία διαρκείας σε όλα τα ΜΜΕ

Απεργία διαρκείας σε όλα τα ΜΜΕ, αποφάσισαν οι ασφαλισμένοι στον ΕΔΟΕΑΠ, σε μια άνευ προηγουμένου γενική συνέλευση.

Ο ΕΔΟΕΑΠ είναι ο οργανισμός επικουρικής ασφάλισης και περίθαλψης των δημοσιογράφων. Πρόκειται για ταμείο αυτοδιαχειριζόμενο – η διοίκησή του εκλέγεται από τους ίδιους τους ασφαλισμένους και λειτουργεί με γενικές συνελεύσεις. Αυτή τη στιγμή το ταμείο που χτίστηκε με τον ιδρώτα των εργαζόμενων στα ΜΜΕ, βρίσκεται ένα βήμα πριν τη διάλυση. Κι αυτό γιατί μέσα στις τελευταίες μεταρρυθμίσεις του ασφαλιστικού συμπεριλαμβανόταν και η κατάργηση του Αγγελιόσημου, του βασικού εσόδου του ΕΔΟΕΑΠ. Το Αγγελιόσημο ήταν η εισφορά που υποχρεωτικά πλήρωναν οι εργοδότες των ΜΜΕ από τα διαφημιστικά τους έσοδα, υπέρ του ταμείου των εργαζομένων. Με την κατάργησή του το ταμείο σταμάτησε να πληρώνει επικουρικές συντάξεις και οι παροχές Υγείας στους ασφαλισμένους κρέμονται από μια κλωστή.

Ίσως η πιο μαζική κι οργισμένη συνέλευση του οργανισμού έγινε την περασμένη Τρίτη 4/7. Πάνω από 1.300 εν ενεργεία εργαζόμενοι και συνταξιούχοι συγκεντρώθηκαν στο ξενοδοχείο Ρόγιαλ Ολύμπικ κι επέβαλαν ότι θα μιλήσουν όχι οι γραφειοκράτες αλλά οι άμεσα θιγόμενοι, οι απλοί ασφαλισμένοι που βλέπουν το ταμείο τους να γκρεμίζεται. Χαρακτηριστική των πιέσεων είναι η τοποθέ-

Πάνω από 1.300 εργαζόμενοι και συνταξιούχοι συμμετείχαν στη ΓΣ του ΕΔΟΕΑΠ, 4/7

τηση στη συνέλευση της **Γίαννας Σακελλαρίου**, μέλος των Financial Crimes και εκλεγμένη στο ΔΣ της ΠΟΕ-ΠΤΥΜ, που καταχειροκροτήθηκε:

“Τι άλλο πρέπει να γίνει για να περάσουμε σε απεργία διαρκείας; Από δω δεν θα φύγει το ΔΣ αν δεν πάρει την απόφαση ότι απαιτούμε από τα συνδικαλιστικά μας όργανα απεργία διαρκείας. Εμείς είμαστε η ηγεσία και πρέπει τα συνδικαλιστικά μας όργανα να εκτελέσουν τις αποφάσεις μας. Κι αν δεν τις εκτελέσουν το επόμενο ραντεβού θα είναι στα γραφεία τους, πάνω από το κεφάλι τους μέχρι να πληκτρολογήσουν το ρημάδι το χαρτί που θα λέει απεργία διαρκείας”.

Φωνές από τα δεξιά προσπάθησαν να περιορίσουν την απόφαση σε απεργία μόνο στα κρατικά μέσα, στην ΕΡΤ και το ΑΠΕ - ΜΠΕ. Η προσπάθειά τους απέτυχε. “Απεργία σε όλα τα ΜΜΕ. Όχι μόνο στα κρατικά. Απέναντί μας δεν είναι μόνο η κυβέρνηση. Είναι και οι εργοδότες. Και να πάμε να καταλάβουμε το γραφείο της Αχτσιόγλου και να μη φύγουμε από κει αν δεν λυθεί το πρόβλημα του πόρου” ήταν η παρέμβαση της **Ελένης Ανδριανού**, δημοσιογράφου στο Είτορεν.

Μετά από 6 ώρες συνεδρίασης η συνέλευση αποφάσισε να ζητήσει από τις συνδικαλιστικές ενώσεις “να προκηρύξουν από σήμερα απεργια-

κές κινητοποιήσεις διαρκείας σε όλα τα ΜΜΕ, με τη συμμετοχή και του διασωματειακού”. Νέα συνέλευση του ΕΔΟΕΑΠ θα πραγματοποιηθεί στις 18 Ιούλη.

Αντίκτυπος

Ο αντίκτυπος της συνέλευσης ήταν άμεσος. Οι δυσκολίες που πρόβαλε το υπουργείο Εργασίας, για τη χορήγηση δανείου από τον ΕΦΚΑ – προκειμένου να δοθεί ένα προσωρινό φιλί ζωής στο ταμείο – υπό την απειλή των κινητοποιήσεων, εξαφανίστηκαν κι εγκρίθηκε η εκταμίευση δόσης ύψους 10 εκατομμυρίων.

“Είναι προφανές ότι η ξαφνική αλλαγή οφείλεται στο ότι χθες η δυνα-

μική της Γενικής Συνέλευσης των εργαζόμενων στα ΜΜΕ ήταν τέτοια που απείλησε να γεμίσει με... αντίσκηνα το γραφείο της Αχτσιόγλου και του Πετρόπουλου και να κηρύξει άμεσα σύμφωνα με απόφαση της Συνέλευσης απεργία διαρκείας σε όλα τα ΜΜΕ” σχολιάζει η **Πρωτοβουλία για την Ανατροπή**, το αντικαπιταλιστικό μετωπικό σχήμα στα ΜΜΕ.

Ωστόσο όπως επισημαίνουν μια σειρά εργαζόμενοι και συνδικαλιστές των ΜΜΕ, η εκταμίευση του δανείου δεν πρέπει να εφησυχάζει κανέναν, καθώς τα χρήματα μπορούν να δώσουν το πολύ δυόμιση μήνες παράταση ζωής στο ταμείο. Η απεργιακή κινητοποίηση για τη θεσμοθέτηση πόρου που θα πάρει τη θέση του καταργημένου Αγγελιοσήμου παραμένει άμεσα αναγκαία.

Την επόμενη μέρα το Δ.Σ της ΕΣΗΕΑ υιοθέτησε την πρόταση της συνέλευσης του ΕΔΟΕΑΠ. Όπως ενημερώνει ο εκλεγμένος στο Δ.Σ της ΕΣΗΕΑ με την Πρωτοβουλία για την Ανατροπή, **Γιάννης Αγγέλης**: “Η απόφαση πήγε στο διασωματειακό όπου οι περισσότεροι υποστήριξαν την απόφαση. Αυτή τη στιγμή ισχύει το εξής: Έχει ζητηθεί τριμερής για το ζήτημα του πόρου. Η απόφαση για απεργία διαρκείας ενεργοποιείται αμέσως σε δύο ενδεχόμενα. Αν υπάρξει αρνητική στάση από τους εργοδότες κι αν περάσει η προθεσμία 15 ημερών χωρίς θετικό για μας αποτέλεσμα”.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε η ανοιχτή σύσκεψη που κάλεσε η Πρωτοβουλία για την Ανατροπή το απόγευμα της Πέμπτης 6/7, για την οργάνωση της μάχης μετά και την απόφαση της Γ.Σ του ΕΔΟΕΑΠ.

Στη σύσκεψη συμμετείχαν εργαζόμενοι από το ΔΟΛ, τον Πήγασο, την Αυγή κι άλλα ΜΜΕ που βρίσκονται σε απεργιακή κινητικότητα, μέλη της Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή και των Financial Crimes, συνδικαλιστές της αριστεράς από την ΕΣΗΕΑ, την ΕΠΗΕΑ, την ΕΤΙΠΤΑ, συνταξιούχοι κι απλοί εργαζόμενοι στον Τύπο.

Λίγη ώρα πριν είχαν πραγματοποιηθεί οι συνεδριάσεις του Δ.Σ της ΕΣΗΕΑ και του διασωματειακού που υιοθετούσαν την πρόταση της Γ.Σ του ΕΔΟΕΑΠ με το χρονικό περιθώριο για τριμερή συνάντηση εντός δεκαπενθημέρου. Η περιφρούρηση της απόφασης των ασφαλισμένων του ΕΔΟΕΑΠ, η στήριξη του αγώνα στον Πήγασο, η ανάγκη για κινητοποίηση την ίδια την ημέρα της τριμερούς συνάντησης και ιδέες για την οργάνωση της μάχης με απεργιακό φύλλο, οργάνωση συναυλίας κλπ ήταν τα βασικά ζητήματα που απασχόλησαν τους αγωνιστές και τις αγωνίστριες.

Η Πρωτοβουλία για την Ανατροπή σε ανακοίνωση για τις αποφάσεις της σύσκεψης, το-

Σύσκεψη της “Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή” Οργανώνουμε την απεργία

νίζει ότι “ύστερα από πλούσια και δημιουργική συζήτηση συμφωνήθηκαν τα εξής:

Η δημοκρατική απόφαση της μαζικής συνέλευσης του ΕΔΟΕΑΠ για απεργιακό αγώνα διαρκείας για την προάσπιση του Ταμείου και των ασφαλιστικών δικαιωμάτων όλων των ασφαλισμένων αποτελεί ορόσημο και όπλο στον αγώνα του κλάδου το επόμενο διάστημα. Δεν θα επιτρέψουμε σε κανέναν να υπονομεύσει την απόφαση αυτή ή να οδηγήσει σε εκτόνωση, μέσω του γνώριμου δρόμου των δήθεν ατέλειωτων «διαπραγματεύσεων», που πάντα θέτουν τους εργαζόμενους μπροστά σε αρνητικά τετελεσμένα από κυβέρνηση και εργοδότες.

Το κρίσιμο ζητούμενο είναι η διαρκής συμμετοχή και η αγωνιστική παρουσία εργαζομένων και συνταξιούχων. Καμιά εμπιστοσύνη στις «ηγεσίες» σωματείων και ΕΔΟΕΑΠ που οδήγησαν στη σημερινή δραματική κατάσταση. Με πρώτο βήμα την μαζική συγκέντρωση την ώρα της διεξαγωγής τριμερούς συνάντησης στο Υπουργείο Εργασίας για τον ΕΔΟΕΑΠ, εργαζόμενοι, άνεργοι και συνταξιούχοι

να είναι πάντα παρόντες και αποφασισμένοι να προασπίσουν τα δικαιώματά τους και την απόφαση της γενικής συνέλευσης του ΕΔΟΕΑΠ. Η ΕΣΗΕΑ πρέπει να καλέσει σε μαζική κινητοποίηση κατά την τριμερή συνάντηση και να κηρύξει στάση εργασίας.

Όχι εφησυχασμό

Η εκταμίευση της πρώτης δόσης του δανείου δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να οδηγήσει σε εφησυχασμό, καθώς το περιβόητο «δάνειο» των 10 εκ. ευρώ δεν είναι παρά απόδοση μέρους των όσων ο ΕΦΚΑ χρωστάει στον ΕΔΟΕΑΠ, από αυτά που εισπράττει για λογαριασμό του και δεν τα αποδίδει. Και δεν μπορεί να καλύψει περισσότερο από 2,5 μήνες χρηματοδότησης της λειτουργίας του. Με άλλα λόγια το πολύ μέχρι τον Σεπτέμβριο θα ήμαστε και πάλι στο ίδιο και χειρότερο σημείο.

Εκφράζουμε την μαχητική και συναδελφική αλληλεγγύη σε όλους τους εργαζόμενους που δίνουν μάχες σε «μαγαζιά», που είναι απλήρω-

τοι και κινδυνεύουν από τις συνέπειες του λουκέτου. Ενθαρρύνουμε και θα ενισχύσουμε κάθε προσπάθειά τους να συσπειρωθούν, να δράσουν συλλογικά, ενάντια στην εργοδοσία, στην κυβέρνηση, τις τράπεζες και ευρύτερα την κυρίαρχη πολιτική. Η αναγκαιότητα για ένα αγωνιστικό δίκτυο ενημέρωσης και κινητοποίησης, συντονισμού και κοινής δράσης όλων των μαχόμενων δυνάμεων των ΜΜΕ και γι’ αυτό το σκοπό θα υπάρξει και νέα σύσκεψη σε δύο βδομάδες ή και νωρίτερα αν είναι αναγκαίο”.

Η απόφαση για απεργία για το ασφαλιστικό είναι δύναμη για τον αγώνα των εργαζομένων στα ΜΜΕ, που απλήρωτοι για μήνες, βρίσκονται στον αέρα, μη ξέροντας τι τους ξημερώνει σε σχέση με τα δεδουλευμένα τους, τις θέσεις εργασίας τους, τα εργασιακά τους δικαιώματα. Κορυφαίο παράδειγμα οι εργαζόμενοι στον Πήγασο που βρίσκονται εδώ κι ενάμιση μήνα σε απεργία διαρκείας, τελευταία κλιμακώνουν με συγκεντρώσεις έξω από τα γραφεία του ομίλου και συζητούν την ανάγκη έκδοσης απεργιακού φύλλου. Η απόφαση της συνέλευσης του ΕΔΟΕΑΠ για απεργία διαρκείας σε όλα τα ΜΜΕ, μπορεί να συνδέσει στην πράξη τους αγώνες για την υπεράσπιση του ασφαλιστικού με τους αγώνες ενάντια στην απληρωσιά, τις απολύσεις και τις συνθήκες γαλέρας.

ΕΜΠΟΡΟΪΠΑΛΛΗΛΟΙ 24ωρη απεργία 16 Ιούλη

Πανελλαδική απεργία στο χώρο του εμπορίου έχει κηρυχθεί για τις 16 Ιούλη ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης Αργίας. Απεργιακή συγκέντρωση θα γίνει στις 10πμ στην Ερμού στο Σύνταγμα.

Κάλεσμα για την απεργιακή κινητοποίηση έχουν βγάλει τα συνδικάτα των εργαζόμενων στο εμπόριο, το Συντονιστικό δράσης ενάντια στην κατάργηση της κυριακάτικης αργίας και τα «απελευθερωμένα» ωράρια, εργατικές συλλογικότητες κ.ά.

Εν όψει της απεργίας, εργατική διαδήλωση έχει καλεστεί την Πέμπτη 13 Ιούλη στις 6μμ στα Χαυτεία. «Η Κυριακή είναι μέρα που ανήκει σε εμάς τους εργαζόμενους και τους ανθρώπους του μόχθου. Είναι μέρα ξεκούρασης που αναπληρώνουμε τις δυνάμεις μας, είναι μέρα που αφιερώνουμε στην οικογένεια μας, μέρα κοινωνικής ζωής και δράσης. Η αργία της Κυριακής κερδήθηκε με αγώνες, για αυτό και απο-

τελεί ιστορική κατάκτηση της εργατικής τάξης και δεν θα την χαρίσουμε στις πολυεθνικές, αντίθετα παλεύουμε ενάντια στους νόμους και τις κυβερνήσεις που επιβουλεύονται την πλήρη κατάργηση της...

Με το νέο νόμο δίνεται η δυνατότητα λειτουργίας των εμπορικών

καταστημάτων, όλες τις Κυριακές – πλην της δεύτερης του Αυγούστου στο Δήμο Αθήνας, σε Πειραιά, στο κέντρο της Θεσσαλονίκης και στις περιοχές γύρω από το Αεροδρόμιο της Αθήνας από τον Μάιο έως τον Οκτώβριο. Ανοίγει τον ασκό του Αϊόλου για νέες ρυθμίσεις που θα δί-

νουν τη δυνατότητα σε ισχυρούς μονοπωλιακούς ομίλους να ανοίγουν όποιες και όσες Κυριακές θέλουν ανεξάρτητα αν βρίσκονται σε τουριστικές ή μη περιοχές» αναφέρει σε ανακοίνωσή του ο Σύλλογος Εμποροϋπαλλήλων Αθήνας.

Νεκ. Δ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ Στάσεις εργασίας

Συνεχίζουν τις δίωρες στάσεις εργασίας οι δικαστικοί υπάλληλοι του Εφετείου μέχρι τις 14 Ιούλη, καθημερινά από τις 11πμ έως τη 1μμ, διαμαρτυρόμενοι για την μεγάλη έλλειψη προσωπικού.

Σε ανακοίνωσή τους αναφέρουν: «Καταγγέλλουμε την διαχρονική αδιαφορία των κυβερνήσεων, που ενώ γνώριζαν ότι θα συσσωρευτούν στο Εφετείο Αθηνών όλες οι μεγάλες δίκες (έχουν φτάσει ήδη τις 35) δεν φρόντισαν αντίστοιχα με την δικαιολογημένη αύξηση των οργανικών θέσεων των Δικαστικών Λειτουργών να στελεχώσουν και με τις αναγκαίες θέσεις την Γραμματεία του Δικαστηρίου με αποτέλεσμα το σημερινό αδιέξοδο.

Οι όποιες αποσπασματικές κινήσεις για προσωρινή επίλυση αντιμετώπιση του προβλήματος με υποχρεωτικές αποσπάσεις, βρίσκουν το συνδικαλιστικό κίνημα αντίθετο γιατί δεν λύνουν ουσιαστικά τα προβλήματα και απλά μεταφέρουν την πίεση και την «φτώχεια» σε προσωπικό και σε άλλες υπηρεσίες... Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας, παρά τις επιθέσεις που δέχεται το συνδικαλιστικό μας κίνημα για περιστολή των συνδικαλιστικών ελευθεριών, δηλώνει ότι δεν πρόκειται να περιστείλει την δράση του και θα συνεχίσει να υπερασπίζεται τα δικαιώματα των εργαζομένων απέναντι σε οποιαδήποτε μορφή καταπίεσης από όποια κέντρα εξουσίας κι αν προέρχεται».

ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΟΙ 48ωρη απεργία

Σε 48ωρη απεργία στις 6 και 7 Ιούλη προχώρησαν οι έκτακτοι αρχαιολόγοι στην Διεύθυνση Εθνικού Αρχαιοτήτων Μνημείου (ΔΕΑΜ) και στα σχετικά προγράμματα ψηφιοποίησης. Και τις δύο μέρες οργάνωσαν παραστάσεις διαμαρτυρίας στο υπουργείο Πολιτισμού, ενώ το απόγευμα της Παρασκευής 7 Ιούλη οργάνωσαν συγκέντρωση έξω από το Μουσείο της Ακρόπολης.

Σε ανακοίνωσή τους αναφέρουν ότι διεκδικούν: «Την απρόσκοπτη συνέχιση του σημαντικού έργου της ψηφιοποίησης των κινητών μνημείων του ΥΠΠΟΑ και καμία απόλυση εργαζομένου. Άμεση καταβολή των δεδουλευμένων σε όλους τους εργαζόμενους, χωρίς νέα καθυστέρηση, τηρώντας την κείμενη νομοθεσία.

Να σταματήσει η καταπάτηση των εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων. Να μην παραγκωνίζεται και να μην απαξιώνεται η Αρχαιολογική Υπηρεσία, αλλά να διαφυλαχθεί ο δημόσιος χαρακτήρας του Πολιτισμού με την εξασφάλιση επαρκούς κρατικού κονδυλίου. Όχι στην εργολαβοποίηση του Πολιτισμού, όχι στην εκποίηση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς. Να μετατραπούν οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου σε αορίστου. Άμεσα προσλήψεις μόνιμου προσωπικού όλων των ειδικοτήτων στο ΥΠΠΟΑ. Σταθερή και μόνιμη εργασία για όλους».

Ψήφισμα συμπάραστασης εξέδωσε το Πανελλήνιο Σωματείο Εκτάκτου Προσωπικού ΥΠ.ΠΟ.

ICAP Σε νέες απολύσεις προχώρησε η πολυεθνική ICAP με τη δικαιολογία της «χαμηλής παραγωγικότητας» των απολυμένων, ενώ σε συνάντηση της εργοδοσίας με τον Σύνδεσμο Ιδιωτικών Υπαλλήλων Αθήνας η τοποθέτησή της ήταν ότι «αυτοί οι εργαζόμενοι είναι περιττοί για την εταιρία». Ο Σύνδεσμος Ιδιωτικών Υπαλλήλων οργάνώνει ανοιχτή σύσκεψη ενάντια στις απολύσεις και την εργοδοτική τρομοκρατία την Παρασκευή 14 Ιούλη στις 7μμ στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας (3ος όροφος).

Σε ανακοίνωσή του το συνδικάτο αναφέρει: «Όλοι γνωρίζουμε ότι κανένας εργαζόμενος δεν είναι περιττός. Ειδικότερα στην ICAP που συνέχεια αναλαμβάνει έργα που απαιτούν νέους εργαζόμενους. Αυτό αποδεικνύεται και από τις δεκάδες ώρες υπερωρίας που μας επιβάλλονται κάθε εβδομάδα. Φτάνουν ακόμα και να ζητήσουν να δουλέψουμε έξι μέρες την εβδομάδα. Είναι φανερό ότι οι συνεχόμενες απολύσεις είναι τακτική της εργοδοσίας και αξιοποιούνται με στόχο να τρομοκρατήσει και να πιέσει τους υπόλοιπους εργαζόμενους να λιώσουν στα τηλέφωνα, υπό τη συνεχή απειλή της απόλυσης».

- Νέα 24ωρη απεργία “Στο Κόκκινο 105.5”, πραγματοποίησαν οι εργαζόμενοι στο ραδιοσταθμό του ΣΥΡΙΖΑ, την Πέμπτη 6/7. Η απεργία έγινε με αίτημα την καταβολή των δεδουλευμένων Μαΐου και Ιουνίου. Αντίστοιχος αναβρασμός επικρατεί και στην εφημερίδα του κυβερνήματος κόμματος, την Αυγή.

- Την παρέμβαση της ΕΣΗΕΑ ζητούν οι απολυμένοι της εφημερίδας **Sportime**, που από το 2008 έβαλε λουκέτο και τώρα επανεκδίδεται με τον ίδιο τύπο και λογότυπο αλλά χωρίς τους ίδιους εργαζόμενους. Ξεκαθαρίζουν “ότι δεν μπαίνουμε σε καμία αντιπαράθεση με όσους συναδέλφους, βρέθηκαν να εργάζονται στην εφημερίδα που εκδόθηκε με τον τίτλο ‘Sportime’, αλλά αντίθετα διεκδικούμε όπως έχουμε το αναφαίρετο δικαίωμα τα εργασιακά μας δικαιώματα που καταπατήθηκαν βάνουσα”.

ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΣ 20 Ιούλη Απεργία για συλλογική σύμβαση εργασίας

Σε 24ωρη απεργία προχωρούν οι εργαζόμενοι στον τουρισμό και τον επισιτισμό την Τετάρτη 20 Ιούλη. Απεργιακή συγκέντρωση θα γίνει στις 10 το πρωί στην πλατεία Κλαυθμώνος.

Η **Καμαριέρα**, το δίκτυο εργαζόμενων του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια στον επισιτισμό-τουρισμό, έχει κυκλοφορήσει ανακοίνωση-κάλεσμα για την απεργία. Ανάμεσα σε άλλα αναφέρει: «Διεκδικούμε συλλογικές συμβάσεις στον κλάδο, να μπει φρένο στην ανασφάλιστη, απλήρωτη εργασία, να σταματήσει η διάλυση των εργασιακών σχέσεων.

Την στιγμή που η αύξηση του τουρισμού κάθε χρόνο σπάει νέα ρεκόρ, την ίδια στιγμή, οι συνθήκες για τους εργαζόμενους χειροτερεύουν. Οι εργοδότες γράφουν στα παλιά τους τα παπούτσια τις συλλογικές συμβάσεις και προσπαθούν να επιβάλλουν μισθούς των 400 ευρώ. Οι εκδικητικές απολύσεις δίνουν και παίρνουν σε ξενοδοχεία και καταστήματα επισιτισμού. Η μαύρη δουλειά χωρίς ένσημα, οι εξευτελιστικοί μισθοί, τα εξοντωτικά ωράρια.

Ανθρωποθυσία για τα κέρδη

Αυτή είναι η εργασιακή πραγματικότητα για χιλιάδες συναδέλφους. Και δίπλα σε αυτά έχουμε ακόμη και ανθρωποθυσίες στο βωμό των κερδών των αφεντικών. Πέρσι ήταν η συναδέλφισσα στη Ζάκυνθο, φέτος οι συνάδελφοι με τα μηχανάκια, ένας στα Μικέλ και ένας στη Λάρισα. Τα αφεντικά στον κλάδο, από τους πιο μεγάλους μέχρι τους πιο μικρούς, προσπαθούν να βγάλουν περισσότερα κέρδη πάνω στις δικές μας πλάτες, στη δική μας ζωή».

Για τη σημασία της απεργίας τονίζει: «Η απεργία του κλάδου στις 20 Ιούλη χρειάζεται να γίνει αρχή για έναν αγώνα που θα σπάσει την πολιτική των μνημονίων, τη λιτότητα και την καταστροφή που φέρνουν για τους εργαζόμενους. Να γίνει ένα πετυχημένο βήμα για να κλιμακώσουμε γι’ αυτό χρειάζεται να σημάνει συναγερμός σε κάθε χώρο δουλειάς μικρό ή μεγάλο. Με συζητήσεις, συσκέψεις να οργανώσουμε τη συμμετοχή όλων των συναδέλφων στην απεργία και τις απεργιακές συγκεντρώσεις σε όλη την Ελλάδα. Να απαιτήσουμε από την Ομοσπονδία και τα σωματεία η απεργιακή κινητοποίηση να έχει και επόμενα βήματα κλιμάκωσης».

«ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ» ΚΟΚΚΙΝΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ

Μια αναμενόμενη κατάρρευση

Η κατάρρευση των συνομιλιών για το Κυπριακό στο Κραν Μοντανά της Ελβετίας δεν ήταν έκπληξη για όσους παρακολούθησαν από κοντά τις εξελίξεις των τελευταίων μηνών.

Στο Κραν Μοντανά συζητούσαν για μέρες την διαδικασία της διαπραγμάτευσης και ελάχιστα ή καθόλου την ουσία που είναι το να βρουν ένα κοινά αποδεκτό στάτους κβο. Έχουν συμφωνήσει από την εποχή του Μακάριου ότι αυτό το νέο στάτους κβο θα είναι η Διζωνική Δικοινοτική Ομοσπονδία (ΔΔΟ) με πολιτική ισότητα των δύο κοινοτήτων. Αυτήν είναι που προσπαθούν να οριοθετήσουν μέσα από τις διαπραγματεύσεις καθώς και τα ζητήματα της ασφάλειας, των εγγυήσεων και της εφαρμογής των συμφωνιών. Η διάσκεψη στο Κραν Μοντανά υποτίθεται ότι έγινε για να κλείσει αυτές τις εκκρεμότητες.

Κανένας όμως δεν μπήκε σε αυτή τη διαπραγμάτευση με ειλικρινή στόχο να βρεθεί μια συμβιβαστική διευθέτηση κοινά αποδεκτή και από τις δύο πλευρές. Ο **Αναστασιάδης** έδειξε εδώ και καιρό ότι δεν είναι διατεθειμένος να θυσιάσει κάτι από τις ελληνοκυπριακές «εθνικές επιδιώξεις» για να φτάσει σε μια συμφωνία, ιδιαίτερα τώρα που πλησιάζουν οι εκλογές και ψάχνει για τις ψήφους των απορριπτικών. Σε αυτό είχε και την αμέριστη συμπαράσταση του Υπουργού Εξωτερικών της Ελλάδας, **Κοτζιά** ο οποίος μερικές φορές υπερθεμάτιζε με τις δικές του θέσεις. Στο ίδιο μοτίβο και η Τούρκικη πλευρά η οποία προσπαθεί να εντάξει το Κυπριακό και σε ένα συνολικότερο πλαίσιο διαπραγματεύσεων με την ΕΕ και ιδιαίτερα τη Γερμανία. Αυτό που ελπίζει είναι να πάρει τα ανταλλάγματα που θέλει τόσο από την ΕΕ όσο και στην ίδια τη Κύπρο ώστε να μπορεί να παρουσιάσει τη συμφωνία σαν επιτυχία και να εξασφαλίσει την υποστήριξη των εθνικιστών στην ίδια την Τουρκία.

Τώρα και οι δυο πλευρές επιδίδονται στο προσφιλές τους παιχνίδι, την επίρριψη των ευθυνών για το ναυάγιο στην άλλη πλευρά. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι φταίνει και οι δυό. Καμιά από τις δυο πλευρές ή τους άλλους εμπλεκόμενους δεν μπήκε σε αυτή τη διαπραγμάτευση έχοντας στο μυαλό της τα συμφέροντα των απλών ανθρώπων στο νησί, την ειρήνη, την επανένωση, την συνεργασία. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι μόνοι κερδισμένοι από αυτή την εξέλιξη είναι οι εθνικιστές και στις δυο πλευρές. Τα απορριπτικά κόμματα και οι εθνικιστές πανηγυρίζουν, ο Αρχιεπίσκοπος ζήτησε κυβέρνηση εθνικής ενότητας και νέα εξοπλιστικά προγράμματα. Τα ΜΜΕ αναπαράγουν την κυρίαρχη αφήγηση στην κάθε πλευρά.

Οι περισσότεροι από τους υποστηρικτές της ειρηνικής συνύπαρξης και του συμβιβασμού αδυνατούν να απαντήσουν σε αυτό το εθνικιστικό ξέσπασμα γιατί η αφετηρία τους δεν είναι ο διεθνισμός αλ-

λά μια συμβιβαστική διάθεση σαν αποτέλεσμα μιας «ρεαλιστικής πολιτικής». Εκείνο που χρειάζεται δεν είναι να θρηνούμε στα ερείπια του Κραν Μοντανά που άφησαν πίσω τους οι ηγέτες αλλά μια πολιτική για το πώς μπορούμε να πάμε παρακάτω.

Συμφέροντα

Το ότι δυσκολεύονται να συμφωνήσουν δεν έχει να κάνει με τον δύστροπο χαρακτήρα του Αναστασιάδη ή τις χοντροκομμένες παρεμβάσεις του Κοτζιά ή την δισταχτικότητα του **Ακκιτζί** ή την έπαρση του **Τσαβούσογλου** αλλά με το ότι αντιπροσωπεύουν διαφορετικά και συγκρουόμενα συμφέροντα. Ελλάδα και Τουρκία διεκδικούν να αναβαθμίσουν το ρόλο τους στην περιοχή σαν περιφερειακές δυνάμεις. Σε μια περιοχή, όπως η Μέση Ανατολή και σε μια εποχή κρίσης και αστάθειας που τα σύνορα ξανασχεδιάζονται, νέες συμμαχίες και σφαίρες επιρροής ξανασχεδιάζονται, το ποιος και με ποιο τρόπο θα ελέγχει το «αβύθιστο αεροπλανοφόρο» της Μεσογείου όπως χαρακτηρίζεται η Κύπρος έχει μεγάλη σημασία. Παρά τις όποιες επιμέρους διαφωνίες ανάμεσα στις τοπικές ελίτ των δύο πλευρών και των μητέρων πατρίδων, οι στρατηγικοί σχεδιασμοί παραμένουν κοινοί.

Είναι φανερό ότι οι μόνοι που πραγματικά έχουν συμφέρον να παλέψουν για ειρήνη και επανένωση μέσα από μια δημοκρατική διευθέτηση κοινά αποδεκτή που να δημιουργεί τις προϋποθέσεις για ένα

νησί χωρίς στρατούς και βάσεις, που να είναι γέφυρα φιλίας των λαών της περιοχής, είναι οι απλοί άνθρωποι των δύο πλευρών. Αυτοί ήταν πάντα τα αθώα θύματα και θύτες ήταν οι ελίτ, οι άνθρωποι που είχαν την εξουσία και έλεγχαν τις εξελίξεις και στις δύο πλευρές. Αυτοί είναι που εφάρμοσαν πολιτικές εθνικού ξεκαθαρίσματος για να επιβάλουν τις θέσεις τους και να εξασφαλίσουν τα συμφέροντά τους στο νησί.

Τα συνδικάτα και στις δυο πλευρές έχουν κάνει σημαντικά βήματα προς αυτή την κατεύθυνση μέσα από δικοινοτικές πρωτοβουλίες και κινητοποιήσεις. Πολλές δικοινοτικές ομάδες κυρίως στο χώρο της αριστεράς δραστηριοποιούνται τα τελευταία χρόνια. Οι τελευταίες εξελίξεις μπορεί να σκόρπισαν απογοήτευση αλλά ταυτόχρονα ξεκαθάρισαν σε πολύ περισσότερο κόσμο ότι δεν πρέπει να έχει καμιά εμπιστοσύνη στις ηγεσίες και τις διπλωματικές τους μανούβρες και ότι χρειάζεται να πάρουμε πρωτοβουλίες από τα κάτω με στόχο να προωθήσουμε την πραγματική ενότητα και κοινή δράση με αιτήματα την πλήρη αποστρατικοποίηση, το άνοιγμα των οδοφραγμάτων για ελεύθερη διακίνηση ανθρώπων και αγαθών, για κοινή δράση και συντονισμό για την αντιμετώπιση φυσικών καταστροφών, την έμπρακτη διεκδίκηση της νεκρής ζώνης σαν χώρου εκδηλώσεων και κοινής δράσης, να κλείσουν οι βάσεις.

Ντίνος Αγιωματίτης

Όχι στα επικίνδυνα παιχνίδια με τις ΑΟΖ

Οξύνονται οι ανταγωνισμοί στην Ανατολική Μεσόγειο, μετά την κατάρρευση και των συνομιλιών για το Κυπριακό στην Ελβετία και ενόψει της γεώτρησης στο «οικόπεδο 11». Σύμφωνα με το in.gr, η Κυπριακή Δημοκρατία εξέδωσε οδηγία προς ναυτιλομένους με την οποία ανακοινώνεται ότι έχει κηρυχθεί ζώνη ασφαλείας 500 μέτρων γύρω από την εξέδρα γεώτρησης «West Kapella» στο τεμάχιο 11».

Μέσα στην ελληνική βουλή ήδη έχουν αρχίσει οι πατριωτικές κορώνες. Για την κατάρρευση των συνομιλιών για το Κυπριακό όλες οι ευθύνες φορτώνονται στην τουρκική πλευρά ενώ ο πρωθυπουργός Τσίπρας δήλωσε ότι θα στηρίξει την Κυπριακή Δημοκρατία στις έρευνες που πραγματοποιεί. Πρόκειται για επικίνδυνες κινήσεις. Όπως αναφέρεται στο τεύχος του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω που κυκλοφορεί:

«Στις 13 Ιούλη, η *Total* μαζί με την ιταλική *ENI* έχουν κλείσει συμφωνίες για να ξεκινήσουν γεωτρήσεις σε διάφορα 'οικόπεδα', ανάμεσα στα οποία και το 'οικόπεδο 6' εντός του 2018. Η Τουρκία έχει θέσει ένα άτυπο *casus belli* (αιτία πολέμου) στα Ηνωμένα Έθνη διεκδικώντας το 'οικόπεδο 6' ως μέρος της δικής της υφαλοκρηπίδας. "Το ερώτημα των πολλών εκατομμυρίων είναι κατά πόσον η Τουρκία μπορεί να προχωρήσει σε ένα θερμό επεισόδιο κατά τη διάρκεια της ερευνητικής γεώτρησης της *TOTAL* στον *Ονησίφορο* (το οικόπεδο 11 δηλαδή) ή με τις κινήσεις της θα οδηγήσει τη γαλλική εταιρεία σε μια ακόμη παράταση των διεργασιών της στην κυπριακή ΑΟΖ" αναφέρει σε πρόσφατο άρθρο η κυπριακή εφημερίδα *Πολίτης* κάτω από τον τίτλο «ένας καυτός Ιούλιος αναμένεται στην κυπριακή ΑΟΖ».

Να απαιτήσουμε να σταματήσουν τώρα οι μονομερείς διεκδικήσεις και όλα τα πολεμικά παιχνίδια στο Αιγαίο και στην Ανατολική Μεσόγειο. Οι μόνοι κερδισμένοι από τις γεωτρήσεις είναι οι πολυεθνικές και οι καπιταλιστές στις δύο πλευρές των συνόρων. Άγκυρα-Αθήνα-Λευκωσία, εχθρός μας το κεφάλαιο και η στρατοκρατία.

Γ.Π.

ΤΟΥΡΚΙΑ

Ο κόσμος ξανά στους δρόμους για δικαιοσύνη

Το ένα εκατομμύριο πλησίασε ο αριθμός των διαδηλωτών στο Μαλτεπέ της Ιστανμπούλ στην Τουρκία την Κυριακή 9/7. Ήταν η κορύφωση της Πορείας για τη Δικαιοσύνη που ξεκίνησε στις 15 Ιούνη, από την Άγκυρα και διένυσε 425 χιλιόμετρα, κατά τα οποία μαζικοποιούταν όλο και περισσότερο.

Η τεράστια αυτή πορεία ήρθε να γκρεμίσει το προφίλ του "πανίσχυρου σουλτάνου" Ερντογάν και να στείλει το μήνυμα ότι ένα χρόνο μετά, ο κόσμος που πάλεψε ενάντια στο πραξικόπημα, συνεχίζει τη μάχη ενάντια στον αυταρχισμό της κυβέρνησης.

Η πρωτοβουλία για την οργάνωση της Πορείας για τη Δικαιοσύνη ανήκε στο CHP, το βασικό κεμαλικό κόμμα της αντιπολίτευσης. Αφορμή ήταν η σύλληψη και η καταδίκη σε 25 χρόνια φυλάκισης, του **Ενίς Μπερμπέρογλου**, βουλευτή του CHP και πρώην δημοσιογράφου, με την κατηγορία ότι έδωσε απόρρητες πληροφορίες στην αντιπολιτευόμενη εφημερίδα Τζουμχουριέτ, σχετικά με την μεταφορά πολεμικού υλικού από τις τουρκικές μυστικές υπηρεσίες σε τζιχαντιστές στη Συρία.

Στα αριστερά

Το CHP για να πραγματοποιήσει τη μεγάλη αυτή κινητοποίηση αναγκάστηκε να προσαρμοστεί στα αριστερά του, αφήνοντας τα εθνικιστικά κι αντικουρδικά συνθήματα. Το HDP, το φιλοκουρδικό κόμμα της αριστεράς, στελέχη του οποίου επίσης βρίσκονται φυλακισμένα, συμμετείχε στη διαδήλωση. Το ίδιο και το DSiP, η αδερφή οργάνωση του ΣΕΚ στην Τουρκία.

“Είναι πολύ σημαντικό ότι παρά τις απειλές του κυβερνώντος AKP και των ακροδεξιών κομμάτων, εκατοντάδες χιλιάδες συγκεντρώθηκαν απαιτώντας δικαιοσύνη. Οι απειλές τους είναι δείγμα αδυναμίας. Κανείς δεν μπορεί να αγνοήσει τον κόσμο που διαδήλωσε στο Μαλτεπέ” υπογραμμίζει η **Μελτέμ Οράλ**, μέλος του DSiP. “Αυτό που έχει σημασία πλέον είναι πώς θα συνεχίσουν οι εκατοντάδες χιλιάδες που διαδήλωσαν. Το CHP θέλει να στείλει τον κόσμο σπίτι του. Άλλωστε, η ρητορική του στη συγκέντρωση περί ειρήνης, δεν μπορεί να κρύψει το ρόλο του στην άνοδο των милитарιστικών, ρατσιστικών κι εθνικιστικών πολιτικών ειδικά απέναντι στους Σύριους, απόψεις που το CHP ούτως ή άλλως δεν έχει εγκαταλείψει. Παρ’ όλα αυτά όλο αυτό τον καιρό λέγαμε ότι το κλίμα που έχει καλλιεργήσει ο Ερντογάν μπορεί να αντιστραφεί με τη μαζική κινητοποίηση στο δρόμο. Και τώρα, στο συλλαλητήριο, είδαμε όλους τους καταπιεσμένους να στέκονται ο ένας στο πλευρό του άλλου. Είναι σημαντικό ναβάλουμε τα δυνατά μας ώστε το κλίμα που διαμορφώνεται μετά το συλλαλητήριο, να καθοριστεί από την αριστερά”.

Ιστανμπούλ, 9/7

ΜΕΝΙΔΙ Δεν περνά ο φασισμός

Δεκάδες αντιφασίστες/στριες, από την ΚΕΕΡΦΑ, την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, το ΣΕΚ, την Πακιστανική Κοινότητα και συλλογικότητες των Δυτικών, συγκεντρώθηκαν το Σάββατο 8 Ιούλη στην κεντρική πλατεία του Αγ. Βλάση στο Μενίδι για να καταγγείλουν την επίθεση που δέχτηκαν τρία μέλη του ΣΕΚ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, μία μέρα πριν, ενώ έκαναν εξόρμηση στην πλατεία, από το τάγμα εφόδου της Χρυσής Αυγής στην περιοχή.

Οι τρεις αντιφασίστες (μεταξύ αυτών και μια φοιτήτρια) είχαν στήσει τραπεζάκι και έκαναν εξόρμηση όταν λίγο αργότερα έφτασαν 20 Χρυσανγίτες οπλισμένοι με κράνη και παλούκια. Αφού έδωσαν το πολιτικό τους στίγμα δηλώνοντας πως «στο Μενίδι μόνο ΧΑ», έσπασαν το τραπεζάκι, χτύπησαν τους τρεις συντρόφους και έκλεψαν την τσάντα με την ταυτότητα, το κινητό, τα κλειδιά και άλλα έγγραφα της φοιτήτριας. Οι αντιφασίστες κατήγγειλαν το γεγονός στην αστυνομία η οποία, ως συνήθως δεν γνωρίζει ποιοι είναι οι Χρυσανγίτες που έκαναν την επίθεση.

Μενίδι, 8/7

Πρόκειται για συνέχεια της προσπάθειας που κάνει η Χρυσή Αυγή να εμφανιστεί στην περιοχή με τάγματα εφόδου. Πρώτα προσπαθώντας να εκμεταλλευτούν την οργή για τον άδικο χαμό του μικρού Μάριου και να τη στρέψουν σε ρατσιστικό μίσος κατά των Ρομά και ύστερα με μαχαίρωμα του μετανάστη αγρεργάτη, **Μωχάμεντ Αβζέλ**, 46 ετών, αφού τον καταδίωξαν την ώρα που κατέβηκε από το λεωφορείο για να πάει στη δουλειά του.

Το Σάββατο 8/7, κατά τη διάρκεια της αντιφασιστικής συγκεν-

τρωσης οι θρασυδελιοι φασίστες δεν τόλμησαν να εμφανιστούν αφού η παρουσία των δεκάδων αντιφασιστών τους έκανε να κρυφτούν στις τρύπες τους. Αντίθετα εκατοντάδες ήταν οι κάτοικοι της περιοχής που πήραν τις προκηρύξεις, δηλώνοντας πως πρέπει να σταματήσει η παρουσία των ταγμάτων εφόδου των ναζί της ΧΑ στην γειτονιά τους, ενώ δήλωναν την συμπαράσταση και την αλληλεγγύη τους στον αγώνα για να τσακίσουμε τους φασίστες της ΧΑ παντού.

Στο Μενίδι αποδείχτηκε ότι η μεγάλη πλειοψηφία του κόσμου είναι ενάντια στους Χρυσανγίτες δολοφόνους, ενώ πολλοί ήταν αυτοί που δήλωναν πως πρέπει να κλείσουν και τα γραφεία-ορμητήρια των ναζί στο Μενίδι αφού από εκεί οργανώνονται όλες οι επιθέσεις τους.

“Απέναντι στους φασίστες της ΧΑ που προσπαθούν να εκμεταλλευτούν τη φτώχεια και την υποβάθμιση και να σπείρουν το ρα-

τσισμό και τον φόβο, τρομοκρατώντας την αριστερά και το εργατικό κίνημα απαντάμε ενωτικά χωρίς να τους αφήνουμε περιθώρια να σηκώσουν κεφάλι. Η σημερινή συγκέντρωση είναι μόνο ένα βήμα και στέλνει το μήνυμα της ακόμα μεγαλύτερης ανάγκης για οργάνωση του αντιφασιστικού και αντιρατσιστικού κινήματος σε κάθε γειτονιά μέχρι να τσακίσουμε τους φασίστες παντού.

Δίνουμε τη μάχη στη δίκη για να τους χώσουμε βαθιά στη φυλακή, δίνουμε τη μάχη για να κλείσουμε τα γραφεία τους και στην Αθήνα, στη Μεσογείων αλλά και παντού όπου υπάρχουν γραφεία-ορμητήρια των ναζί, δίνουμε την μάχη σε κάθε γειτονιά για να μην τους αφήσουμε να ξανασυγκροτήσουν τάγματα εφόδου στο δρόμο. Ταυτόχρονα ετοιμάζουμε τις μεγάλες κινητοποιήσεις για τα 4 χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα το Σάββατο 16 Σεπτεμβρίου με μια μεγάλη διαδήλωση που θα πάει μέχρι τα γραφεία της Χ.Α. στην Μεσογείων”, τόνισε μιλώντας από την ντουτούκα της συγκέντρωσης ο **Γιάννης Σηφακάκης** από την ΚΕΕΡΦΑ και μέλος της ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Μετά την συγκέντρωση ακολούθησε πορεία ενημέρωσης στα μαγαζιά και τους κεντρικούς δρόμους του Μενιδίου με κεντρικό σύνθημα: “ούτε στο Μενίδι, ούτε πουθενά, τσακίστε τους φασίστες σ’ όλα τα Δυτικά”.

Κατερίνα Θωίδου

ΠΑΤΡΑ ‘Όχι στις “σκούπες”

Αντιρατσιστική συγκέντρωση-πικετοφορία ενάντια στις αστυνομικές επιχειρήσεις σε βάρος των προσφύγων έγινε την Τετάρτη 5 Ιούλη, στο κέντρο της Πάτρας. Η συγκέντρωση ήταν μία πρώτη απάντηση στην επιχείρηση της ΕΛΑΣ να εκκενώσει το εργοστάσιο της ΑΒΕΞ από τους πρόσφυγες που διέμεναν εκεί. Σε μια επιχείρηση τύπου «Ξένιου Δία» 170 πρόσφυγες απομακρύνθηκαν από το εργοστάσιο ενώ περίπου 20 από αυτούς κρατούνται σε αστυνομικά τμήματα της περιοχής και ετοιμάζεται για αυτούς η διαδικασία της διοικητικής απέλασης.

“Στη συγκέντρωση συμμετείχαν με πανό η Πρωτοβουλία για το Προσφυγικό και η ΚΕΕΡΦΑ ενώ συμμετείχε και κόσμος από την Κίνηση Υπεράσπισης Δικαιωμάτων Μεταναστών και Προσφύγων”, μας είπε ο **Νεκτάριος Χαϊντάρ** από την ΚΕΕΡΦΑ Πάτρας. “Είναι ντροπή για την κυβέρνηση αντί να παρέχει στους πρόσφυγες οικήματα κατάλληλα για διαβίωση να τους αντιμετωπίζει με αστυνομικές επιχειρήσεις και συλλήψεις. Απαιτούμε να αφεθούν ελεύθεροι οι κρατούμενοι πρόσφυγες, να μην πραγματοποιηθεί καμία απέλαση, να δοθούν χαρτιά για όλους τους πρόσφυγες και μετανάστες, να στεγαστούν τώρα οι πρόσφυγες που διαμένουν στα παλιά εργοστάσια σε σπίνια μέσα στην πόλη”.

Φασιστική επίθεση στη ΦΕΠΑ

Καταγγελία για φασιστική επίθεση στις φοιτητικές εστίες Πανεπιστημίου Αθηνών ανακοίνωσε η ΚΝΕ.

Όπως αναφέρει η ομάδα οικότροφων ΦΕΠΑ της ΚΝΕ: “Την Τετάρτη 5/7 άγνωστος επιτέθηκε και χτύπησε στο κεφάλι με ξύλινη σανίδα την συναδέλφισσα οικότροφο Ν.Κ., μέσα στο κτίριο της εστίας. Είναι η 3η φορά που η συγκεκριμένη οικότροφος δέχεται επίθεση. Έχουν προηγηθεί άλλες δύο επιθέσεις εναντίον της, μέσα στην εστία. Οι επιθέσεις αυτές είναι απόλυτα σαφές ότι γίνονται από φασίστες αφού ταυτόχρονα με τις επιθέσεις γράφονται χρυσανγίτικα συνθήματα έξω από την πόρτα της ίδιας οικότροφου...”.

Αναβολή

Αναβολή για τις 30/1/2018 πήρε η δίκη των δύο χρυσανγιστών που είχαν επιτεθεί σε εκλογικό κέντρο στο Κερατσίνι, ανήμερα των βουλευτικών εκλογών της 25ης Ιανουαρίου 2015.

Ο ένας κατηγορούμενος δεν εμφανίστηκε ενώ ο άλλος δεν είναι εν ζωή. Τη Δευτέρα 10/7 που είχε οριστεί η δίκη έγινε αντιφασιστική συγκέντρωση έξω από τα δικαστήρια Πειραιά, μετά από κάλεσμα της ΚΕΕΡΦΑ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Τις προηγούμενες ημέρες ψηφίσματα που απαιτούν την καταδίκη των χρυσανγιστών είχαν βγάλει ο Σύλλογος Εργαζομένων Δήμου Κερατσινίου και ο Σύλλογος Δασκάλων Κερατσινίου Δραπετσώνας.

Μενίδι, 8/7

ΧΑΝΙΑ Αφέθηκαν ελεύθεροι οι πρόσφυγες

Πικετοφορία αλληλεγγύης στους 114 διασωθέντες από Αφγανιστάν, Μπαγκλαντές και Πακιστάν (η βάρκα τους είχε μείνει ακυβέρνητη) που κρατούνταν στο κτίριο της Παλιάς Ηλεκτρικής πραγματοποιήθηκε τη Δευτέρα 3/7 στα Χανιά με πρωτοβουλία της ΚΕΕΡΦΑ. Τελικά αφέθηκαν ελεύθεροι μέσα στο Σαββατοκύριακο, χωρίς όμως να υπάρξει μέριμνα που θα μείνουν.

Η κινητοποίηση, στην οποία συμμετείχαν και άλλοι φορείς, ανέδειξε το ζήτημα ότι αντί να δοθεί άσυλο και χαρτιά και να αφεθούν ελεύθεροι οι διασωθέντες, με οικογένειες και παιδιά ανάμεσα τους, κρατούνταν σε μια εντελώς ακατάλληλη αίθουσα χωρίς κλιματισμό που σε συνθήκες καύσωνα γίνεται ανυπόφορη χωρίς τις υποτυπώδεις συνθήκες υγιεινής. Να σημειωθεί σε αυτό το σημείο ότι 19 άτομα πραγματοποίησαν και απεργία

πείνας για να μην χωριστούν από τις οικογένειές τους.

Παράλληλα αναδείχτηκαν και οι ευθύνες της δημοτικής αρχής καθώς την ίδια στιγμή που δημόσια κτήρια δίνονται φιλέτα σε μεγαλοξενοδόχους, υπάρχει άρνηση να δοθούν κτήρια για τη φιλοξενία των φτωχών και των προσφύγων.

Έντονη εντύπωση προκάλεσε επίσης ο πρωτοφανής και απαράδεκτος αποκλεισμός του εκπροσώπου της παράταξης «Ανταρσία στα Χανιά» και εκλεγμένου δημοτικού συμβούλου, **Σεραφείμ Ρίζου**, ο οποίος επιχείρησε το Σάββατο 1/7 να επισκεφθεί τους 114 πρόσφυγες και μετανάστες στην Παλιά Ηλεκτρική προκειμένου να ενημερωθεί για την κατάστασή τους. Ο αποκλεισμός πραγματοποιήθηκε μάλιστα με προφορική εντολή του αστυνομικού διευθυντή Χανίων.

Σύμφωνα με σχετική ανακοίνωση του δημοτικού σχήματος: “Η εξέλιξη αυτή προκαλεί ακόμη χειρότερη εντύπωση όταν μόλις λίγη ώρα πριν είχε επιτραπεί σε επικεφαλής άλλης δημοτικής παράταξης στο δημοτικό συμβούλιο της πόλης να επισκεφθεί το χώρο και μάλιστα για δεύτερη φορά. Η αστυνομία στα Χανιά κάνει πολιτικές επιλογές αποφασίζοντας ποιος μπορεί να δει τους μετανάστες και τους πρόσφυγες και ποιος όχι. Η αιτία είναι σαφής. Προσπαθούν να αποκρύψουν το γεγονός ότι οι συνθήκες κράτησης των προσφύγων και των μεταναστών από Αφγανιστάν, Μπαγκλαντές και Πακιστάν στην Παλιά Ηλεκτρική είναι απαράδεκτες”. Ανακοινώσεις για το ζήτημα δημοσίευσαν επίσης η ΚΕΕΡΦΑ, το Κοινωνικό Στέκι-Στέκι Μεταναστών και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Ειρηναίος Μαράκης, Χανιά

Να πάρουμε πίσω τα δικαιώματα που μας έκλεψαν

Ο θάνατος της Ντανιέλας Πρελορέντζου την περασμένη εβδομάδα, της οδοκαθαρίστριας που έπαθε ανακοπή καρδιάς μέσα στο αμαξοστάσιο του Δήμου Ζωγράφου την ώρα που έπιανε δουλειά για τρίτη βάρδια μέσα σε συνθήκες καύσωνα, ανοίγει ένα αμελίκτο ερώτημα. Πώς γίνεται μια γυναίκα, μητέρα τεσσάρων παιδιών, να συνεχίζει να δουλεύει στα 62 της χρόνια και μάλιστα σε μια δουλειά αναμφισβήτητα βαριά και ανθυγιεινή;

Η απάντηση βρίσκεται στις αλληπάλληλες επιθέσεις στο ασφαλιστικό σύστημα και συγκεκριμένα στα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης όλων των εργαζόμενων και ειδικά των γυναικών εργαζόμενων. Πρόκειται για μια διαδικασία που έχει ξεκινήσει από τις αρχές της δεκαετίας του '90 από την κυβέρνηση Μητσοτάκη και έχει αποτυπωθεί σε μια σειρά νόμους όλων των μετέπειτα κυβερνήσεων με αποκορύφωμα τα χρόνια των μνημονίων.

Το Σεπτέμβρι του 1992, ύστερα από το “νόμο Σουφλιά” του 1990 που χτύπησε με το τσεκούρι τις κατώτατες συντάξεις, η κυβέρνηση Μητσοτάκη πέρασε στη βουλή το “νόμο Σιούφα”.

Οι διατάξεις του έβραζαν τον στόχαστρο κυριολεκτικά τους πάντες. Ο νόμος διαχωρίζει τους ασφαλισμένους σε δύο και τρεις κατηγορίες και για τους “νέους” ασφαλισμένους μετά την 1/1/93 το όριο ηλικίας για συνταξιοδότηση πήγε στα 65 χρόνια. Αλλά και οι “παλιοί” ασφαλισμένοι δεν έμειναν στο απυρόβλητο. Για όσους, για παράδειγμα, θα συμπλήρωναν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για να πάρουν σύνταξη το 2003, αυξανόταν κάθε χρόνο κατά ένα εξάμηνο το όριο ηλικίας για συνταξιοδότηση. Το ίδιο εξάμηνο-παράταση μήκη και για όσους θεμελιώναν συνταξιοδοτικό δικαίωμα χωρίς όριο ηλικίας.

Δεκαπενταετία

Ο νόμος έβαζε ξεχωριστά στο στόχαστρο τις γυναίκες εργαζόμενες. Προβλέποντας την εξίσωση των ορίων συνταξιοδότησης για άντρες και γυναίκες, καταργήθηκε η δεκαπενταετία, το δικαίωμα δηλαδή των εργαζόμενων γυναικών και μητέρων στη συνταξιοδότηση μετά από 15 χρόνια δουλειάς. Ένα ολόκληρο βουδόν από ψέματα επιστρατεύτηκε τότε για να αποδειχτεί ότι αυτή η θετική διάκριση, που οι πρώτες που το είχαν παλέψει και κατακτήσει ήταν οι δασκάλες τη δεκαετία του '30, έφταιγε για την κατάσταση των ταπεινών.

Όπως έγραφε τότε το περιοδικό **Σοσιαλισμός από τα Κάτω** (Νο 2), το νέο ασφαλιστικό “Θεωρείται, και δικαίως, ως μια από τις πιο худαίες

Γενική απεργία για το ασφαλιστικό, 12/12/07

επιθέσεις ενάντια στην εργατική τάξη. Είναι μια επίθεση που προσπαθεί παράλληλα να διαιρέσει την εργατική τάξη σε «προνομιούχους» και μη, βάζοντας μέσα στην κατηγορία των υποτιθέμενων προνομιούχων και τις γυναίκες. Τα «προνόμια» των γυναικών, κατά τον υπουργό, είναι η δεκαπενταετία, η συνταξιοδότησή τους 5 χρόνια νωρίτερα από τους άντρες, και μια σειρά άλλες κατακτήσεις που έχουν να κάνουν με τη μητρότητα και τα ωράρια. Με το πρόσχημα της εξίσωσης ανδρών και γυναικών, το νέο νομοσχέδιο έρχεται να καταργήσει αυτές τις κατακτήσεις και να τροποδοτήσει από μια άλλη πλευρά την προπαγάνδα της κυβέρνησης για την κατάσταση των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων: «οι γυναίκες και τα προνόμια τους φταίνε για το χάλι των ταμείων».

Ξεσηκωμός

Η απάντηση ήταν ένας πανεργατικός ξεσηκωμός που έστειλε το Γιαννίτσι σπίτι του και το ασφαλιστικό του στα αζήτητα. Ο “νόμος Ρέππα”, του διαδόχου του Γιαννίτση στο υπουργείο Εργασίας, το 2002 ήταν η προσπάθεια της κυβέρνησης Σημίτη να ελιχθεί μετά το χαστούκι της προηγούμενης χρονιάς. Η ουσία του, όμως, ήταν η πρόεκταση των δυο προηγούμενων νόμων της ΝΔ.

Προέβλεπε ρητά τη διατήρηση του νόμου Σιούφα μειώνοντας συντάξεις, χτυπώντας ταμεία και ΒΑΕ, ενώ άνοιγε και το δρόμο, μέσω των λεγόμενων “κινήτρων για εθελοντική παραμονή στην εργασία”, για σύνταξη στα 67. Η “εθελοντική παραμονή” δεν ήταν βέβαια τίποτα άλλο από τον εκβιασμό της αδυναμίας συγκέντρωσης του απαιτούμενου χρόνου κατοχύρωσης ασφαλιστικού δικαιώματος αλλά και των πολύ χαμηλών συντάξεων -ο τρόπος υπολογισμού της σύνταξης άλλαζε από το 80% του μισθού του τελευταίου μήνα στο 70% των μισθών της τελευταίας πενταετίας.

Για τις γυναίκες ο νόμος προέβλεπε ότι μόνο όσες εργαζόμενες έχουν ανήλικο παιδί μπορούν να βγουν σε σύνταξη στα 55 χρόνια και αφού έχουν συμπληρώσει εικοσαετία. Πρακτικά αυτό σήμαινε ότι για να

βγει μια γυναίκα στη σύνταξη νωρίτερα από τα 65 θα έπρεπε να έχει τουλάχιστον τρία παιδιά αφού ο νόμος έδινε μπόνους τριών ετών για κάθε παιδί, ενώ αν μία γυναίκα ήθελε να βγει στη σύνταξη πριν τα 50 χρόνια θα έπρεπε να έχει οκτώ παιδιά!

Το φθινόπωρο του 2007, η κυβέρνηση Καραμανλή κατέβασε το “νόμο Μαγγίνα” που μέχρι την ψήφισή του στις αρχές του 2008 έγινε “νόμος Πετραλιά” ύστερα από την παραίτηση του πρώτου. Και εκείνη η μεταρρύθμιση έβαζε στο στόχαστρο τις γυναίκες με αύξηση των ορίων ηλικίας τους από 5 έως 15 χρόνια, αλλά και με παρεμβάσεις στα ταμεία που οδηγούσαν σε κατάρρευση μιας σειράς κατακτήσεων όπως μειωμένα ωράρια για τις εργαζόμενες με ανήλικο παιδί, παιδικούς σταθμούς και κατασκήνώσεις.

Τελικά, η αύξηση του ορίου ηλικίας στα 67 χρόνια και τα 40 χρόνια εργασίμου βίου ως προϋπόθεση για την πλήρη σύνταξη, έγιναν νόμος το 2010, υπό το πρόσχημα της “κρίσης”. Το “ασφαλιστικό Λοβέρδου” εκείνη τη χρονιά, αμέσως μετά την ψήφιση του πρώτου μνημονίου, ήταν “τρία σε ένα”: το μέγεθος της επίθεσης ισοδυναμούσε σε όλα στα προσπάθησαν να επιβάλλουν ο Γιαννίτσης, ο Μαγγίνος και η Πετραλιά μαζί. Εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι και εργαζόμενες δεν μπορούν πλέον να συνταξιοδοτηθούν πριν από τα 60 και 65 τους χρόνια, ακόμα και αν δουλεύουν σε Βαρέα και Ανθυγιεινά Επαγγέλματα. Αυτή την δολοφονική μνημονιακή πολιτική συνεχίζει σήμερα η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ.

Γενική απεργία για το ασφαλιστικό, 6/5/16

Τραγικές συνέπειες

Δέκα, δεκαπέντε και είκοσι χρόνια παραπάνω δουλειάς είναι το αποτέλεσμα των “μεταρρυθμίσεων” στο ασφαλιστικό σύστημα τις τελευταίες δεκαετίες. Η πρώτη και πιο σημαντική συνέπεια που έχουν αυτές οι επιθέσεις είναι οι σοβαρές επιπτώσεις στην υγεία των εργαζόμενων. Ο θάνατος της 62χρονης εργαζόμενης στο Δήμο Ζωγράφου, που έπρεπε να έχει βγει στη σύνταξη τουλάχιστον επτά χρόνια νωρίτερα, ανέδειξε το θέμα με τον πιο τραγικό τρόπο.

Φυσικά δεν είναι η εξαίρεση ούτε ένα νέο φαινόμενο. Λίγα χρόνια μετά την επίθεση του “νόμου Σιούφα” το 1992 για παράδειγμα, η Ομοσπονδία των Εργαζόμενων στα Διυλιστήρια και τη Χημική Βιομηχανία δημοσίευσε την ετήσια ανατριχιαστική στατιστική: ο μέσος όρος ζωής των εργαζόμενων στον κλάδο ήταν τα 62 χρόνια ενώ έβγαιναν στη σύνταξη στα 60...

Ακόμα κι αν δεχτούμε ότι το γενικό προσδόκιμο ζωής έχει αυξηθεί από τότε, η κατάσταση δεν αλλάζει για τους εργαζόμενους στα ΒΑΕ. Τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης έχουν αυξηθεί ακόμα περισσότερο, ενώ από την επίθεση δεν διασώθηκαν ούτε οι εργαζόμενοι στα ΒΑΕ, δηλαδή στα μεταλλεία, τα ορυχεία, τις οικοδομές, τις χημικές και φαρμακευτικές βιομηχανίες, την κλωστοϋφαντουργία, τα νοσοκομεία, στις υπηρεσίες υγιεινής και καθαριότητας, τις εταιρείες πετρελαιοειδών κλπ. Την ίδια στιγμή, μια σειρά επαγγέλματα που εξακολουθούν να είναι επικίνδυνα (ό,τι κι αν λένε οι κατά καιρούς “σοφοί” των κυβερνήσεων που αναλάμβαναν να δικαιολογούν τις επιθέσεις) βγήκαν από τη λίστα των ΒΑΕ τα τελευταία χρόνια με δραματικές συνέπειες για εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους και εργαζόμενες. Η επίθεση στα όρια ηλικίας πάει χέρι χέρι με το πε-

ρισσότερο εργαζόμενο, υπηρεσίες που δημοσιού, ΔΕΚΟ, λιμάνια, τρένα, συγκοινωνίες, ακόμα και αεροπλάνα, οδηγήσαν στην κήρυξη τρίτης πανεργατικής απεργίας μια βδομάδα μετά, στις 8 Ιούλη, την ημέρα που θα ψηφίζονταν το νομοσχέδιο.

Όσες επιθέσεις στο ασφαλιστικό ακολουθήσαν -είτε από την κυβέρνηση Παπαδήμου, είτε από τους Σαμαροβενιζέλους- ξεσηκώσαν μεγάλες αντιδράσεις. Το ίδιο συνέβη με το ασφαλιστικό της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ πέραν τέτοιο καιρό. Ο “νόμος Κατρούγκαλου” έγινε η αιτία για το πρώτο μεγάλο απεργιακό κύμα ενάντια στην κυβέρνηση της “πρώτης φοράς αριστεράς”. Μπορεί η τελευταία να συνεχίζει να ψηφίζει μνημόνια που οδηγούν σε θανάτους εργατών και εργατριών όπως στο Δήμο Ζωγράφου. Ξεχνά προφανώς που κατέληξαν ο Σιούφας, ο Γιαννίτσης, ο Ρέππας, ο Μαγγίνος, ο Λοβέρδος, ο Κουτρούγκας και τόσο άλλοι.

Εμείς όχι. Και στη μνήμη της Ντανιέλας θα συνεχίσουμε μέχρι να ητλώσουμε τα δολοφονικά μνημόνια και να κερδίσουμε πίσω όλα στα δικαιώματα μας έκλεψαν και ακόμη περισσότερα.

Λύπη και οργή για το θάνατο της Ντανιέλας

Με ανάμεικτα συναισθήματα λύπης και οργής υποδέχτηκαν οι εργαζόμενοι στους ΟΤΑ αλλά και σε άλλους εργατικούς χώρους και γειτονίες τα συνεργεία των συντρόφων και των συντροφισσών της Εργατικής Αλληλεγγύης που κυκλοφορούσε με πρωτοσέλιδο την φωτογραφία της οδοκαθαρίστριας Ντανιέλας Πρελορέντζου από το Δήμο Ζωγράφου που πέθανε την ώρα της δουλειάς την περασμένη εβδομάδα και κεντρικό τίτλο “Να τσακίσουμε τα δολοφονικά μνημόνια”.

“Ο περισσότερος κόσμος ήξερε για το περιστατικό και μόλις άκουγε τα συνθήματά μας έκφραζε την αγανάκτησή του” μας είπε ο **Λευτέρης** που συμμετείχε στην εξόρμηση στη Λαϊκή των Εξαρχείων. “Όλοι σχολίαζαν το γεγονός ότι ήταν αναγκασμένη να δουλέψει για τρίτη βάρδια σε συνθήκες καύσωνα και καταλάβαιναν ότι αυτό είναι αποτέλεσμα μεγάλων ελλείψεων προσωπικού από τα μνημόνια και ότι υπάρχει μεγάλη ανάγκη προσλήψεων. Από την άλλη, όσοι δεν το είχαν μάθει και το άκουσαν πρώτη φορά -πράγμα που έδειχνε πόσο το υποβάθμισαν και προσπάθησαν να το πνίξουν τα ΜΜΕ και πόση σημασία έχουν οι παρεμβάσεις μας- πάθαιναν σοκ που μία εργαζόμενη έχασε τη ζωή της με αυτό τον τρόπο και συμφωνούσαν ότι οι αγώνες πρέπει να συνεχιστούν. Εννιά άτομα πήραν την εφημερίδα για να διαβάσουν την ολοσέλιδη συνέντευξη των συναδέλφων της, ενώ πολλοί υπέγραψαν το κείμενο για την κλιμάκωση του αγώνα”.

“Τα μνημόνια σκοτώνουν ήταν το συμπέρασμα που έβγαλαν και οι εργαζόμενοι στο δήμο Αναγύρων από το θάνατο της εργαζόμενης στο Ζωγράφου, λέγοντας ότι οι ευθύνες ανήκουν στη δήμαρχο και στις απελές για πειθαρχικά σε όσους εργαζόμενους αρνούταν να μαζέψουν τα σκουπίδια”, μας είπε ο **Μιχάλης**. “Επίσης άνοιγε η συζήτηση για το ασφαλιστικό και για τις επιθέσεις στα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης. Όλοι έλεγαν ότι θα χρειαστεί να ξαναβγουν αγώνες γιατί και το σχέδιο της κυβέρνησης είναι στον αέρα και γιατί ψηφίσματα όπως αυτό που έβγαλε το δημοτικό συμβούλιο Κεραταυνίου, ύστερα από παρέμβαση των εργαζόμενων να συνταξιοδοτηθούν 160 επιπλέον ατόμων για τις ανάγκες του δήμου, μόνο στο δρόμο θα επιβληθούν. Έξι εργαζόμενοι αγόρασαν την Εργατική Αλληλεγγύη, κάποιον για πρώτη φορά. Συμφωνούσαν ότι το κλείσιμο της απεργίας δεν είναι το τέλος των αγώνων,

ότι η μάχη για νομιμοποίηση των συμβασιούχων θα συνεχιστεί αλλά και ενάντια στην αξιολόγηση που είναι ανοιχτό και σε εξέλιξη μέτωπο αυτή τη στιγμή. Τους καλούσαμε όλους στην εκδήλωση που είναι ανοιχτό και σε εξέλιξη μέτωπο αυτή τη στιγμή. Τους καλούσαμε όλους στην εκδήλωση που είναι ανοιχτό και σε εξέλιξη μέτωπο αυτή τη στιγμή. Τους καλούσαμε όλους στην εκδήλωση που είναι ανοιχτό και σε εξέλιξη μέτωπο αυτή τη στιγμή.

Αγώνες

“Οι εργαζόμενοι στο δήμο Κεραταυνίου ήταν εξοργισμένοι για το θάνατο της εργαζόμενης στο Ζωγράφου, λέγοντας ότι οι ευθύνες ανήκουν στη δήμαρχο και στις απελές για πειθαρχικά σε όσους εργαζόμενους αρνούταν να μαζέψουν τα σκουπίδια”, μας είπε ο **Μιχάλης**. “Επίσης άνοιγε η συζήτηση για το ασφαλιστικό και για τις επιθέσεις στα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης. Όλοι έλεγαν ότι θα χρειαστεί να ξαναβγουν αγώνες γιατί και το σχέδιο της κυβέρνησης είναι στον αέρα και γιατί ψηφίσματα όπως αυτό που έβγαλε το δημοτικό συμβούλιο Κεραταυνίου, ύστερα από παρέμβαση των εργαζόμενων να συνταξιοδοτηθούν 160 επιπλέον ατόμων για τις ανάγκες του δήμου, μόνο στο δρόμο θα επιβληθούν. Έξι εργαζόμενοι αγόρασαν την Εργατική Αλληλεγγύη στην περιοχή που έγινε στο χώρο”.

Τάγματα εφόδου από το '90

Σε τρεις δικάσιμους έδωσε το παρών ο δημοσιογράφος της ΕφΣυν Γ. Μπασκάκης (168η-170η), τελειώνοντας την κατάθεσή του στις 6/7. Η διαδικασία καθυστέρησε αρκετά λόγω των διακοπών και των εντάσεων που προκάλεσε η υπεράσπιση, μπροστά στον όγκο των στοιχείων που εισέφερε ο μάρτυρας.

Λόγω της ενασχόλησής του με το χώρο της ακροδεξιάς τα τελευταία πέντε χρόνια ήταν σε θέση να δώσει μια συνολικότερη εικόνα που συνδέει τις επιμέρους. Αναγνώρισε για παράδειγμα 10 από τους 18 κατηγορούμενους για τη δολοφονία Φύσσα σε μία φωτογραφία, εξηγώντας ότι ξέρει τα πρόσωπά τους λόγω της έρευνας που έχει κάνει για τη δράση της Χρυσής Αυγής και ειδικά της Τοπικής Οργάνωσης Νίκαιας η οποία, ως “πρότυπο” τοπικής που ήταν, έκανε περιοδεία σε όλη την Ελλάδα (ήταν η τοπική που έκανε τη δολοφονική επίθεση στον Π. Φύσσα).

Για τις αντιφατικές δηλώσεις-κλειδιά στελεχών μετά από επιθέσεις, ο μάρτυρας εξήγησε: “η Χρυσή Αυγή απευθύνεται σε δύο ακροατήρια. Το ένα είναι το δικό της, το εσωτερικό, το στενό. Το άλλο είναι το ευρύτερο και σε αυτό προσπαθεί να αποσυνδεθεί από την όποια ποινική εξέλιξη έχει κάποια από τις πράξεις”. Χαρακτηριστικό παράδειγμα που έφερε ο μάρτυρας ήταν το εξής: “Το 2012 η ΕΛΜΕ Χανίων βγάζει ανακοίνωση στην οποία καταδικάζει την αύξηση των ρατσιστικών επιθέσεων. Χωρίς να κατονομάζει [ποιος τις κάνει]. Η Χρυσή Αυγή απάντησε με ανακοίνωσή της ότι στοχοποιείται ένα ‘νόμιμο πολιτικό κόμμα’. Γιατί το κάνει; Ήθελε την κηδεμονία αυτών των επιθέσεων για το ακροατήριό της”.

Σημαντική ήταν η συνεισφορά του μάρτυρα στη σύνδεση του παρελθόντος με το παρόν. Η Χρυσή Αυγή δεν ξεπήδησε το

2011 από το πογκρόμ στο κέντρο της Αθήνας, ούτε το 2012 σαν κοινοβουλευτική δύναμη.

Αντιθέτως έγινε το ανάποδο (κι αυτό είναι που επιβεβαιώνει τις προειδοποιήσεις και τις καταγγελίες των αντιφασιστών από πολύ πριν το πογκρόμ για τη φασιστική απειλή και τις ευθύνες που φέρει γι’ αυτήν το πολιτικό σύστημα): επί δεκαετίες “έχτιζε” ένα δίκτυο ταγμάτων εφόδου με αυστηρή ιεραρχία, που τελούσαν πράξεις παρόμοιες με αυτές που δικάζονται σήμερα.

Επιθέσεις

Ο μάρτυρας αναφέρθηκε χαρακτηριστικά σε δύο από τις παλιότερες και πιο γνωστές καταγεγραμμένες επιθέσεις με χαρακτηριστικά τάγματος εφόδου, που έφτασαν και μέχρι τα δικαστήρια. Την άνοιξη του 1996, 15 μέλη της Χρυσής Αυγής επιτέθηκαν σε συνεργείο της Εργατικής Αλληλεγγύης που προπαγάνδιζε το φεστιβάλ Μαρξισμός '96.

Σε δίκη πήγαν τα τότε ηγετικά στελέχη Χ. Κουσουμβρήs και Δ. Ζαφειρόπουλος. Την ημέρα που εκδικαζόταν η υπόθεσή τους το 1998, έγινε η δολοφονική επίθεση σε βάρος του Δ. Κουσουρή από τον Α. Ανδρουτσόπουλο (“Περίανδρο”). Ο Μπασκάκης τόνισε στο δικαστήριο πως ο Ανδρουτσόπουλος έχει δηλώσει ότι στην επίθεση σε βάρος του Κουσουρή “ηθικός αυτουργός ήταν ο Μιχαολιάκος, φυσικός αυτουργός ο Παναγιώταρος”, ενώ είχε επίσης πει ότι ο Μιχαολιάκος “μας έστειλε να κάνουμε σοβαρά πλημμελήματα και κουρουγήματα”. Στο σήμερα, λέει ο μάρτυρας, ο Ανδρουτσόπουλος εγκαλεί τη Χρυσή Αυγή ότι “ενώ είναι εθνικοσοσιαλιστική οργάνωση, το κρύβει”. Καθώς και ότι “αρνείται στελέχη της όπως ο Ρουπακιάς”.

Πηγαίνοντας ακόμη πιο πίσω ο μάρτυ-

ρας αναφέρθηκε στην ίδια την ίδρυση της εγκληματικής οργάνωσης. “Δήλωση έκανε στον Άρειο Πάγο το 1983. Πρώτη φορά όμως κατέβηκε στις ευρωεκλογές το 1994, ενώ σε εκλογές το 1996. Όλα αυτά τα χρόνια δεν δούλεψε σαν κόμμα”. Ρωτηθείς για τη δομή της οργάνωσης αναφέρθηκε στην λεγόμενη “Αρχή του αρχηγού”, ότι ο αρχηγός είναι πρόσωπο απαραβίαστο και έχει τον τελευταίο λόγο σε όλες τις αποφάσεις.

Η Αρχή προκύπτει από το καταστατικό της Χρυσής Αυγής (το έφερε στο φως ο Δ. Ψαρράς σε δημοσίευσμά του στην ΕφΣυν το 2013), αλλά και από ομιλίες των μελών της, μεταξύ των οποίων και μελών της Νίκαιας, της “τοπικής-πρότυπο”. Ο Πατέλης για παράδειγμα (πυρηνάρχης Νίκαιας) “σε ομιλίες του σε Πέραμα και Σαλαμίνα εξηγεί ποια είναι η ιεραρχία και πώς φτάνουμε στον αρχηγό. Όλοι είμαστε υποχρεωμένοι να τηρούμε τις εντολές του αρχηγού” και όποιος δεν πειθαρχεί θα απομακρύνεται. Ταυτόχρονα όμως [χρειάζεται να] σέβεται τον πυρηνάρχη γιατί εκφράζει τη θέληση του αρχηγού”.

Η υπεράσπιση κατέφυγε μέχρι και σε επίθεση κατά του Τύπου, ισχυριζόμενη ότι ο μάρτυρας είτε θα αποκαλύψει τις πηγές του (πράγμα που σύμφωνα με το συνήγορο Πολιτικής Αγωγής, Κ. Παπαδάκη αναιρεί την ελευθερία του Τύπου), είτε δε θα ληφθεί υπ’ όψιν.

Αφροδίτη Φράγκου

Οι επόμενες δικάσιμοι

13/7 στο Εφετείο, 17/7 και 19/7 στον Κορυδαλλό.

Καταδικάστηκε η Σκορδέλη

Σε τρία χρόνια φυλάκισης με τριετή αναστολή καταδικάστηκαν οι κατηγορούμενοι Θ. Σκορδέλη, Γ. Λουκιανός και Γ. Μαρκουλάκης για την επίθεση τάγματος εφόδου σε βάρος Αφганού στον Αγ. Παντελεήμονα το Σεπτέμβριο του 2011. Η εκδίκαση της υπόθεσης, που έχει λάβει πάνω από 10 αναβολές, ξεκίνησε την Παρασκευή 7/7 με τις καταθέσεις των μαρτύρων και του θύματος, ενώ ολοκληρώθηκε τη Δευτέρα 10/7 με την καταδικαστική απόφαση του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών.

Η Θέμις Σκορδέλη, που την περίοδο εκείνη εμφανιζόταν στον Άγιο Παντελεήμονα ως «αγανακτισμένη κάτοικος» και είχε αποκαλέσει σε δημοτικό συμβούλιο τους μετανάστες «κατσαρίδες», καταδικάστηκε για ηθική αυτουργία σε επικίνδυνη σωματική βλάβη. Οι άλλοι δύο κατηγορούμενοι καταδικάστηκαν στην ίδια ποινή για φυσική αυτουργία. Με άλλα λόγια, η Σκορδέλη ήταν επικεφαλής του τάγματος εφόδου και έδινε εντολές, όπως κατέθεσε άλλωστε και το θύμα.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ο Εισαγγελέας πρότεινε 4 χρόνια φυλάκισης σε κάθε κατηγορούμενο, καθώς και ότι το δικαστήριο αρνήθηκε το ελαφρυντικό του πρότερου έντιμου βίου στους φυσικούς αυτουργούς. Το δικαστήριο απεφάνθη ότι πρόκειται για οργανωμένα επίθεση.

Η Θέμις Σκορδέλη το 2012 κατέβηκε υποψήφια βουλευτής με τη Χρυσή Αυγή. Όπως είπε χαρακτηριστικά η **Ευγενία Κουνιάκη**, συνήγορος πολιτικής αγωγής: «η Χ.Α. αποποιείται την πράξη αλλά αναβαθμίζει τα στελέχη που την κάνουν». Σήμερα είναι κατηγορούμενη για ένταξη σε εγκληματική οργάνωση στην κεντρική δίκη των νεοναζί, με την επίθεση στους Αφганάστες μετανάστες να είναι βασικό αποδεικτικό στοιχείο. Η Σκορδέλη έχει επίσης καταδικαστεί για επίθεση σε βάρος κλιμακίου του Αλαβάνου το 2010, υπόθεση για την οποία κατέθεσε μεταξύ άλλων ο μάρτυρας Θ.Κούρκουλας στη δίκη της Χρυσής Αυγής.

Κρίση αμνησίας...

Στις 6/7 (170η) κατέθεσε ο Φίλιππος Μπάμης, πρώην Δήμαρχος Οιχαλίας, για τα επεισόδια χρυσαυγιτών στον Μελιγαλά το 2013. Ο ανεξάρτητος δεξιός πρώην δήμαρχος εμφανίστηκε με κρίση αμνησίας που έχουν οι λίγοι μάρτυρες που δε θέλουν να καταθέσουν τίποτε. Έχουν με τις ερωτήσεις φάνηκε ότι ο μάρτυρας έχει ανατρέψει συνολικά τη στάση του, η πρόεδρος είπε: “Ξέρετε, από το 2013 μέχρι το 2017 δεν είναι πολλά τα χρόνια”.

Αντίθετα, ο αντιδήμαρχος **Η. Ντονάς**, που ξεκίνησε την κατάθεσή του στην 172η δικάσιμο (11/6), περιέγραψε καθαρά ότι οι χρυσαυγίτες βουλευτές Κασσιδιάρης και Παναγιώταρος πήραν με τη βία τη διεύθυνση της εκδήλωσης και όριζαν με παραγγέλματα, «όπως στο στρατό», ποιος θα καταθέσει στεφάνι, δίνοντας βήμα σε τουλάχιστον 6-7 τοπικές οργανώσεις της ΧΑ (Περάματος, Πειραιά, Λαυρίου κ.α). Συνεχίζει την κατάθεσή του στις 13/7.

Στις 10/7 (171η) κατέθεσε ο **Παναγιώτης Μπούσιος**, αστυνομικός ρεπόρτερ του Σταρ, που στο πρώτο μνημόσυνο του Φουντούλη και του Καπελώνη, το Δεκέμβριο του 2013, δέχτηκε επίθεση ενώ κάλυπτε επεισόδια μεταξύ χρυσαυγιτών, που κατευθύνονταν από τα γραφεία της ΧΑ του Ν. Ηρακλείου στο νεκροταφείο, και

κατοίκων. Ο μάρτυρας είπε ότι δεν του έκανε εντύπωση η επίθεση. Κατά τη γνώμη του, έγινε διότι η ΧΑ θέτει «κανόνες» στο πώς θα διαχειρίζονται οι δημοσιογράφοι την εικόνα της, τους οποίους «επιβάλλει με τη βία». Ανέφερε δε πως προέκυψε ΕΔΕ για τη στάση των αστυνομικών στο περιστατικό.

Την ίδια ημέρα κατέθεσε και ολοκλήρωσε ο **Μενέλαος Μύριλλας**, φωτορεπόρτερ και αυτόπτης μάρτυρας στην επίθεση σε βάρος δημοσιογράφων-φωτορεπόρτερ κατά την μεταγωγή ηγετικών στελεχών της ΧΑ στο Εφετείο, στις 4/7/14. Ο μάρτυρας επιβεβαίωσε την κατάθεση του Γ. Κέμμου (160η δικάσιμος), σύμφωνα με την οποία η επίθεση ήταν απρόκλητη και σφοδρή, με αποτέλεσμα ο Κέμμος να πέσει στο οδόστρωμα και να δεχτεί ισχυρό χτύπημα με άρβυλο. Επιβεβαίωσε επίσης την κατάθεση του **Μ. Λώλου** (167η δικάσιμος) ότι θύματα ήταν και δύο ακόμη συναδέλφισσές τους. Τέλος, επιβεβαιώνει αυτά που έχουν πει όλοι οι μέχρι τώρα μάρτυρες που καλύπτουν δημόσια γεγονότα της ΧΑ, ότι η νεοναζιστική οργάνωση επιβάλλει στους δημοσιογράφους το αν (και με ποιον τρόπο) θα την παρουσιάζουν.

Ο μάρτυρας **Γιώργος Μώρος**, ανένταχτος αντιφασίστας από την Καλλιθέα, κατέθεσε στις 11/7 (172η) για τις επιθέσεις που δέχτηκε από χρυσαυγίτες το 2013, ενώ μίλησε και για τα πογκρόμ της Χρυσής Αυγής το 1998 γύρω από τα παλιά της γραφεία, στη Σολωμού.

Με επιτυχία και συμμετοχή σωματείων, φορέων και πολλών αντιφασιστών-τριων, από τις γειτονιές και από χώρους εργασίας πραγματοποιήθηκε η πρώτη συγκέντρωση της «Πρωτοβουλίας για να κλείσουν τα γραφεία των νεοναζί της Χ.Α» στους Αμπελόκηπους, στην πλατεία Πανόρμου το απόγευμα της Τετάρτης 5/7. Κόσμος της γειτονιάς και περαστικοί σταματούσαν για να υπογράψουν στην είσοδο του ΜΕΤΡΟ, στα πεζοδρόμια και στα παγκάκια της πλατείας το κείμενο της Πρωτοβουλίας που ζητάει να κλείσουν τα γραφεία της Χ.Α.

Την εκδήλωση άνοιξαν η **Μαρία Κασκαρίκα**, μητέρα του φοιτητή Αλέξη Λάζαρη, που στις 31 Μάρτη έπεσε θύμα δολοφονικής επίθεσης από τάγμα εφόδου της Χ.Α που εξόρμησε από τα γραφεία τους στη Μεσογείων και ο **Κώστας Καταραχιάς**, πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων στον Άγιο Σάββα. Τη συζήτηση που ακολούθησε, συντόνισε η γιατρός **Στέλλα Μυρσιώτη**, μέλος της Πρωτοβουλίας.

«Σας καλωσορίζουμε στη σημερινή μας συγκέντρωση της Πρωτοβουλίας για το κλείσιμο των κεντρικών γραφείων της Χ.Α. Γιατί είναι το ορμητήριο σχεδιασμού και οργάνωσης των ταγμάτων εφόδου για την κατοχή και τη δολοφονία πολιτών» τόνισε η Μαρία Κασκαρίκα. «Η κτηνωδία τους δεν σταμάτησε στον Παύλο Φύσσα, συνεχίζεται. Ο Αλέξης Λάζαρης δέχτηκε αναίτια δολοφονική επίθεση από ομάδα χρυσαυγιτών με καθοδηγητή τον υπεύθυνο ασφάλειας των κεντρικών γραφείων και μετακλητό υπάλληλο της Χ.Α στη Βουλή. Μετά από αυτό αποφασίσαμε όλοι εμείς, οι αντιφασιστικές οργανώσεις, τα σωματεία, οι φορείς και οι συλλογικότητες της περιοχής, να αναλάβουμε την πρωτοβουλία για το κλείσιμο των κεντρικών γραφείων στη Μεσογείων. Δεν τους φοβόμαστε και έχουμε τη δυνατότητα να τους διώξουμε από τις γειτονιές μας. Στις 16 Σεπτέμβρη, όλοι στη μεγάλη αντιφασιστική συγκέντρωση και πορεία στο κέντρο της Αθήνας».

Ξεσηκώσαμε τη γειτονιά

«Είναι μια πρωτοβουλία που ξεκίνησε την πρώτη μέρα της επίθεσης, στις 31 Μάρτη 2017 όταν τάγμα εφόδου της Χ.Α επιτέθηκε στο σπουδαστή Αλέξη Λάζαρη. Την ίδια μέρα επισκεφτήκαμε τον ίδιο και την οικογένειά του, εκπρόσωποι από σωματεία, την ΚΕΕΡΦΑ κ.α και είπαμε ότι αυτό το πράμα πρέπει να σταματήσει» τόνισε ο Κώστας Καταραχιάς. «Αυτή η γειτονιά δεν μπορεί να ανεχτεί την παρουσία των κεντρικών γραφείων των νεοναζί. Οργανώσαμε ένα μεγάλο συλλαλητήριο στις 8 Απριλή, ξεσηκώσαμε όλη τη γειτονιά τότε, αλλά αυτή η ιστορία πρέπει να έχει συνέχεια».

“Πρωτοβουλία για να κλείσουν τα γραφεία της Χρυσής Αυγής” Το πρώτο βήμα έγινε στην Πανόρμου

Γεμάτη ήταν η πλῆθυσ Πανόρμου στην εκδήλωση της Πρωτοβουλίας, 5/7

Ακολούθησε ο **Τάκης Ζώτος**, δικηγόρος του αντιφασιστικού κινήματος και κάτοικος της περιοχής: «Όλες οι επιθέσεις ξεκινάνε από τα κατά τόπους γραφεία της Χ.Α. Η δολοφονία του Φύσσα ξεκίνησε από τα γραφεία της Νίκαιας για να πάει στο Κερασί. Οι επιθέσεις στους Αιγύπτιους αλιεργάτες και στους συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ ξεκίνησαν από τα γραφεία στο Πέραμα. Η επίθεση στο Συνεργείο στην Ηλιούπολη ξεκίνησε από τα γραφεία τους στον Άλιμο. Στην Ιεράπετρα φύγαν από τα γραφεία τους και επιτέθηκαν νύχτα στους μετανάστες Πακιστανούς εργάτες. Δεν είναι γραφεία πολιτικού κόμματος, είναι ορμητήριο και μπορούμε να τα κλείσουμε».

Το λόγο στη συνέχεια πήρε η **Έφη Γαννιάρη**, πρόεδρος της Β' ΕΛΜΕ Αθήνας που τόνισε ξεκινώντας: «Εκ μέρους της Β' ΕΛΜΕ Αθήνας μεταφέρω τον χαιρετισμό, εκφράζουμε τη συμφωνία μας με το αίτημα να κλείσουν τα γραφεία της Χ.Α και να απομονωθεί αυτό το μόρφωμα. Η Χ.Α δεν είναι ένα οποιοδήποτε αστικό κόμμα. Είναι ένα μόρφωμα φασιστικό που στηρίζεται στο μίσος για τον αδύναμο, το μετανάστη, το διαφορετικό. Μια οργάνωση που έχει τάγματα εφόδου που δολοφονούν ανθρώπους, που όχι μόνο δεν είναι αντίθετη στον ισχυρό και στο κεφάλαιο, αλλά υποκλίνεται σε αυτό... Στη γειτονιά έχουμε την εμπειρία να αντισταθούμε, το 2010 σε αυτήν εδώ την πλατεία είχε γίνει επίθεση με ρόπαλα και κράνη από τους 'Αυτόνομους Εθνικιστές', σε ένα συλλαλητήριο που κάναμε φορείς και σωματεία, και καταφέραμε να συσπειρωθούμε και να κάνουμε ξανά και ξανά κινητοποιήσεις και αυτοί όλοι λουφάζανε».

«Το εργατικό κίνημα είναι μια δύναμη που μπορεί να παίξει καθοριστικό ρόλο ενάντια στη φασιστική απειλή» τόνισε στη συνέχεια η **Αργυ-**

ρή Ερωτοκρίτου, γιατρός στο νοσοκομείο Γεννηματάς. «Στη διαδήλωση που έγινε μετά την επίθεση στο Λάζαρη, το σωματείο μας συμμετείχε οργανωμένα με το πανώ του. Αν συσπειρωθούμε σε αυτήν την Πρωτοβουλία όσο το δυνατόν περισσότερα σωματεία και φορείς και κόσμος, μπορούμε να πετύχουμε στο στόχο. Να πάμε με εξορμήσεις στους χώρους και στις γειτονιές».

Σημασία

Η σημασία της συμμετοχής στην πρωτοβουλία εργατικών σωματείων και συλλογικοτήτων στις γειτονιές της Αθήνας τονίστηκε από τους περισσότερους ομιλητές. Ήδη την πρωτοβουλία στηρίζουν με αποφάσεις η Γ'ΕΛΜΕ, η ΠΟΣΠΕΡΤ, το σωματείο εργαζομένων του Αγ. Σάββα, η Λαϊκή Συνέλευση Γκύζη και οι δημοτικές παρατάξεις του Δ. Αθηναίων «Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας» και «Ανοιχτή Πόλη».

Εκ μέρους της ΠΟΣΠΕΡΤ και των εργαζομένων της ΕΡΤ χαιρετισμό απηύθυνε ο **Γαβριήλ Κασμάτης**: «Χαιρετίζουμε και συμμετέχουμε στη σημερινή κινητοποίηση. Τα γραφεία της Χ.Α βρίσκονται απέναντι από τα κτίρια της ΕΡΤ και τις υπηρεσίες που ζητάνε άσυλο οι πρόσφυγες και οι μετανάστες. Καλούμε σε μαζικές κινητοποιήσεις για να κλείσουν τα γραφεία της Χ.Α στη Μεσογείων, να δώσουμε μαζικό παρών στις αντιφασιστικές δράσεις. Αλλά και σαν συνδικαλιστές στα ΜΜΕ δεν μπορούμε να σιωπήσουμε, σαν ΠΟΣΠΕΡΤ έχουμε πάρει πρωτοβουλίες, κάναμε συγκεντρώσεις έξω από την ΕΡΤ, καλέσαμε τη διοίκηση και το υπουργείο να πάρει θέση για να μη μεταδίδονται φασιστικά μηνύματα. Εμείς κάναμε το δικό μας χρέος, κάθε φορά που θα αποφασίζεται να μεταδίδεται η φασιστική ρητορική της Χ.Α εμείς θα απεργούμε για να

προστατεύσουμε τη δημοκρατία. Το λέμε και το ξεκαθαρίζουμε. Μας πήγαν στα δικαστήρια, αλλά το δικαστήριο κατοχύρωσε το δικαίωμα της απεργίας για την προστασία της δημοκρατίας».

«Στους εργατικούς χώρους βιώνουμε τη συνεχή διεκδίκηση και αγώνες απέναντι στα μνημόνια που σπέρνουν καταστροφή και θάνατο. Η μάχη ενάντια στα μνημόνια πάει χέρι χέρι με αυτήν ενάντια στους φασίστες. Έχουμε ανοίξει την καμπάνια στο νοσοκομείο για να κλείσουν τα γραφεία της Χ.Α και συγκεντρώνουμε υπογραφές. Μέρα τη μέρα μετράει τι κάνουμε παντού» τόνισε η **Θένια Ασλανίδη**, γιατρός στον Ερυθρό.

«Πρόκειται για μια νεοναζιστική οργάνωση που πρέπει να εξαφανιστεί από παντού. Να απαιτήσουμε η δίκη της Χ.Α να προβάλλεται ζωντανά από την κρατική τηλεόραση και όχι να κρατιέται μυστική, να ακούμε αυτούς τους εγκληματίες να γελοιοποιούνται μόνοι τους. Η εργατική τάξη δεν έχει σχέση με την ιδεολογία του φασισμού. Πρέπει να είμαστε παρόντες σε όλες τις δράσεις και να το θυμίζουμε αυτό. Τα τελευ-

ταία τρία χρόνια συμμετέχουμε σαν σωματείο σε όλες τις αντιναζιστικές δράσεις και ενημερώνουμε όλους τους συναδέλφους» τόνισε ο **Μιχαήλ Ζερβός**, πρόεδρος του Πανελληνίου Σωματείου Έκτακτου Προσωπικού ΥΠΠΟ.

«Η προσπάθεια της Χ.Α να διασπάσει την εργατική τάξη και τους αγώνες της σπέρνοντας το ρατσιστικό δηλητήριο και τρομοκρατώντας δεν πρέπει να περάσει» τόνισε ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ. «Η 16 Σεπτεμβρίου, στα τέσσερα χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα είναι ένα μεγάλο στοίχημα για το αντιφασιστικό κίνημα. Θέλουμε χιλιάδες κόσμο και θα τους κινητοποιήσουμε σχολείο το σχολείο, νοσοκομείο το νοσοκομείο, γειτονιά τη γειτονιά». «Η δίκη της Χ.Α πρέπει να προχωρήσει και να επιταχυνθεί. Πρόκειται για μια ιστορική δίκη με πανευρωπαϊκό ενδιαφέρον. Ο ρόλος ο δικός μας είναι να παλέψουμε με αγώνες στους δρόμους και στους χώρους εργασίας» τόνισε ο **Σπύρος Παντελίδης**, συνταξιούχος.

Το λόγο επίσης πήρε ο **Τζο Βαλένσια**, πρόεδρος του Κασάπι, της κοινότητας των Φιλιπινέζων μεταναστών, μιας κοινότητας με μεγάλη παρουσία στους Αμπελόκηπους: «Θα ήθελα να ευχαριστήσω για την ευκαιρία που μας δώσατε να είμαστε μαζί σε αυτήν την εκδήλωση, είναι ένας κοινός αγώνας αυτός ενάντια στον φασισμό. Θέλουμε να κλείσει η ναζιστική οργάνωση Χ.Α. Είναι απαράδεκτο αυτό στην Ελλάδα στην οποία έχουν γίνει αγώνες ενάντια στο φασισμό. Είμαστε στο πλευρό σας και εσείς στο δικό μας».

«Να ξεκινήσουμε να οργανώνουμε τις 16 Σεπτέμβρη από τώρα. Να πάρουμε αποφάσεις από σωματεία, συλλόγους και από όλα τα κοινοτικά διαμερίσματα του Δήμου Αθήνας για καταδίκη της ναζιστικής συμμορίας και κλείσιμο των γραφείων της Χ.Α.», τόνισε η **Νίκη Αργύρη**, από την ΚΕΕΡΦΑ, «Μια πρώτη παρέμβαση θα γίνει στη συνεδρίαση του 7ου Κοινοτικού Συμβουλίου Δ. Αθηναίων, την Τετάρτη 12/7 στις 7μ. στο Πολύδναμο Κέντρο, Πανόρμου 59».

Γιώργος Πίπτας

KINΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Ο Υπηρέτης Του Τζόζεφ Λόουζι

Μια ασπρόμαυρη αγγλική ταινία του 1963 σε νέες αποκατεστημένες κόπιες έχει κάτι να πει στο σήμερα; Ο Υπηρέτης του Τζόζεφ Λόουζι βασίζεται στην ομώνυμη νουβέλα του Ρόμπερτ Μομ σε κινηματογραφικό σενάριο του μεγάλου συγγραφέα Χάρολντ Πίντερ. Ήταν η πρώτη από τις τρεις συνεργασίες των Λόουζι και Πίντερ στο σινεμά (ακολούθησαν το «Ατύχημα» και ο «Μεσάζων»).

Η ταινία γυρίστηκε σε μια μεταβατική περίοδο, όταν το κατεστημένο μεταπολεμικό Βρετανικό σινεμά είχε πια ξεπεραστεί αλλά δεν είχε ακόμη εμφανιστεί το ρεύμα του Free Cinema που προχώρησε σε σημαντικές ανατροπές στη δομή, το ύφος και το περιεχόμενο των ταινιών. Ο «Υπηρέτης» υπήρξε προπομπός αυτού του νέου κύματος, όπως επίσης και των αλλαγών στη Βρετανική κοινωνία, της παρακμής της αποικιοκρατικής αυτοκρατορίας και συνακόλουθα της αίγλης της κυρίαρχης τάξης.

Σύμβολο αυτής της τάξης είναι ο Τόνι, ένας ξεπεσμένος αριστοκράτης, κοσμογυρισμένος και δικτυωμένος αλλά νωθρός, επαρμένος, που αν και στα πρόθυρα της χρεωκοπίας, ονειρεύεται μπίζνες στη ζούγκλα της Βραζιλίας. Προσλαμβάνει τον Μπάρετ σαν υπηρέτη για να τον περιποιεί-

ται και να φροντίζει το κομψό διώροφο που μόλις αγόρασε στο Κένσιγκτον. Ο προλετάριος Μπάρετ εισέρχεται στο σπίτι και την ζωή του Τόνι αρχικά με υπακοή και ζήλο, κερδίζει την εμπιστοσύνη του και μεθοδικά καταφέρνει να γίνει τόσο απαραίτητος στον «αφέντη» που στήνει ίντριγκες και επεμβαίνει στην προσωπική ζωή του, στη σχέση με την μνηστή και τον περίγυρό του.

Πάλη των τάξεων

Σταδιακά η σχέση αφεντικού – υπηρέτη ανατρέπεται. Εδώ μπαίνει τόσο το κοινωνικό στοιχείο – η πάλη των τάξεων, όσο και το έμφυλο, ο ρόλος δηλαδή του κυρίαρχου αρσενικού αριστοκράτη σε μια σάπια αστική κοινωνία, όπου παρασιτεί χωρίς να προσφέρει απολύτως τίποτα, όπως σωστά επισημαίνει ο υπηρέτης: «Ποιός επίπλωσε το σπίτι; Ποιός το έβαψε; Ποιός μαγειρεύει, ποιός πλένει; ποιός καθαρίζει; Εγώ τα κάνω όλα και τι παίρνω; Τίποτα!» - για να πάρει την απάντηση «Δεν ξέρω τι θα έκανα χωρίς εσένα...»

Όταν η σκληρή αλήθεια δεν λέγεται κατάνουτρα, υπονοείται, χάρη στο αριστοτεχνικό σενάριο του Χάρολντ Πίντερ και την ιδιοφυή σκηνοθεσία του Λόουζι, ο οποίος αξιοποιεί κάθε αρχιτεκτονικό στοιχείο, ελ-

λειπτικούς καθρέφτες, περιστρεφόμενες πόρτες, την έννοια του πατώματος για να διαχωρίσει τον αφέντη από το «πόπολο» και να εκφράσει με εξπρεσιονιστικό τρόπο τους δυο διαφορετικούς κόσμους που ενώνονται και συγκρούονται. Υπαινκτική είναι επίσης η ομοερωτική διάθεση που υποβόσκει ανάμεσα στους δυο πρωταγωνιστές (εξαιρετικοί Ντερκ Μπόγκαρτ και Τζέιμς Φοξ), χωρίς ποτέ να ομολογείται ανοιχτά, ενώ στη νουβέλα είναι πιο ορατή.

Χρειάζεται να θυμηθούμε ότι όταν γυρίστηκε η ταινία η ομοφυλοφιλία ήταν ποινικό αδίκημα στη Βρετανία, ενώ ακόμα και το κοινωνικό σινεμά που θα κορυφωνόταν λίγο αργότερα με το σινεμά των Κεν Λούις, Κάρελ Ράις, Λίντσεϊ Άντερσον κ.α., δεν είχε ακόμη γεννηθεί.

Γι' αυτό ο «Υπηρέτης» είναι μια πρωτοποριακή ταινία. Ο δημιουργός του, ο Αμερικανός Τζόζεφ Λόουζι υπήρξε αριστερός, φίλος και συνεργάτης του Μπρεχτ και είχε καταφύγει τη δεκαετία του '50 στη Βρετανία λόγω των Μακαρθικών διώξεων και της «μαύρης λίστας» του Χόλιγουντ. Σκηνοθέτησε μεταξύ άλλων τη «Δολοφονία του Τρότσκι».

Δήμητρα Κυρίλλου

Απροσδόκητος Έρωτας (Hampstead)

Με τον παραπλανητικό Ελληνικό της τίτλο, η ταινία προετοιμάζει για ρομαντική κωμωδία, στα πρότυπα του γλυκανάλατου «Notting Hill». Κι όμως, πρόκειται για τη μεταφορά στην οθόνη της αληθινής ιστορίας του Χάρι Χάλοους, που όταν του έκαναν έξωση στα χρόνια της Θάτσερ (δεκαετία '80), έστησε μια καλύβα μέσα στο άλσος του Χάμποτεντ Χιλ στο Βόρειο Λονδίνο, όπου έζησε για 17 χρόνια, κατορθώνοντας μάλιστα να αποκτήσει και τέτλους ιδιοκτησίας, λόγω χρησικτησίας!

Η ταινία του Τζόελ Χόπκινς επιστρατεύει ασφαλώς όλα τα μέσα της παραγωγής κομεντί και δυο μεγάλους ηθοποιούς όπως η Νταϊάν Κίτον και ο Μπρένταν Γκλίσον, όμως έχει ουσία και ψυχή, καθώς περιγράφει τις επιπτώσεις της φούσκας ακινήτων στη ζωή των περισσότερων ανθρώπων, όχι μόνο του άστεγου Ντόναλντ (στη θέση του Χάρι), αλλά και της μικροαστής χήρας Έμιλι, που δεν μπορεί να επιβιώσει στο ανερχόμενο προάστιο όπου ζει και όπου πλήττει αφορήτα με τις επαρμένες γειτονιές της. Έτσι η ταινία ασχολείται με τη συνείδηση όχι νέων και ωραίων λαμπερών ανθρώπων, αλλά δυο εβδομηντάρηδων σε οριακές συνθήκες, που γνωρίζονται (συμβολικά άραγε;) μπροστά στο άγαλμα του Καρλ Μαρξ στο κοντινό κοιμητήριο Χαϊγκέιτ.

ΘΕΑΤΡΟ

Στις διονυσιακές γιορτές και στους θεατρικούς διαγωνισμούς παιζόντουσαν τρεις τραγωδίες και στο τέλος το σατυρικό δράμα του ίδιου συγγραφέα. Ένα έργο ανάμεσα σε τραγωδία και κωμωδία που απάλυνε την ένταση που είχαν προκαλέσει οι απανωτές τραγωδίες. Σατυρικό δράμα λέγεται γιατί ο χορός αποτελούνταν από τους σατύρους.

Ο Ευριπίδης χρησιμοποιεί το μύθο του Ομήρου από τη ραψωδία Ι της Οδύσσειας. Ο Οδυσσέας και οι σύντροφοί του επισκέπτονται το νησί του Κύκλωπα και να πάρουν τροφή και νερό και να συνεχίσουν το ταξίδι. Έρχονται σαν «ξένοι» στον τόπο του Κύκλωπα. Ο Κύκλωπας τους φυλακίζει και αρχίζει να τους τρώει. Ο Οδυσσέας ετοιμάζει ένα σχέδιο απόδρασης.

Ο Ευριπίδης δεν εμφανίζει τον Κύκλωπα απλά σαν ένα ανόητο ανθρωποφάγο τέρας. Ούτε εμφανίζει τον Οδυσσέα μόνο ως θύμα αλλά και ως κατακτητή που έρχεται από έναν τόπο που τον έχει κάψει και τον έχει λεηλατήσει. Και ενώ στην αρχή προσφεύγει ως ένας ξένος ικέτης, στην πορεία θυμόμαστε ότι και αυτός είχε γίνει ένα τέρας.

Ο Ευριπίδης φτιάχνει ένα έργο που τα πρόσωπα δεν είναι θετικά ή αρνητικά, αλλά είναι και τα δύο. Και δεν εμφανίζει ανθρώπους που είτε έχουν δίκιο, είτε άδικο, αλλά ανθρώπους που έχουν και δίκιο και άδικο. Ταυτόχρονα μπαίνει πολύ άμεσα το ζήτημα του ξένου. Ενός ξένου που δεν περιθάλπεται αλλά γίνεται αντικείμενο εκμετάλλευσης. Κάτι που συνδέεται πολύ με αυτό που συμβαίνει στην Ευρώπη

«Κύκλωψ» του Ευρυπίδη

Τον Κύκλωπα του Ευρυπίδη, το μοναδικά ανέραια σωζόμενο σατυρικό δράμα, παρουσιάζει ο Παντελής Δεντάκης, στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου 2017 με αποκλειστικά γυναικεία διανομή και πάρα πολύ δυνατό καστ (Α. Αϊδίνη, Σ. Γουλιώτη, Α. Καλαϊτζίδου, Ν. Μαϊστράλη, Μ. Μοσχούρη, Α. Νίνου, Μ. Πανάγου, Ε. Τσιμπρικίδου, Έ. Ρενματά).

σήμερα.

Ο Κύκλωπας εκφράζει το φυσικό κόσμο, το αφελέξ αυτονόητο. Λέει “δεν καταλαβαίνω τους νόμους του ανθρώπου. Τους έχετε φτιάξει για να δυσκολεύεστε και όχι για να διευκολύνεστε”. Επίσης λέει “όσο εγώ μπορώ να

προστατεύω τον εαυτό μου δεν με αφορά η ύπαρξη ή όχι ενός θεού”. Κατηγορεί τον Οδυσσέα για τον επεκτατικό πόλεμο που έχει κάνει. “Δεν καταλαβαίνω γιατί φύγατε από την πατρίδα σας και πήγατε μέχρι την Τροία για να κάνετε έναν πόλεμο”.

Από την άλλη ο Οδυσσέας εκφράζει και υπερασπίζεται τον πολιτισμό των ανθρώπων, τους νόμους. Ταυτόχρονα είναι και ο ίδιος που έχει κάψει και λεηλατήσει μια πόλη.

Ο Κύκλωπας εκφράζει τον κόσμο του ισχυρού με μια ζωώδη απολυτότητα, ενώ ο Οδυσσέας το εκφράζει με μια επίφαση πολιτισμού. Υπάρχει κάτι που τους χωρίζει, ότι ο ένας μιλάει για το νόμο της φύσης και ο άλλος για του ανθρώπου, υπάρχει όμως και κάτι που τους ενώνει ολοκληρωτικά γιατί και οι δύο υπερασπίζονται το νόμο του ισχυρού.

Αυτό το τόσο άγριο και αυτοκαταστροφικό στοιχείο του ισχυρού το ταυτίζω περισσότερο με το ανδρικό φύλο. Και αναρωτήθηκα θα μπορούσε ας πούμε να εξυπηρετηθεί αυτή η σκληρότητα από τη γυναικεία φύση. Σκέφτηκα να φτιάξουμε ένα γυναικείο θίασο και ξεκινήσαμε να δουλεύουμε. Δεν προσπαθούμε να παίξουν οι γυναίκες τους άνδρες, ούτε να υποκριθούν το αντρίλκι και το νταηλίκι, αλλά παρουσιάζουμε τον δικό μας γυναικείο Οδυσσέα και τον δικό μας γυναικείο Κύκλωπα βάζοντας τον θεατή να απαντήσει στα ερωτήματα.

Ο Παντελής Δεντάκης μίλησε στον Κυριάκο Μπάνο

• Η παράσταση θα κάνει πρεμιέρα στις 13 Ιούλη στο Θέατρο Δάσους στην Θεσσαλονίκη, ενώ θα ακολουθήσουν δυο παραστάσεις στην Μικρή Επίδαυρο στις 21-22 Ιούλη.

Κλείστε τα στρατόπεδα

Ηγκετοποίηση των προσφύγων μέσα στα στρατόπεδα σε συνθήκες καύσωνα και η καταστρατήγηση του δικαιώματός τους στο άσυλο, οδήγησαν την περασμένη Δευτέρα τους πρόσφυγες σε Μόρια και Ελαιώνα να προχωρήσουν σε εξεγέρσεις.

Τη Δευτέρα 10/7, σύμφωνα με την ανταπόκριση της ΕΡΤ Αιγαίου οι πρόσφυγες της Μόριας προχώρησαν σε νέα εξέγερση βάζοντας φωτιές μέσα στο στρατόπεδο. «Όλα ξεκίνησαν λίγο μετά τις 3 το μεσημέρι όταν δυνάμεις της Αστυνομίας επέδωσαν σε μετανάστη από την Αϊτή που διέμενε στον καταυλισμό του ΚΥΤ, απορριπτική απόφαση του αιτήματος ασύλου που είχε υποβάλει σε δεύτερο βαθμό. Αυτό σημαίνει ότι έπρεπε να συλληφθεί και να οδηγηθεί στο προαναχωρησιακό κέντρο προκειμένου να ξεκινήσει η διαδι-

κασία της επανεισδοχής του στην Τουρκία. Στην προσπάθεια σύλληψης του μετανάστη από την Αϊτή Αφρικανοί κυρίως μετανάστες άρχισαν να πετάνε πέτρες στους αστυνομικούς και απέσπασαν από τα χέρια τους τον μετανάστη. Τότε μέσα στο ΚΥΤ μπήκαν ισχυρές δυνάμεις της Αστυνομίας προκειμένου να επιβάλλουν την τάξη».

Ένδειξη διαμαρτυρίας

Επεισόδια σημειώθηκαν επίσης νωρίς το μεσημέρι της Δευτέρας και στο Κέντρο Κράτησης προσφύγων στον Ελαιώνα. Πληροφορίες αναφέρουν ότι ομάδα προσφύγων έκλεισε την είσοδο του κέντρου την ώρα που έφθανε το συσσίτιο, σε ένδειξη διαμαρτυρίας για την κακή ποιότητά του, ενώ ακολούθησε επέμβαση της αστυνομίας.

Οι εξεγέρσεις έρχονται να μας θυμί-

σουν για άλλη μία φορά ότι η απάνθρωπη πολιτική του εγκλεισμού που επιβάλλουν κυβέρνηση και ΕΕ χρειάζεται να πάρει τέλος. Να ανοίξουν οι πόλεις και οι γειτονιές για τους πρόσφυγες.

Πήραν πίσω το αίτημα επανεξέτασης για τη Μανωλάδα

Αίτημα για επανεξέταση της καταδικαστικής απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου σε βάρος του ελληνικού δημοσίου για την υπόθεση της Μανωλάδας κατέθεσε το Νομικό Συμβούλιο του κράτους.

Αμέσως ανακοίνωση που κατήγγειλε το γεγονός έβγαλαν η **ΚΕΕΡΦΑ** και η **Ένωση Μεταναστών Εργατών**: «Αντί η κυβέρνηση να αποκαταστήσει τα εργατικά δικαιώματα στο χώρο της αγροτικής παραγωγής με μια γενναία απόφαση νομιμοποίησης όλων των μεταναστών, προχωράει σε μια μεθοδεύση που στέλνει το μήνυμα στην εργοδοσία ότι υπάρχει ανοχή στην ρατσιστική βαρβαρότητα... Καλούμε την κυβέρνηση να αποσύρει το αίτημα της για επανεξέταση και να προχωρήσει άμεσα σε δικαίωση των εργατών γης με την νομιμοποίηση των μεταναστών τώρα».

Ακολούθησε δήλωση της γ.γ Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων **Μαρίας Γιαννακάκη** στην ΕφΣυν, στην οποία δήλωσε ότι «ενώ η τελική υπογράφουσα είναι η γενική γραμματέας ανθρωπίνων δικαιωμάτων, το νομικό συμβούλιο του κράτους ζήτησε οδηγίες για το χειρισμό της υπόθεσης από τα δικαστήρια και όχι από την πολιτική ηγεσία. Προκαλεί τουλάχιστον εντύπωση ο χειρισμός από τη στιγμή που ήταν εκφρασμένη η βούληση της πολιτικής ηγεσίας σε σχέση με την υπόθεση της Μανωλάδας...».

Αθώος ο Θεοφίλου Λευτεριά στην Ηριάννα

Αθώο για όλες τις κατηγορίες, αντίθετα με την εισαγγελική πρόταση, έκρινε τον Τάσο Θεοφίλου το Πενταμελές Εφετείο Κακουρηγημάτων την Παρασκευή 7/7.

Η ανακοίνωση της απόφασης του δικαστηρίου, που ελήφθη με πλειοψηφία 3 προς 2, προκάλεσε χειροκροτήματα στους φίλους και αλληλέγγυους που πλημμύρισαν την αίθουσα, καθώς ο Θεοφίλου δικαζόταν μετά από εισαγγελική έφεση και για κατηγορίες σχετικά με ένταξη σε τρομοκρατική οργάνωση.

“Η σημερινή πανηγυρική αθώωση του Τάσου Θεοφίλου από το Α΄ Πενταμελές Εφετείο Κακουρηγημάτων Αθηνών αποτελεί θριαμβευτική νίκη μέσα σε μία γκριζα πολιτική συγκυρία που απαλλάσσει συστηματικά τους κατασταλτικούς μηχανισμούς από κάθε αναστολή να αυθαιρετούν και να στήνουν σκευωρίες” αναφέρουν στη δική του ανακοίνωση οι συνήγοροι υπεράσπισης, **Κώστας Παπαδάκης, Άννυ Παπαρούσου και Σπύρος Φυτράκης**. “Θερμούς χαιρετισμούς στο αγωνιζόμενο κίνημα, που μαζί με τους

συνήγορους υπεράσπισης δώσαμε μέσα και έξω από τα δικαστήρια τη μάχη για να σπάσει το φράγμα της σιωπής και να απλωθεί με επιτυχία το κύμα συμπαράστασης, πολύ ευρύτερα από τα όρια του αναρχικού χώρου και να νικήσει τους μηχανισμούς”.

“Η αθώωση του Τάσου είναι μία νίκη του μαζικού κινήματος συμπαράστασης και αλληλεγγύης που αναπτύχθηκε από τη πρώτη στιγμή της, εξωφθαλμης, σκευωρίας που στήθηκε ενάντιον του” αναφέρεται στην ανακοίνωση που εξέδωσε η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**.

Ο αγώνας συνεχίζεται και για την **Ηριάννα Β.Λ.** που την Δευτέρα 17/7 θα βρίσκεται στο Εφετείο Αθηνών (Αλεξάνδρας και Λουκάρεως) για την εκδίκαση της αίτησης αποφυλάκισής της. Την Παρασκευή 14/7, στις 7μμ, στο πλευρό της Ηριάννας καλείται μεγάλη συγκέντρωση συμπαράστασης στην πλατεία Συντάγματος, ενώ την Δευτέρα 17/7, στις 9μμ, υπάρχει κάλεσμα συμπαράστασης έξω από το Εφετείο.

Κ.Μ.

ΑΝΤΑΡΣΥΑ Νοτίων

Το Σάββατο 8/7 στην πλατεία στο μετρό της Αργυρούπολης πραγματοποιήθηκε ανοιχτή εκδήλωση της τοπικής οργάνωσης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στα Νότια προάστια. Ομιλητές ήταν ο Λέανδρος Μπόλαρης, μέλος ΠΣΟ ΑΝΤΑΡΣΥΑ και συγγαφές, ο Νίκος Στραβελάκης, πανεπιστημιακός, ο Ταξιάρχης Ευσταθίου, συνδικαλιστής στους δήμους και ο Κώστας Τουλγαρίδης από την ΑΔΕΔΥ.

Η συμμετοχή ήταν μαζική. Ήταν η μεγαλύτερη από όλες τις διαδικασίες που έχει κάνει η τοπική μας όλο το τελευταίο διάστημα, συσπειρώνοντας το μεγαλύτερο μέρος των συντρόφων της τοπικής και του κόσμου που

έχουμε παλέψει μαζί.

Το ενδιαφέρον για τις πολιτικές εξελίξεις και την πολιτική πρόταση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, αλλά και ο διαφορετικός τρόπος που οργανώθηκε αυτή η εκδήλωση, με μοιράσματα σε μετρό, αψοκολλήσεις στη γειτονιά και οργανωμένη σε ανοιχτό χώρο, έκαναν τη διαφορά και μαζικοποίησαν την εκδήλωση. Είναι η απόδειξη ότι όταν η ΑΝΤΑΡΣΥΑ κινείται ανοιχτά και με εξωστρέφεια, πολύς κόσμος, ακόμα και μέσα στον Ιούλη ανταποκρίνεται στο κάλεσμά της. Μετά τις ομιλίες, ακολούθησε λαϊκό γλέντι.

Μάνος Νικολάου

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΛΑΕ Ενότητα, αλλά σε ποια κατεύθυνση;

Πραγματοποιήθηκε την περασμένη Παρασκευή και Σάββατο στο αμαξοστάσιο της ΟΣΥ στο Γκάζι, το φεστιβάλ της Λαϊκής Ενότητας, Unity. Το φεστιβάλ περιλάμβανε συναυλίες και δύο εκδηλώσεις, μια με διεθνείς ομιλητές και μια με ομιλητές τον Αλέκο Αλαβάνο, τη Ζωή Κωνσταντοπούλου και τον Παναγιώτη Λαφαζάνη.

Το φεστιβάλ της ΛΑΕ θα μπορούσε να ήταν μια ευκαιρία για να προχωρήσει παραπέρα η συζήτηση για το πως οργανώνεται η αντίσταση σε όλα τα ανοιχτά μέτωπα της περιόδου, από τις εργατικές απεργίες και κινητοποιήσεις ενάντια στις μνημονιακές επιθέσεις μέχρι τις αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές μάχες, αλλά και για την γνήσια αριστερή εναλλακτική κόντρα στην δεξιά κατράκυλα του ΣΥΡΙΖΑ. Μια συζήτηση αναγκαία, όχι μόνο για τους αγωνιστές που συγκρότησαν τη ΛΑΕ πριν από δύο χρόνια, αλλά για όλα τα κομμάτια της Αριστεράς πέρα από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** αναγνωρίζοντας αυτή την ανάγκη αλλά και τις αυξημένες δυνατότητες που δημιουργούν η κρίση των από πάνω και οι αγώνες και η συνεχιζόμενη αριστερή στροφή και αναζήτηση των από κάτω, είχε απευθύνει από τον Φλεβάρη πρόταση προς όλες τις δυνάμεις της μαχόμενης αριστεράς, ανάμεσά τους και τη ΛΑΕ, για κοινή δράση μέσα στο κίνημα, συντροφικό διάλογο και συνεργασία στη βάση ενός προγράμματος ρήξης και αντικαπιταλιστικής ανατροπής.

Από τότε έχουν γίνει κάποια πρώτα βήματα σ' αυτή την κατεύθυνση που δείχνουν τις δυνατότητες, όπως η επιτυχημένη και ενωτική αντιρατσιστική και αντιφασιστική κινητοποίηση στις 18 Μάρτη αλλά και συνεργασίες μέσα σε συνδικάτα και χώρους δουλειάς, εκδηλώσεις στις γειτονιές, κεντρικές ημερίδες σαν κι αυτή που οργάνωσε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ για την έξοδο από την ΕΕ. Πρέπει και μπορούν να γίνουν ακόμα περισσότερα τέτοια βήματα με στόχο το δυνάμωμα των αγώνων από τα κάτω και το προχωρήμα της συζήτησης για την εναλλακτική προοπτική που θα ξεπερνάει τις αυταπάτες και τα αδιέξοδα του κοινοβουλευτικού δρόμου.

Διαφορετικές επιλογές

Δυστυχώς όμως για την ηγεσία της ΛΑΕ οι επιλογές φαίνεται ότι είναι διαφορετικές. Στο φεστιβάλ απουσίαζαν οι αγώνες καθώς βασική προτεραιότητα της ηγεσίας της ΛΑΕ είναι η συγκρότηση ενός πολιτικού μετώπου με στόχο τις εκλογές και την κοινοβουλευτική της εκπροσώπηση. Ενός μετώπου που θα «ενώνει» δυνάμεις σαν την Πλεύση Ελευθερίας της **Ζωής Κωνσταντοπούλου** ή το ΕΠΑΜ του **Καζάκη**. Δυνάμεις συντηρητικές, που ούτε καν αυτοπροσδιορίζονται ως αριστερές. Όπως έχει φροντίσει από την αρχή να ξεκαθαρίσει η Ζωή Κωνσταντοπούλου: «σε όσους ρωτάνε που τοποθετούμαστε στο υπάρχον πολιτικό φάσμα, δεξιά ή αριστερά, απαντάμε ότι τοποθετούμαστε μαζί με τον Λαό, με την Δημοκρατία, με την Κοινωνία, απέναντι στις μνημονιακές πολιτικές». Σε αντίστοιχο μήκος κύματος ο **Αλέκος Αλαβάνος** στο κλείσιμο της εισήγησής του στο φεστιβάλ μίλησε για ένα λαϊκό μέτωπο, «που θα ανοίξει τους κλειστούς εδώ μια δεκαετία ορίζοντες της επιβίωσης, της αξιοπρέπειας, της απασχόλησης, της ανασυγκρότησης, της προόδου, της παιδείας, της έρευνας, της τεχνολογίας».

Μια «ενότητα» που αποφεύγει το ταξικό πρόσημο για να γίνει πιο ελκυστική σε συντηρητικούς ψηφοφόρους είναι πολύ πίσω από τις αναζητήσεις ενός μαζικού και πρωτοπόρου κομματιού αγωνιστών και αγωνιστριών, μέσα κι έξω από τη ΛΑΕ. Η εγκατάλειψη του αντικαπιταλισμού ως μιας «εξαγγελίας» του μακρινού μέλλοντος δεν ανοίγει έναν πιο «ρεαλιστικό δρόμο» για να απαλλαγούμε από τα μνημόνια, αντίθετα αδυνατίζει την αντιμνημονιακή πάλη καθώς την εγκλωβίζει σε ορίζοντες που δεν ξεπερνάνε τα όρια της διαχείρισης του συστήματος.

Το «ΟΧΙ μέχρι το τέλος» που σάρωσε στο δημοψήφισμα πριν από δύο χρόνια, σημαίνει ρήξη με τον καπιταλισμό με τη δύναμη της εργατικής τάξης και των αγώνων της. Σ' αυτόν τον δρόμο της αντικαπιταλιστικής ανατροπής καλεί η ΑΝΤΑΡΣΥΑ να στρατευθούμε όλες και όλοι μαζί!

Γιάννης Σηφακάκης

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7 Στέκι Εκτός Σχε-
δίου 6.30μμ
Πού βαδίζει η Γαλλία μετά τις
εκλογές;
Ομιλητής: Άγγελος Μιχαηλίδης

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7 Cello Cafe (Στ.Κα-
ραγεώργη 2) 8μμ
Πού βαδίζει η Γαλλία μετά τις
εκλογές;
Ομιλήτρια: Μαρία Ντάσιου

ΒΡΙΑΝΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7 στέκι Δράση για
μια άλλη Πόλη 6μμ
Το ΚΚΕ και τα 100χρονα του
Οκτώβρη
Ομιλητής: Ορέστης Ηλίας

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7 στέκι Αριστερής
Κίνησης 7.30μμ
Βιβλιοπαρουσίαση: Α. Ρόσμερ - Η
Μόσχα του Λένιν
Ομιλητής: Κώστας Λάππας

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7 στις Μηλιάς το
Λάζο 7.30μμ
Η Ελλάδα στη Μέση Ανατολή
Ομιλητής: Χρήστος Βαρβέρης

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7 Μεγάλου Αλεξάν-
δρου 59, 8μμ
Η Ελλάδα στη Μέση Ανατολή
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7 Στέκι (Ρήγα Φερ-
ραίου) 5.30μμ
Το ΚΚΕ και τα 100χρονα του
Οκτώβρη
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7 καφέ Κρόκος
7.30μμ
Η Γαλλία μετά τις εκλογές – Μα-
κρόν, ο σωτήρας;
Ομιλητής: Πάνος Γαραντζιώτης

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7 καφέ Άνω Πουρνα-
ρούσα 7μμ
Ενάντια στον ρατσισμό και τους
φασίστες μπορούμε να νικάμε
Ομιλητής: Νίκος Βούλτσος

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7 κυλικείο πολ. Κέν-
τρου “Χρ.Τσακίρης” 7μμ
Το ΚΚΕ και τα 100χρονα του
Οκτώβρη
Ομιλητής: Ραφαήλ Μπελενιώτης

ΛΑΜΠΡΑΚΗ – ΚΑΜΑΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7 καφέ Ποέτα
7.30μμ
Η Ρώσικη Επανάσταση και η ιμπε-
ριαλιστική επέμβαση της Ελλάδας
Ομιλητής: Κώστας Σταματίου

ΤΟΥΜΠΑ – ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7 καφέ Άνεμος
7.30μμ
Οι εκλογές στη Βρετανία – Αρι-
στερό σοκ
Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7 καφέ Καλαμαριά
7μμ
Γαλλία – Βρετανία μετά τις εκλο-
γές
Ομιλητής: Σπύρος Ζούρος

ΒΟΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7 Θόλος 7μμ
Οι εκλογές στη Βρετανία – Αρι-
στερό σοκ
Ομιλητής: Γιάννης Σουμπάσης

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7 πάρκο Γεωργιάδη
7.30μμ
Μπολσεβίκοι, το κόμμα της νίκης
Ομιλήτρια: Νίκη Ζουγανέλη

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7 στοά Σαρκά, Α'
κτίριο, Β' ορ. 7.30μμ
Η Γαλλία μετά τις εκλογές – Μα-
κρόν, ο σωτήρας;
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7 καφέ Κοσμικών
7.30μμ
Η Γαλλία μετά τις εκλογές – Μα-
κρόν, ο σωτήρας;
Ομιλητής: Νίκος Γεωργίου

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7 καφέ Κρίκος
7μμ
Η Ελλάδα στη Μέση Ανατολή
Ομιλητής: Αποστόλης Λυκούργος
• ΤΕΤΑΡΤΗ 26/7 καφέ Κρίκος
7μμ
Τα Ιουλιάννα του '65
Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης
• ΤΕΤΑΡΤΗ 2/8 καφέ Κρίκος 7μμ
Ενάντια στο ρατσισμό και τους
φασίστες μπορούμε να νικάμε
Ομιλητής: Γιώργος Φαράντος

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΘΗΣΕΟ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7 καφέ Ρογο 7μμ
Το ΚΚΕ και τα 100χρονα του
Οκτώβρη
Ομιλητής: Αντώνης Σκαρπέλης
• ΤΕΤΑΡΤΗ 26/7 καφέ Ρογο 7μμ
Η Ελλάδα στη Μέση Ανατολή

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΤΑΥΡΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7 καφέ Τζένγκα
(Κεριαδών 38) 7μμ
Ενάντια στο ρατσισμό και τους
φασίστες μπορούμε να νικάμε
Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης

ΧΑΝΙΑ (ΔΥΤΙΚΑ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7 Εργατικό Κέντρο
7.30μμ
Οι εκλογές στη Βρετανία – αρι-
στερό σοκ
Ομιλητής: Μανώλης Φιωτάκης

ΠΕΡΙΔΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7 καφέ Ντι Καπιτάνο
7μμ
Οι εκλογές στη Βρετανία – Αρι-
στερό σοκ
Ομιλητής: Μιχάλης Πέππας

ΝΙΚΑΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7 δημαρχείο 7.30μμ
Η Γαλλία μετά τις εκλογές – Μα-
κρόν ο σωτήρας;
Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 13/7 καφέ Νότος 7.30μμ
Το ΚΚΕ και τα 100χρονα του
Οκτώβρη
Ομιλητής: Πάνος Ζουγανέλης

ΧΑΝΙΑ (ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ)

ΠΕΜΠΤΗ 13/7 Σύλλογος Δασκά-
λων 7.30μμ
Οι εκλογές στη Βρετανία – αρι-
στερό σοκ
Ομιλήτρια: Μαρία Γρυσμπολάκη

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 13/7 Εργατικό Κέντρο
7μμ
Γαλλία – Βρετανία μετά τις εκλο-
γές
Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ

ΙΛΙΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 13/7 εστίες ΦΕΠΑ
7.30μμ
Οι εκλογές στη Βρετανία – Αρι-
στερό σοκ
Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 13/7 καφέ Υγιεινό με
νου 7.30μμ
Οι εκλογές στη Βρετανία – Αρι-
στερό σοκ
Ομιλήτρια: Έλλη Πανταζοπούλου

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 13/7 Σύλλογος Ιμβρίων
8μμ
Η Γαλλία μετά τις εκλογές – Μα-
κρόν, ο σωτήρας;
Ομιλητής: Παναγιώτης Πλιάτσικας

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

• ΠΕΜΠΤΗ 13/7 καφέ Βεσπάκι
(Ζίννη 30) 8μμ
Ενάντια στο ρατσισμό και τους
φασίστες μπορούμε να νικάμε
Ομιλήτρια: Παναγιώτα Μασούρα
• ΠΕΜΠΤΗ 27/7 καφέ Βεσπάκι,
8μμ
Η Γαλλία μετά τις εκλογές – Μα-
κρόν, ο σωτήρας;
Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη

ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ – ΜΕΝΙΔΙ

ΠΕΜΠΤΗ 13/7 καφέ Τυφλόμυγα
7.30μμ
Το ΚΚΕ και τα 100χρονα του
Οκτώβρη
Ομιλήτρια: Μαρία Παππά

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΠΕΜΠΤΗ 13/7 καφέ 1968 (στοά
Βενιζέλου και Αγ.Πάντων) 7μμ
Η Γαλλία μετά τις εκλογές – Μα-
κρόν, ο σωτήρας;
Ομιλητής: Ραφαήλ Καστρίτσας

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 13/7 ιντερνέτ καφέ,
Αγ.Γλυκερίας 5, 7.30μμ
Η Ελλάδα στη Μέση Ανατολή
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΞΕΑΡΧΕΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 13/7 καφέ Αλντεμπαράν
8μμ
Η Γαλλία μετά τις εκλογές – Μα-
κρόν, ο σωτήρας;
Ομιλητής: Σωτήρης Ταγκόπουλος

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ – ΓΚΥΖΗ

ΠΕΜΠΤΗ 13/7 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ
(Ραγκαβή 69) 7.30μμ
Ο αγώνας των εργαζόμενων σε
ΜΚΟ
Ομιλήτρια: Εύα Ηλιάδη

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 13/7 καφέ Λα Ροζέ
7.30μμ
Οι εκλογές στη Βρετανία – Αρι-
στερό σοκ
Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΠΕΜΠΤΗ 13/7 ΕΡΤ-OPEN 7.30μμ
Πώς παλεύουμε το σεξισμό
Ομιλήτρια: Μαίρη Γουόρντ

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 13/7 καφέ Σκαντζόχοι-
ρος 8μμ
Κράτος και επανάσταση
Ομιλητής: Γιάννης Κωνσταντό-
πουλος

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 13/7 Καφέ Βαβέλ 8μμ
Καπιταλισμός και αναπηρία
Ομιλήτρια: Χαρίτα Μήνη

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυή

ΠΕΜΠΤΗ 13/7

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Θέατρο Ρεματιάς μμ
ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 7μμ
ΣΕΠΟΛΙΑ μετρό 8.30μμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Βεϊκου και Γαλασιού 8μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 7μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 14/7

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΤΑΥΡΟΣ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ πλατεία Κύπρου 7μμ
ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ πλατεία Γαρδένια 7μμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 7μμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Σιντριβάνι 7μμ
ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης Ούλφω Πάλμε 7μμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Έβερρεστ, πλατεία 10.30πμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Μνημείο Παύλου Φύσσα 6.30πμ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ. Ασίας 6.30πμ
ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30πμ
ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος Ερμού 7μμ
ΒΡΙΑΝΣΙΑ πλατεία Ανάληψη 7μμ
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΡΤ 8μμ
ΝΕΑ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ πεζόδρομος Δεκελείας
6.30πμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος “Κελάρι” 7μμ
ΜΕΝΙΔΙ πλατεία Αγ. Βλάσης 7μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΛΑΜΠΡΑΚΗ Άγαλμα Λαμπράκη 7μμ
ΚΑΜΑΡΑ Τσιμισκή και Ναυαρίνου 7μμ
ΔΥΤΙΚΑ πλατεία Επταλόφου 7μμ
ΤΟΥΜΠΙΑ Πάρκο Αγίου Θεράποντα 7μμ
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ πεζόδρομος 7μμ
ΒΟΛΟΣ Αγ. Νικόλαος 8μμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ πάρκο Γεωργιάδη 7μμ
ΧΑΝΙΑ πλατεία Αγοράς 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 15/7

ΚΟΥΚΑΚΙ Γεωργιάκη Ολυμπίου 11.30πμ
ΘΗΣΕΙΟ Ηρακλειδών 10.30πμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζάντε, 10πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 11πμ
ΞΕΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 11πμ
ΚΥΨΕΛΗ Γερμανός, πλατεία 11πμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 11πμ
ΝΙΚΑΙΑ Σκλαβενίτης Κονδύλη 11πμ
ΠΑΤΡΑ Κολοκοτρώνη και Ρήγα Φεραίου
10.30πμ

ΚΕΕΡΦΑ

Πέμπτη 13/7, 7μμ
Εξόρμηση στο Μοναστηράκι

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασίδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα,
τηλ. 210 5222213

Εκδότης: Αναστασίδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργγκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδές, Νεκτάριος
Δαργάκης, Κατερίνα Θωίδου, Σωτήρης
Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος
Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λεάνδρος
Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας, Μανώλης
Σπαθής, Αφροδίτη Φράγκου
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβριηλίδης,
Δ. Καρδαμπίκης

Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikio@otenet.gr
τηλ.: 210 5241001, fax: 2105227177
Διεύθυνση Αλληλογραφίας:
ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

μέσα από την ανεξάρτητη
δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλού-
το μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοι-
νωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλ-
λευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημι-
ουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν
συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο
όλου του κοινωνικού πλούτου και προ-
γραμματίσουν την παραγωγή και τη δια-
νομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανά-
γκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώ-
σεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργα-
τική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτι-
κός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το
κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η
δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λει-
τουργεί για να προστατεύει τα συμφέ-

ροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική
τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος,
στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία,
στα συμβούλια αντιπροσώπων απ’ τους
χώρους δουλειάς και στην εργατική πο-
λιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ

όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή
"σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι
ακόμα και μια νικηφόρα εργατική
σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο
Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επι-
βιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα
της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του στα-
λινισμού, της Κίνας και των άλλων ανα-
τολικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλι-
σμοί.

Γι' αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική
ενότητα των εργατών σε όλον τον κό-
σμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας
γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή
σεξουαλικής προτίμησης.
Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθε-
ρωτικά κινήματα που αντιστέκονται
στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύνα-

μη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπε-
ριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής
τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα
Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο
ως το Σάο Πάολο.
Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού,
ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων
που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.
Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκα-
πηλεία της “δικής μας” άρχουσας τάξης
υποστηρίζουμε το σύνθημα Έλληνες και
Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.
Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των
μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδο-
νία και στα μέτρα αστυνόμευσης των
μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθε-
ρώσει τον εαυτό της και όλους τους κα-
ταπιεσμένους μέσα από τη δική της
δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομ-
μάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι
απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο
εξκαθάρα και μαχητικά τμήματα σε ένα
επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό

κόμμα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πεί-
θει τους εργάτες για την επαναστατική
προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζι-
κούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κά-
θε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης,
απ’ όπου και αν προέρχεται.

Θέλω να γίνω μέλος του ΣΕΚ

Όνομα

.....

Διεύθυνση

.....

Πόλη

Τηλέφωνο

Σωματείο - Σύλλογος

.....

Η Γέφυρα του Μάρκο Πόλο είναι μια εντυπωσιακή γρανπένια γέφυρα 266 μέτρων με έντεκα καμάρες στα νότια του Πεκίνου, και πήρε το όνομά της από τον διάσημο εξερευνητή που την επαίνεσε στις αναμνήσεις του. Το καλοκαίρι του 1937 ήταν κομμάτι των ανεπίσημων συνόρων ανάμεσα στις περιοχές που έλεγχε ο ιαπωνικός στρατός στη βόρεια Κίνα και εκείνες που έλεγχε η επίσημη κυβέρνηση της χώρας, δηλαδή το καθεστώς του Κουομπάνγκ (ΚΜΤ), του στρατηγού και δικτάτορα Τσιανγκ Κάι Σεκ.

Στις 7 Ιούλη εκείνης της χρονιάς, μια αψιμαχία ανάμεσα σε Ιάπωνες και Κινέζους στρατιώτες, θα σήμανε το ξεκίνημα ενός πολέμου που θα κρατούσε ουσιαστικά δώδεκα χρόνια. Το 1949 η Κινέζικη Επανάσταση είχε νικήσει και το Κομμουνιστικό Κόμμα της Κίνας θα ένωσε την αχανή χώρα υπό τον έλεγχό του.

Η επίσημη ονομασία της μάχης που ξεκίνησε στις 7 Ιούλη ήταν το «Επεισόδιο της Γέφυρας Μάρκο Πόλο». Η λέξη «επεισόδιο» δεν ήταν εφεύρημα κάποιου δημοσιογράφου. Από το 1931 ο γιαπωνέζικος στρατός είχε κατακτήσει την Μαντζουρία (βορειοανατολική Κίνα) ύστερα από ένα άλλο «επεισόδιο», εκείνο του Μούκντεν. Στα επόμενα χρόνια κάθε φορά που ο γιαπωνέζικος στρατός άρπαζε ένα κομμάτι της Κίνας, οι στρατηγοί του το ονόμαζαν «επεισόδιο».

Ιμπεριαλισμός

Στις πρώτες δεκαετίες του 20ου αιώνα η Κίνα ήταν τυπικά μια ανεξάρτητη χώρα, αλλά στην πραγματικότητα βρισκόταν στο έλεος των ιμπεριαλιστικών κρατών. Οι Άγγλοι ιμπεριαλιστές στην αρχή και μετά οι Ρώσοι και οι Ιάπωνες είχαν ταπεινώσει τη πάλαι ποτέ κραταιά Αυτοκρατορία, την είχαν «ανοίξει» στα προϊόντα τους, της είχαν επιβάλει ακόμα και την παρουσία στρατευμάτων τους σε πόλεις και λιμάνια, στους λεγόμενους «Διεθνείς Συνοικισμούς».

Ο γιαπωνέζικος ιμπεριαλισμός κατάκτησε την Κορέα και μετά την Μαντζουρία χτίζοντας μια μεγάλη βιομηχανική βάση. Ήθελε να επιβάλει ένα υπάκουο καθεστώς στην υπόλοιπη Κίνα, εντάσσοντάς την οριστικά στη δική του «σφαίρα επιρροής». Ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός επισήμως υποστήριζε μια πολιτική «ανοικτών θυρών» για την Κίνα. Με άλλα λόγια ελευθερία για τα δικά του μονοπώλια και σταμάτημα της γιαπωνέζικης επέκτασης. Η Ρωσία ήθελε «ασφαλή» την Κίνα για να εξουδετερώσει κάθε απειλή στη Σιβηρία και τη Μογγολία.

Όταν ξεκίνησαν οι μάχες τον Ιούλη του 1937 η κυβέρνηση της Ιαπωνίας και οι στρατηγοί της θεωρούσαν ότι πρόκειται για ένα ακόμα «επεισόδιο». Διαψεύστηκαν σύντομα, μιας και οι μάχες συνεχίστηκαν

Βομβαρδισμένη Σαγκάη, Ιούλης 1937

80 χρόνια από τη Μάχη της Σαγκάης και την επίθεση του ιαπωνικού ιμπεριαλισμού στην Κίνα

για ένα ολόκληρο μήνα γύρω από το Πεκίνο και το λιμάνι του Τσιαντσίν. Νίκησαν στη μάχη αλλά ο πόλεμος μόλις είχε ξεκινήσει.

Η συνέχεια ήταν η επική μάχη της Σαγκάης στο νότο. Το μεγάλο λιμάνι και βιομηχανικό κέντρο της Κίνας βρισκόταν υπό τον έλεγχο του ΚΜΤ και του Τσιανγκ Κάι Σεκ από το 1927 όταν είχε πνίξει σε ποταμούς αίματος το εργατικό κίνημα και τους κομμουνιστές της πόλης. Το καθεστώς έχανε τον πόλεμο στο βορρά, και αποφάσισε να μπει σε μια αποφασιστική αναμέτρηση στο νότο, στη Σαγκάη.

Οι Γιαπωνέζοι στρατηγοί πίστευαν από την πλευρά τους ότι η κατάληψη της Σαγκάης θα ήταν ένας περίπατος. Όταν συνάντησαν την πρώτη σοβαρή αντίσταση τον Αύγουστο του 1937 κλιμάκωσαν την επέμβασή τους με αποβάσεις στρατευμάτων και μαζικούς αεροπορικούς βομβαρδισμούς. Δεν έκαναν περίπατο. Η «Μάχη της Σαγκάης» κράτησε τρεις μήνες. Στην κορύφωσή της οι συγκρούσεις διεξάγονταν από δρόμο σε δρόμο και από σπίτι σε σπίτι. Ένα εκατομμύριο στρατιώτες και από τις

δυο πλευρές συμμετείχαν στις διάφορες φάσεις της μάχης. Οι απώλειες έφτασαν κάπου ανάμεσα στις 200 με 300 χιλιάδες για τους Κινέζους και τις 30 με 40 χιλιάδες για τους Γιαπωνέζους.

Σφαγή

Τον Δεκέμβρη του 1937 ο γιαπωνέζικος στρατός κατέλαβε τη Ναντσίνγκ την πρωτεύουσα του ΚΜΤ. Αυτό που ακολούθησε ήταν ένα από τα μεγαλύτερα εγκλήματα πολέμου στην ιστορία, Η «Σφαγή» ή ο «Βιασμός της Ναντσίνγκ». Σε διάστημα έξι εβδομάδων 200 με 300 χιλιάδες αιχμάλωτοι και άμαχοι σφαγιάστηκαν από τον γιαπωνέζικο στρατό. Περίπου 30 χιλιάδες γυναίκες βιάστηκαν.

Η απώλεια του βορρά δεν ήταν μεγάλο πλήγμα για το καθεστώς του ΚΜΤ, έτσι κι αλλιώς ο έλεγχός του εκεί ήταν μόνο τυπικός. Όμως, η απώλεια της Σαγκάης και τους επόμενους μήνες της Καντώνας και της Νανκίγγκ ήταν καταστροφική. Οι πιο επίλεκτες μεραρχίες του είχαν συντριβεί, οι πιο πλούσιες και ανεπτυγ-

μένες περιοχές είχαν χαθεί. Ο Τσιανγκ Κάι Σεκ είχε διακηρύξει ότι η Κίνα θα αντιστεκόταν «μέχρι εσχάτων» μέχρι την τελική νίκη. Όμως, το καθεστώς του ήταν ανίκανο να κάνει πράξη αυτή την υπόσχεση.

Η αιτία για αυτή την αδυναμία βρισκόταν στην κοινωνική του βάση. Το ΚΜΤ διακήρυττε ότι ήταν ένα εθνικιστικό-επαναστατικό κόμμα που θα ένωσε όλες τις τάξεις της κινέζικης κοινωνίας ενάντια στον ιμπεριαλισμό και θα έφερνε ανεξαρτησία και πρόοδο σε όλους. Όμως, στην πραγματικότητα ήταν ένα κόμμα των αστών και των γαιοκτημόνων.

Όταν το 1925 με 1927 η εργατική τάξη μπήκε μαχητικά στην πρώτη γραμμή της αντιιμπεριαλιστικής πάλης, η απάντηση του ΚΜΤ και του Τσιανγκ Κάι Σεκ ήταν να τη βάψουν στο αίμα και να συντρίψουν τις οργανώσεις της και να τη φιμώσουν. Ένα καθεστώς που στηριζόταν στη κλεψιά και την καταπίεση των εργατών και των αγροτών δεν μπορούσε να διεξάγει έναν πόλεμο μέχρις εσχάτων ενάντια σε μια πανίσχυρη στρατιωτική μηχανή.

Υπήρχε μια άλλη δύναμη που μπο-

ρούσε να το κάνει αυτό. Στη δεκαετία του 1930 το Κομμουνιστικό Κόμμα της Κίνας (ΚΚΚ) είχε ανασυγκροτηθεί γύρω από τον αντάρτικο στρατό του στις «κόκκινες βάσεις» σε κάποιες από τις καθυστερημένες οικονομικά αγροτικές περιοχές της Κίνας. Μπορεί να μην ήταν πλέον το κόμμα της εργατικής επανάστασης, αλλά δεν ήταν δεμένο με την «παλιά Κίνα» και τη διεφθαρμένη άρχουσα τάξη της όπως το ΚΜΤ. Μπορούσε να απευθυνθεί στους αγρότες σαν μια πολιτική δύναμη που θα πολεμούσε πραγματικά τη γιαπωνέζικη εισβολή και θα τους ανακούφιζε από τη λεηλασία των γαιοκτημόνων και των πολεμάρχων.

Ανταρτοπόλεμος

Στα επόμενα χρόνια ο γιαπωνέζικος στρατός έκανε αλλεπάλληλες εκστρατείες για να κερδίσει την αποφασιστική νίκη στην Κίνα. Κέρδισε πολλές νίκες, ιδιαίτερα ενάντια στις στρατιές του Τσιανγκ Κάι Σεκ. Όμως, βρέθηκε μπροστά σε ένα σκληρό ανταρτοπόλεμο σε αχανείς εκτάσεις, οργανωμένο κύρια από το ΚΚΚ.

Η απάντηση του γιαπωνέζικου ιμπεριαλισμού ήταν η κλιμάκωση του τρόμου και της καταπίεσης. Τον Αύγουστο του 1940 ο στρατός του ΚΚΚ, η Ογδοη Στρατιά, εξαπέλυσε την θρυλική «Επίθεση των 100 Συνταγμάτων» ενάντια στα μετόπισθεν των ιαπωνικών δυνάμεων. Τα αντίποινα στον άμαχο πληθυσμό που στήριζε τους αντάρτες ήταν τρομακτικά και έδωσαν τη βάση για μια πιο συστηματική εκστρατεία που πήρε την ονομασία «Τρία Όλα». Είχε εγκριθεί από το Γενικό Επιτελείο και τον Αυτοκράτορα Χιροχίτο και κόστισε 2,7 εκατομμύρια νεκρούς Κινέζους. «Τρία όλα» σήμαινε: «σκοτώστε τους όλους, κάψτε τα όλα, λεηλατήστε τα όλα».

Όταν οι ΗΠΑ και η Βρετανία μπήκαν στο πόλεμο κατά της Ιαπωνίας στο τέλος του 1941, στην Κίνα βρίσκονταν παραπάνω από 1 εκατομμύριο Ιάπωνες στρατιώτες και θα συνέχιζαν να βρίσκονται μέχρι το 1945. Ο ιαπωνικός στρατός έλεγχε τις μεγάλες πόλεις στα βόρεια, τα νότια και τα ανατολικά, αλλά δεν είχε καταφέρει να κάμψει την κινέζικη αντίσταση.

Τυπικά, από το φθινόπωρο του 1937 το ΚΜΤ και το ΚΚΚ είχαν συμφωνήσει να ενώσουν τις δυνάμεις τους ενάντια στην ιαπωνική εισβολή. Στην πραγματικότητα αυτή η ενότητα δεν πραγματοποιήθηκε ποτέ, παρά τις επιφανειακές κινήσεις καλής θέλησης. Δώδεκα χρόνια μετά, τον Οκτώβρη του 1949 οι στρατιές των «κόκκινων» θα έμπαιναν θριαμβευτικά στις μεγάλες πόλεις και ο Μάο Τσε Τουνγκ θα ανακήρυττε την Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας στο Πεκίνο.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Η συζήτηση ανάβει,

Η πολιτική και ιδεολογική συζήτηση μέσα στην αριστερά έχει ανάψει. Το καλοκαίρι προσφέρει πάντα την ευκαιρία για διάβασμα και η πολύ πλούσια σε νέες εκδόσεις χρονιά εξασφαλίζει την κατάδυση σε μια πληθώρα από καινούργια βιβλία που μπορεί να επιλέξει κανείς.

Πιο καυτό και απ' τους καύσωνες του φετινού Ιούλη είναι το ζήτημα της αριστερής εργατικής εναλλακτικής πρότασης απέναντι στη δεξιά

κατρακύλα του ΣΥΡΙΖΑ. Γι' αυτό, δεν είναι τυχαίο πως η επέτειος των 100 χρόνων από την Οκτωβριανή Επανάσταση το 1917 –τη «μεγάλη εναλλακτική», την έφοδο στον ουρανό της εργατικής τάξης και όλων των καταπιεσμένων– είναι ο κύριος τροφοδότης αυτής της συζήτησης.

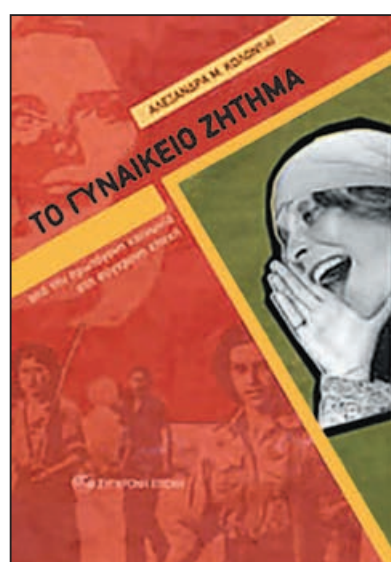
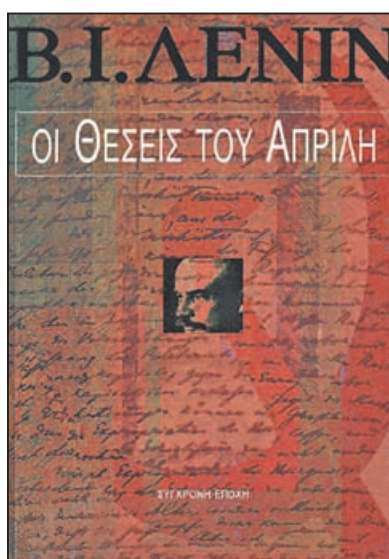
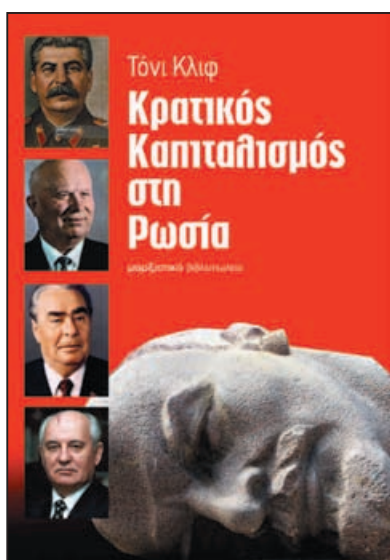
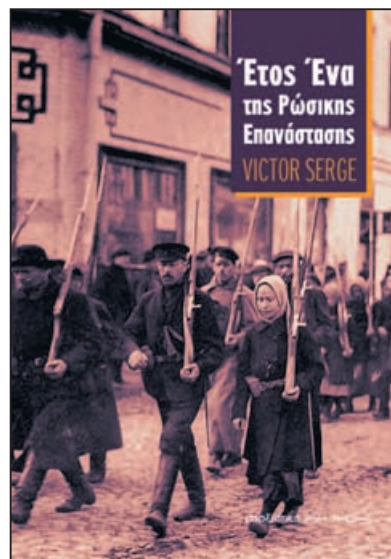
Το «Έτος Ένα της Ρώσικης Επανάστασης» του Βίκτορ Σερζ, το «**Η Μόσχα του Λένιν**» του Αλφρέντ Ροσμέρ και ο «**Κρατικός Καπιταλισμός στη Ρωσία**» του Τόνι Κλιφ (και τα τρία βιβλία κυκλοφόρησαν φέτος από το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο) δεν πρέπει να τα χάσει κανείς και καμιά. Τα δυο πρώτα, γραμμένα με εξαιρετικά γλαφυρό τρόπο από επαναστάτες –πρώην αναρχικούς– που έζησαν από κοντά τα εκρηκτικά γεγονότα στη Ρωσία, προσφέρουν μια ζωντανή μαρτυρία και μια πανοραμική εικόνα των αγώνων της εργατικής τάξης, του ρόλου των επαναστατών και του επαναστατικού κόμματος, των αντιπαράθεσεων και των συγκρούσεων που σφράγισαν τα πρώτα χρόνια του νεαρού κράτους των σοβιέτ και της Κομμουνιστικής Διεθνούς. Το τρίτο, το κλασικό βιβλίο του Τόνι Κλιφ, αποτελεί την καλύτερη μαρξιστική ανάλυση της σταλινικής αντεπανάστασης και της ταξικής φύσης των καθεστώτων που αυτή εδραίωσε στη Ρωσία και το «ανατολικό μπλοκ». Στην ίδια περίοδο των σταλινικών διώξεων τη δεκαετία του '30 ξετυλίγεται και το καταπληκτικό μυθιστόρημα του Βίκτορ Σερζ «**Υπόθεση Τουλάγκεφ**» (ίσως το πιο πολυδιαβασμένο βιβλίο του), που μόλις ξανακυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Θύραθεν.

Στις νέες εκδόσεις για τα 100 χρόνια του Οκτώβρη αξίζει ακόμα να σημειώσουμε το βιβλίο του Ε. Χ. Καρ «**Μικρή ιστορία της Ρώσικης Επανάστασης**» (Πατάκης) που αποτελεί τη συμπυκνωμένη εκδοχή του πολύ σημαντικού και εμπεριστατωμένου εννιάτομου έργου του «**Η ιστορία της Σοβιετικής Ρωσίας**», καθώς και το βιβλίο «**Οκτωβριανή επανάσταση 1917-2017: Από το όραμα στην πράξη**» του Τ. Τρίκκα (Θεμέλιο) που εξετάζει διαχρονικά την πορεία των σχέσεων του ελληνικού κομμουνιστικού κινήματος με την Τρίτη Διεθνή. Για την ίδια τη Διεθνή και την εξέλιξη της από όπλο για την εξάπλωση της επανάστασης μέσα από τη χάραξη στρατηγικής και τακτικής κομμάτων, σε εργαλείο της σταλινικής αντεπανάστασης, αξίζει να διαβάσετε το σύντομο αλλά πολύ περιεκτικό βιβλίο του Ντάνκαν Χάλας «**Κομιντέρν, Η Τρίτη Διεθνής**» (Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο). Δυο ακόμα πρόσφατες εκδόσεις είναι η «**Ικάρια**

πτήση - Χρονικό της ρωσικής επανάστασης» του Γ. Χλιουνάκη (Τόπος), μια καταγραφή που ξεκινά από το 1861 με την κατάργηση της δουλοπαροικίας στη Ρωσία και φτάνει μέχρι το θάνατο του Λένιν, τον Ιανουάριο του 1924, και η απολαυστική αφήγηση σε πρώτο πρόσωπο του Γ. Χάσεκ «**Περιπέτειες στον Κόκκινο Στρατό**» (Κοροτζής) από την οποία δεν λείπει το γνωστό σατυρικό, χιουμοριστικό και ανατρεπτικό χιούμορ του συγγραφέα του «**Καλού στρατιώτη Σβέικ**».

Τέσσερα μικρά βιβλία του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου είναι οι καλύτερες εισαγωγές για το συγκλονιστικότερο γεγονός του 20ου αιώνα: «**Πώς νίκησε**» και «**Πώς χάθηκε η Ρώσικη Επανάσταση**», «**Πώς λειτουργούν τα σοβιέτ**» του Τζον Ριντ και «**Ο Λένιν σήμερα**». Πολύ πιο αναλυτικά περιγράφει την πορεία της επανάστασης και το ρόλο των μπολσεβίκων ο Τόνι Κλιφ μέσα από τις πολύτομες πολιτικές βιογραφίες των δυο πιο κεντρικών πρωταγωνιστών της, του Λένιν και του Τρότσκι. Το βιβλίο του Κρις Χάρμαν «**Η χαμένη επανάσταση – Γερμανία 1918-1923**» αναλύει ιστορικά την επαναστατική κατάσταση που επικρατούσε στη Γερμανία την ίδια ακριβώς εποχή και που η ήττα της οδήγησε στην απομόνωση του εργατικού κράτους στη Ρωσία. Τέλος, αναντικατάστατη πηγή πλούτου της επαναστατικής μαρξιστικής παράδοσης αποτελούν τα ίδια τα βιβλία των δυο αυτών μπολσεβίκων ηγετών για τη Ρώσικη Επανάσταση: το «**Κράτος και Επανάσταση**» και «**Οι Θέσεις του Απρίλη**» του Λένιν (Σύγχρονη Εποχή), καθώς και «**Τα διδάγματα του Οκτώβρη**» (Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο) και η μνημειώδης «**Ιστορία της Ρώσικης Επανάστασης**» (Εργατική Πάλη) του Τρότσκι.

Τα 100 χρόνια της Ρώσικης Επανάστασης μπορεί να βάζουν τη σφραγίδα τους στις φετινές κυκλο-

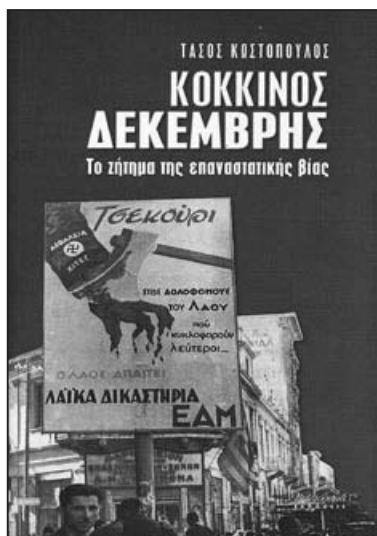

ευκαιρία για διάβασμα

φορίες, αλλά δεν μονοπώλησαν την εκδοτική δραστηριότητα στο αριστερό πολιτικό βιβλίο όλη την προηγούμενη χρονιά.

Η εκλογή του Τραμπ άνοιξε τη συζήτηση για την αντίσταση του εργατικού κινήματος στις ΗΠΑ. Ξεχωρίζουν δυο βιβλία: η «**Κόκκινη Αμερική**» του Κωστή Καρπόζηλου (Πανεπ. Εκδόσεις Κρήτης), που μέσα από τα βιώματα και τους αγώνες του ελληνικού στοιχείου μιας πολυεθνικής εργατικής τάξης, από τις αρχές μέχρι τα μέσα του 20ου αιώνα, παρουσιάζει την πορεία αυτού του κινήματος. Και «**Η εξέγερση των Τίμπερς**» του Φ. Ντομπς (Διεθνές Βήμα) που περιγράφει την μεγαλειώδη νικηφόρα απεργία των οδηγών φορτηγών της Μινεάπολις που το 1934 πυροδότησε μια γενικευμένη εργατική έκρηξη. Μαζί με το βιβλίο «**Αντεπίθεση – η αμερικανική εργατική τάξη τη δεκαετία του '30**» του Τζ. Νιούσινγκερ (Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο) και την «**Ιστορία του λαού των ΗΠΑ**» του Χ. Ζιν (Άγρα) αποτελούν ένα δυνατό «πακέτο» για την παράδοση των αγώνων της τάξης μας στην καρδιά του παγκόσμιου καπιταλισμού.

Στην κορυφαία στιγμή του εργατικού κινήματος στην Ελλάδα αναφέρεται το τελευταίο βιβλίο του Τάσου Κωστόπουλου «**Κόκκινος Δεκέμβρης, το ζήτημα της επαναστατικής βίας**» (Βιβλιόραμα), που αποτελεί μια εντυπωσιακή ανάλυση ενός δύσκολου θέματος: της επαναστατικής βίας του Δεκέμβρη του 1944, τότε που άρχουσα τάξη της Ελλάδας είδε το χάρο με τα μάτια της και η συσσωρευμένη ταξική οργή των από τα κάτω βγήκε στη επιφάνεια. Για την ίδια περίοδο εξαιρετικό ενδιαφέρον παρουσιάζει ο τόμος που κυκλοφόρησε με τα πρακτικά του συνεδρίου «**Από την Απελευθέρωση στα Δεκεμβριανά**» σε επιμέλεια Π. Παπαστράτη, Μ. Λυμπεράτου, Λ. Σαράφη (Πάντειο), κα-

θώς και «**Η αδύνατη ταξική ανακωχή**» του Δ. Μαργιόλη (ΚΨΜ). Μια συνολική ανάλυση με τις απαντήσεις στο κρίσιμο ερώτημα τι πήγε στραβά με την αριστερά τη δεκαετία του '40 θα βρείτε στα βιβλία του Λ. Μπόλαρη «**Αντίσταση, η επανάσταση που χάθηκε**» και «**Επανάσταση και Αντεπανάσταση στην Ελλάδα – Ο εμφύλιος πόλεμος 1946-49**».

Γυναικείο κίνημα

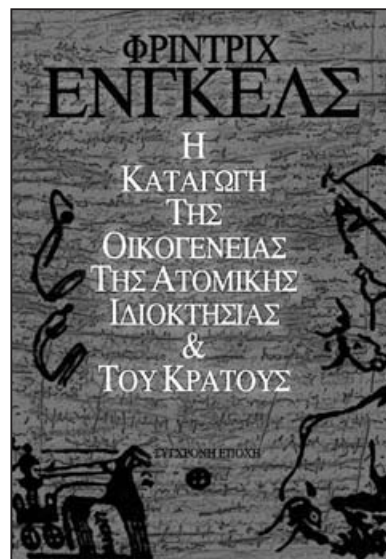
Τα ζητήματα της καταπίεσης στον καπιταλισμό και ιδιαίτερα του σεξισμού έχουν ανοίξει μια πλατιά συζήτηση στην αριστερά. Το βιβλίο «**Το γυναικείο ζήτημα – από την πρωτόγονη κοινωνία στη σύγχρονη εποχή**» της μπολσεβίκας Αλεξάνδρας Κολοντάι (Σύγχρονη Εποχή), είναι μία ιστορική αναδρομή στη θέση της γυναίκας από την πρωτόγονη κοινωνία μέχρι το σύγχρονο καπιταλισμό. Αποτελεί ταυτόχρονα και ένα πανόραμα των μαχών που έδωσε το γυναικείο κίνημα από τα πρώτα του βήματα, την περίοδο της γαλλικής επανάστασης, μέχρι και τις αρχές του 20ου αιώνα. Το βιβλίο του Ένγκελς «**Η καταγωγή της οικογένειας, της ατομικής ιδιοκτησίας και του κράτους**», αν και γραμμένο πριν από περίπου ενάμιση αιώνα, παραμένει η βάση για να εξηγήσουμε την καταπίεση στις ταξικές κοινωνίες, ιδιαίτερα αν το διαβάσουμε μαζί με την επικαιροποίησή του από τον Κρις Χάρμαν στο «**Ο Ένγκελς και η καταγωγή της ανθρώπινης κοινωνίας**» (Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο). Την εικόνα της προσπάθειας τα πρώτα χρόνια της Ρώσικης Επανάστασης για να σπάσουν τα στερεότυπα και οι «συνήθειες» που τροφοδοτούν το σεξισμό ζωγραφίζει η Κολοντάι στο μυθιστόρημά της «**Ο έρωτας των εργατριών μελισσών**» (Ελεύθερος Τύπος) αλλά και ο Τρότσκι στα «**Προβλήματα της καθημερινής ζωής**». Το βιβλίο του Κ. Τορπουζίδη «**Ομο-**

φυλοφιλία, σεξουαλικότητα και η πάλη για την απελευθέρωση» παρεμβαίνει στο ίδιο ζήτημα της σεξιστικής καταπίεσης από την πλευρά του ΛΟΑΤΚΙ+ κινήματος.

Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο έχει αφιερώσει πολλές εκδόσεις του στην πάλη ενάντια στο ρατσισμό και τη φασιστική απειλή – από τη σύγκρουση με την ισλαμοφοβία μέχρι τον αγώνα για να καταδικαστούν σε ισόβια οι χρυσαυγίτες ναζί δολοφόνοι. Δυο νέα βιβλία δείχνουν το πώς η τέχνη μπορεί να βοηθήσει σε αυτήν την πάλη. «**Η τέχνη απέναντι στον ναζισμό**» (Πατάκης) του Θ. Σλιώμη αναδεικνύει την τεράστια σημασία των καλλιτεχνικών κινήσεων που αναπτύχθηκαν μέσα στα ναζιστικά στρατόπεδα σαν μορφή αντίστασης. «**Ο έβδομος άνθρωπος**» (Καστανιώτης) του Τζ. Μπέρνγκερ συνδυάζει την φωτογραφική καταγραφή με την πολιτική ερμηνεία και την προσωπική εμπειρία του μετανάστη (αν και γράφτηκε στις αρχές της δεκαετίας του 1970, σήμερα είναι ακόμα πιο επίκαιρο από τότε).

Τέλος, δυο λογοτεχνικά βιβλία που αξίζει να διαβάσετε αυτό το καλοκαίρι: Το «**Για τα πληγωμένα μας αδέρφια**» του Ζ. Αντράς είναι ένα σύντομο, νευρώδες ιστορικό μυθιστόρημα γραμμένο με ύφος ρεπορτάζ που θυμίζει τα εγκλήματα της γαλλικής αποικιοκρατίας στην Αλγερία. Αν ψάχνετε για ένα πολιτικό μυθιστόρημα που να συναρπάζει με την πλοκή του, τότε αυτό είναι το ενδέκατο βιβλίο του βρετανού συγγραφέα Τζόνναθαν Κόου «**Ο αριθμός 11**». Ο Κόου στήνει το σκηνικό του στο σύγχρονο αποικιοκρατικό κόσμο του νεοφιλελευθερισμού, ζωγραφίζοντας το φόντο ενός συστήματος σε βαθιά κρίση, με μια ένταση που πολλές φορές κάνει τους πρωταγωνιστές του να περνούν σε δεύτερο πλάνο.

Κώστας Πίττας

Καλοκαιρινό "παζάρι βιβλίου"

Τρίτη 18 Ιούλη και Σάββατο 22 Ιούλη

με όλες τις νέες εκδόσεις
και πολλές προσφορές

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

Φειδίου 14 πίσω από Τιάνια-ΠΕΞ τηλ. 2105247584 www.marxistiko.gr

Πλημμύρισαν οι δρόμοι του Αμβούργου

Πάνω από 100 χιλιάδες διαδηλωτές πήραν μέρος στις διαδηλώσεις, τα συλλαλητήρια και τα πολιτικά και καλλιτεχνικά δρώμενα ενάντια στη σύνοδο κορυφής των G20, του κλαμπ των 20 πλουσιότερων και ισχυρότερων κρατών του κόσμου, που έγινε το περασμένο Σαββατοκύριακο στο Αμβούργο της Γερμανίας.

Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, τόσο στην ίδια τη Γερμανία όσο και στο υπόλοιπο κόσμο περιόρισαν τα ρεπορτάζ τους αποκλειστικά στα "σοβαρά επεισόδια" που διαδραματίστηκαν αυτές τις μέρες στους δρόμους του Αμβούργου. Δηλαδή στον εμπρησμό από "κουκουλοφόρους" μερικών αυτοκινήτων, τις συγκρούσεις ανάμεσα στο "μαύρο μπλοκ" και την αστυνομία, τον τραυματισμό μερικών εκατοντάδων αστυνομικών και διαδηλωτών και τις συλλήψεις. Αυτή η εικόνα, όμως, είναι πέρα για πέρα παραπλανητική.

Κατ' αρχήν, η συμμετοχή στις εκδηλώσεις ενάντια στους G20 ήταν μαζική. Δεν ήταν ένας κλεφτοπόλεμος ανάμεσα στους "κουκουλοφόρους" από τη μια και την αστυνομία από την άλλη. Ήταν μια διαδήλωση του 99% ενάντια στο 1%. Δεν ήταν μόνο οι χιλιάδες διαδηλωτές που έφτασαν από κάθε γωνιά της Γερμανίας (και όχι μόνο της Γερμανίας) στο Αμβούργο. Ολόκληρη η πόλη στάθηκε στο πλευρό τους. Το Αμβούργο, μια εμπορική μεγαλούπολη, χόρευε το Σαββατοκύριακο στο ρυθμό του Σιάτλ, της Πράγας και της Γένοβας. Όπως γράφει στη σελίδα της στο Facebook μια διαδηλώτρια, "ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους αυτούς που άνοιξαν τις πόρτες και τα παράθυρα των σπιτιών τους για να ακούσουν τις φωνές μας και να κρύψουν τους διαδηλωτές που καταδίωκε η αστυνομία... Ένα μεγάλο ευχαριστώ σε αυτούς που μας έδιναν νερό και προμήθειες. Ένα μεγάλο ευχαριστώ για όλα τα πατώματα, τους καναπέδες, τις αυλές και τις βεράντες που μας φιλοξένησαν..."

Μέσα σε αυτές τις δυο μέρες οργανώθηκαν πάνω από τριάντα διαφορετικές εκδηλώσεις. Το πρωί της Παρασκευής οι διαδηλωτές προσπάθησαν να μπλοκάρουν (με τη φυσική τους παρουσία) την μετακίνηση των επισήμων προς το εκθεσιακό κέντρο του Αμβούργου όπου θα

Εικόνες από το Αμβούργο που δεν είδαν τα περισσότερα ΜΜΕ

γινόταν η συνάντηση. Η Μελάνια Τραμπ, αναγκάστηκε να μείνει για κάποια ώρα κλεισμένη στο ξενοδοχείο της. "Η αστυνομία δεν μας έδινε το ελεύθερο να κινηθούμε" δήλωσε στο CNN η εκπρόσωπός της. Όλες διαλύθηκαν βίαια από την αστυνομία. Και η πορεία των μαθητών, που βάδιζαν πίσω από ένα πανό με το

σύνθημα "Διαδήλωση της Εκπαίδευσης - Η Νεολαία ενάντια στους G20" διαλύθηκε από την αστυνομία.

Η κεντρική διαδήλωση, οργανωμένη από τα συνδικάτα, είχε προγραμματιστεί για το μεσημέρι του Σαββάτου. Η συμμετοχή ήταν πολύ μεγάλη. Αλλά αυτό δεν εμπόδισε την αστυνο-

μία να επιτελέσει και πάλι το "έργο της": τα "MAT" επιτέθηκαν απρόκλητα στην πορεία και προσπάθησαν να την κόψουν στα δυο μέσα από ένα όργιο χημικών, ξυλοδαρμών και συλλήψεων.

Για όλα τα "σοβαρά επεισόδια" μοναδική υπεύθυνη είναι η αστυνομία. Η κυβέρνηση και η δημαρχία της πόλης (ελέγχεται από μια συμμαχία Σοσιαλδημοκρατών και Πράσινων) είχαν αποφασίσει από την αρχή να περάσουν τους διαδηλωτές -όχι μόνο το "μαύρο μπλοκ", όλους τους διαδηλωτές- δια "πυρός και σιδήρου". Η αστυνομία χρησιμοποιούσε κάθε δυνατή δικαιολογία για να επιτεθεί: ένα άδειο μπουκάλι που πέταξε ένας μεθυσμένος, ένα πανό που ήταν μεγαλύτερο από το επιτρεπόμενο όριο (!) του 1,5 μέτρου, ένας διαδηλωτής με κουκούλα (υπάρχει και στη Γερμανία κουκουλονόμος). Ακόμα και οι συντηρητικές εφημερίδες αναγκάστηκαν να παραδεχτούν ότι η αστυνομία «υπερέβαλε». Η κυβέρνηση, ήταν σαφές, δεν ήθελε διαδηλώσεις ενάντια στους G20 στο Αμβούργο.

Η προκλητικότητα της αστυνομίας φάνηκε με το "καλημέρα", με την επίθεση το απόγευμα της Πέμπτης στη συναυλία, με τίτλο "Καλωσορίσατε στην Κόλαση" που είχε οργανωθεί στην παλιά Ψαραγορά του Σαν Πάουλι με τη συμμετοχή 12.000 κυρίως νέων ανθρώπων. Όπως γράφει η εφημερίδα (ευρείας κυκλοφορίας) Süddeutsche Zeitung, "άρχισε σαν ένα χάπενινγκ με συγκροτήματα και συνθήματα... Για μερικές ώρες έμοιαζε σαν να επρόκειτο να εξελιχθούν ομαλά τα πράγματα... Στη σκηνή υπήρχαν, είναι αλήθεια, γραμμένα συνθήματα του είδους 'Να μπλοκάρουμε, να σαμποτάρουμε, να διαλύσουμε'. Αλλά στο τέλος οι διαδηλωτές άρχισαν να βαδίζουν ειρηνικά συνοδευόμενοι από μουσική ρέιβ. Και όμως μέσα σε λίγα λεπτά τα πράγματα εκτροχιάστηκαν". Πως; Με μια αναίτια και απρόκλητη επίθεση της αστυνομίας -που είχε κλείσει ήδη τους δρόμους με αντλίες νερού, θωρακισμένα οχήματα και εκατοντάδες "ματατζήδες" που σκόρπισαν με γκλομπ και χημικά τον πανικό και διέλυσαν τη συγκέντρωση. Όλη αυτή η βία δεν πέτυχε στο τέλος να διαλύσει τους διαδηλωτές.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Η βίαιη διάλυση των διαδηλώσεων από την αστυνομία δεν κατάφερε να σώσει τη σύνοδο κορυφής των G20 που -κατά γενική ομολογία- κατέληξε σε μια οικτρή αποτυχία. Οι "πλανητάρχες" κατάφεραν μεν να συμφωνήσουν σε ένα κοινό ανακοινωθέν, με το οποίο επιβεβαίωσαν την "προσήλωσή τους" στα δυο ακανθώδη ζητήματα: το ελεύθερο εμπόριο και τη συμφωνία του Παρισιού για την κλιματική αλλαγή. Αλλά όλοι ξέρουν ότι τα ζητήματα δεν έχουν κλείσει.

Όπως γράφει το γερμανικό περιοδικό Der Spiegel "οι G20 δεν στηρίζονται σε κάποιες κοινές αρχές αλλά σε κοινά συμφέροντα". Η διπλή (οικονομική και γεωπολιτική) κρίση, όμως, που ταλανίζει το σύστημα τα τελευταία χρόνια έχει οξύνει τους ανταγωνισμούς ανάμεσα στις "Μεγάλες Δυνάμεις" και έχει στενέψει τα περιθώρια για κοινά συμφέροντα και κοινές αντιμετώπισεις.

"Στο διεθνές εμπόριο δεν άλλαξε κατ' αρχήν τίποτα" συνεχίζει το Der Spiegel, "και αυτό είναι στα μάτια των περισσότερων συμμετεχόντων ήδη μια επιτυχία". Ο Ντόναλντ Τραμπ

Καυγάδες μέσα στη Σύνοδο

υποσχόταν προεκλογικά να "ξαναφέρει τις δουλειές πίσω στην Αμερική" με μια πολιτική οικονομικού προστατευτισμού. Τον περασμένο Μάρτη ο εκπρόσωπός του στη σύνοδο των υπουργών Οικονομικών των G20 είχε μπλοκάρει το συνηθισμένο κοινό ανακοινωθέν υπέρ του "ελεύθερου εμπορίου" και υπήρχαν φόβοι ότι θα έκανε το ίδιο και στο Αμβούργο. Δεν το έκανε. Αλλά αυτό όλοι ξέρουν ότι μόνο συμβολική σημασία έχει.

Αντίκτυπος

Η αμερικανική κυβέρνηση απειλεί αυτές τις μέρες να επιβάλλει υψηλούς δασμούς στις εισαγωγές χάλυβα στις ΗΠΑ -κάτι που θα έχει πολύ σοβαρό αντίκτυπο για τη βιομηχανία χάλυβα τόσο στην Ευρώπη όσο και στην Κίνα. Το αν θα το κάνει τελικά παραμένει αυτή τη στιγμή ακόμα άγνωστο. Το βέβαιο είναι ότι δεν θα την εμποδίσει το κοινό ανακοινωθέν

του Αμβούργου.

Και το ίδιο ισχύει σε σχέση με τη συμφωνία του Παρισιού για την Κλιματική Αλλαγή. Ο Τραμπ την έχει ήδη καταγγείλει και δεν άλλαξε στάση στο Αμβούργο. Και εδώ η "επιτυχία" της συνόδου κορυφής ήταν ότι δεν ακολούθησαν και άλλοι: οι 19 υπέγραψαν το ανακοινωθέν που δηλώνει πίστη στις αποφάσεις του Παρισιού. Αλλά και πάλι, οι υπογραφές δεν εξασφαλίζουν καμιά εγγύηση. Λίγες ώρες μόνο μετά την υπογραφή του, ο Ταγίπ Ερντογάν δήλωσε ότι η Τουρκία σκέφτεται να μην τηρήσει τη συμφωνία.

Τι θα μείνει τελικά στην ιστορία από τη σύνοδο κορυφής των G20 στο Αμβούργο; Σίγουρα το όργιο της αστυνομικής βίας. Σίγουρα οι φωτογραφίες και τα βίντεο με τους δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές να βαδίζουν, παρά τις απαγορεύσεις, τις αντλίες, τα χημικά και τις συλλήψεις, μέσα από τους κεντρικούς δρόμους της πόλης. Το τι ειπώθηκε και τι αποφασίστηκε μέσα στις κλειστές αίθουσες αυτό κανένας δεν θα το θυμάται. Όχι σε μερικά χρόνια. Ούτε σε μερικές εβδομάδες.